

Stežice

STEŽICE - šolski časopis za radovedne - LETNIK 53 - JUNIJ 2022

Dragi učenci, sodelavci in vsi drugi, ki se radi spreha- jate med našimi vrsticami!

Šola ni več, kar je bila lansko leto ali leto pred tem, še manj pa pred petimi leti. Ljudje se spreminjamo in spreminjajo se naši odnosi – odnos do ljudi in tudi odnos do stvari, ki jih počnemo. V mesecih izolacij in karanten smo bili veliko sami s seboj, ko smo se pogosto sami odločali, kaj bomo delali in predvsem, kako bomo nekaj delali. Po vrnitvi iz za »zaslonskega življenja« me včasih spreleti misel, da smo preživeli vojno in da se sedaj počasi šele zavedamo, kaj smo doživeli in kakšni smo medtem postali. Resnično je čas, da se vprašamo, kaj so naše vrednote, kakšne so naše sanje in cilji, s katerimi bomo uresničevali to, kar si želimo živeti.

Sama v šolskih prostorih pogrešam dvoje: pristno radovednost za odkrivanje novega (znanja, védenja ...) in prevzemanje odgovornosti za svoja dejanja. Tako kot se čudim pomanjkanju, po drugi strani tudi lahko razumem odsotnost obojega: dve leti in več smo sedeli za ekrani, ki so nam servirali instant vsebino še neznanega, a hkrati tako lahko dostopnega znanja (le en klik stran), hkrati pa za nastalo stanje nismo bili krivi mi sami, ampak nekdo zunaj, sovražnik, ki nam je vzel prijatelje, učitelje, preprosto vsakdanje veselje ob zvoncu za konec ure, napetost ob vračanju testov, pogovor z učiteljem, traparije v razredu ...

Kaj sedaj?

Najprej pogledjmo поблиže odgovornost. V SSKJ piše, da je *Odgovornost odnos, pri katerem mora kdo dati pojasnilo, utemeljitev za svoje delo, ravnanje /.../*

Kje raste odgovornost? V glavi.

Kako raste? Počasi in predvsem zavestno. Torej se moramo zavedati, da smo sami odgovorni za svoje življenje in vse, kar iz njega naredimo. Zato je pomembno, da v glavi skrbno pripravimo njivo ali travnik, kjer bo odgovornost lepo rasla. Moderno in sploh nič slovensko se temu reče »mindset«, v prevodu pa miselna naravnost. Vsak tre-

nutek se torej sprašujem: Kaj mislim o tem? Kaj čutim ob tem?

Ko bom razumel sebe, bom vedel, kaj mi je storiti, da bom zadovoljen.

Kdo je torej odgovoren za moje počutje, uspeh? Jaz sam. Kaj pa stvari, na katere ne morem vplivati? Jih sprejemem.

Radovednost je lepa čednost. Je pričakovanje lepega dne takoj, ko se zbudim; je misel na uživanje, ko vidim naslov filma; je vse, kar ne vem, pa me čaka.

Vaše poletje naj bo raziskovanje novega, lepega z eno samo samcato odgovornostjo – da se imate lepo s tistimi, ki jih imate radi.

Mentorica in urednica
Andreja Kosec

IZDAJA:

Osnovna šola Bistrica

Begunjska cesta 2

4290 TRŽIČ

Tel.: 04 597 17 60

Fax.: 04 597 17 70

E-mail: stezice@guest.arnes.si

Spletna stran: <http://www.os-bistrica.si>

GLAVNA UREDNICA: Andreja Kosec

LEKTORIRANJE: Andreja Kosec

NASLOVNICA: Naja Petrič, 1. b

OBLIKOVANJE: Dina Pintarič

TISK: KARA d.o.o., Cesta Ste Marie Aux Mines 5, Tržič

NAKLADA: 400 izvodov

Dragi učenci, dragi sodelavci, spoštovani starši.

Vsako leto pomeni nov začetek in hkrati nadaljevanje nečesa, kar smo zasnovali v preteklosti. V novo šolsko leto smo vstopili polni energije, upanja, zanosu, načrtov, optimizma in vedoželjnosti. Še več. Vstopili smo bogatejši za izkušnjo pouka na daljavo, soočeni s številnimi omejitvami, a vendar z neizmer- no željo, da se znebimo vseh strahov pred neznanim in pono- tranjimo nekaj novih pravil, ki so nam omogočila, da v šolah na obrazih namesto mask spet nosimo nasmehe.

Vemo, da vse nekoč mine, odteče kot čas in voda, a do takrat moramo biti učenci, učitelji in starši kot ena velika družina, v kateri varujemo drug drugega, skrbimo drug za drugega in se veselimo drug za drugega.

Spoznanje, kako nepredvidljivo je lahko življenje in kako zelo pomembne so človeške vrednote, kot so zdravje, prijateljstvo, medsebojna pomoč in sodelovanje, nam bo smerokaz tudi v prihodnosti. Izkušnja je pokazala, da je pravo bogastvo tisto, ki se skriva, je v vseh nas, da so ušesa še vedno pot do srca. Raznolikost bogati, enakost pa združuje.

Dober konec vse povrne

Letošnje leto je bilo zelo težko in želim si, da bi ga zaključili z vedenjem, da smo skupaj zmogli, in z optimizmom, da bomo vse ovire premagovali tudi v prihodnje. Samo s sodelovanjem, timskim delom, vzpodbujanjem in podporo smo lahko ohranili odprte šole, ker se močno zavedamo, da le-tako lahko znanju vrnemo njegovo vrednost in učencem omogočimo kakovostno izobraževanje. Postavili smo si cilj, da dosegamo visoke stan- darde izobraževanja, za kar si poleg kakovostnega izvajanja obveznega programa prizadevamo tudi s pomočjo različnih razvojnih nalog in projektov, in sicer nadaljujemo z dejavnostmi za zagotavljanje varnega in spodbudnega učnega okolja, z raz- vijanjem formativnega spremljanja, krepitvijo bralnega razume- vanja ter digitalne pismenosti. Smo učeča se šola, kar pome- ni, da spodbujamo profesionalni razvoj učiteljev, vpeljujemo izboljšave na pedagoškem področju ter na ta način učencem omogočamo najboljše pogoje za razvoj in napredek.

Uspeh je rezultat trdega dela.

Šola je lastnik naziva **kulturna šola** ter **zdrava šola**, na kar smo zelo ponosni. V letu 2021 smo **digitalizirali šolsko glasilo**

Stežice ter pridobili mednarodni naziv **priznanje digitalna šola**. S tem priznanjem smo se pridružili skupnosti evropskih osnovnih in srednjih šol, ki dosegajo odličnost na področju dig- italnega izobraževanja.

Izvedli smo prvo **Bistrško kuhno** - kulinarično tržnico, ki se je ponašala z dobrotami izpod rok naših učencev pod mentorst- vom strokovnih delavcev. Svoje obiskovalce smo očarali s čudo- vito barvito mešanico jedi in pijač.

Pravijo, da že lepa misel veliko pomeni, moč besede lahko spreminja svet, dobro dejanje pa ga lahko izboljša.

Dovolite mi, da se iskreno zahvalim strokovnim delavcem za ves vloži trud in izvirnost pri iskanju novih načinov in poti, kako učencem kar najbolj približati snov, olajšati učenje, jih najbol- je pripraviti na tekmovanja, krepiti ustvarjalnost. Ne smem pa pozabiti tudi na ostale delavce šole, brez katerih šola ne bi bila to, kar je.

Hvala vam, dragi učenci, za igrive in nasmejane otroške obraze, veselje, ki ga dnevno vnašate v šolski prostor ter ga mavrično barvate in rišete.

Zahvalo pa namenjam tudi vam, spoštovani starši, saj je prav vaše naklonjeno sodelovanje omogočilo uspešno uresničitev naših prizadevanj.

In na koncu je vedno slovo ...

Dragi devetošolci, drage devetošolke!

Ob veliki prelomnici vam želim, da nadaljujete po začrtani poti, odprti za nove priložnosti in v pričakovanju **izpolnitve vaših sanj**. Veselite se življenja, ki je pred vami, in četudi ne veste, kaj vas čaka, bodite drzni in predani. Cenite svojo vizijo, ki je zemljevid do vašega cilja. In ne pozabite: prihodnost pripada tistemu, ki verjame v lepoto svojih sanj.

Dragi devetošolci, DREVO VAŠE GENERACIJE bo raslo in tudi ko boste v poznih letih, ga glejte s posebnim spošto- vanjem. Mi se vas bomo v šolskih klopek spominjali kot srčnih in veselih. Srečno vsem!

Vaša ravnateljica Dina Pintarič

»Sloveniji se je v zadnjih letih uspelo prebiti na zavidljivo mesto na svetovnem kulinarinem zemljevidu in se umešča med najbolj zaželene gastronomske destinacije. S projektom Slovenija - Evropska gastronomska regija 2021 krepimo nacionalno promocijo gastronomije«, so zapisali na <https://www.slovenia.info/sl/poslovne-strani/slovenija-evropska-gastronomska-regija-2021>. Na podlagi tega odloka smo se tudi novinarke letos odločile za **bolj tematsko obarvano glasilo na temo hrane**. V sproščenih debatah smo ugotovile, da nas veliko peče kruh in zato smo se odločile, da se dobimo v šolski gospodinjstvi kuhinji in izvedemo delavnico peke kruha. Želele smo videti, kako vsaka po svoje naredi kruh. Iz štirih različnih receptov in postopkov priprave smo sestavile kratek filmček. Odčitajte spodnjo kodo in pogledjte, kako preprosto in zabavno je speči okusen domači kruh.

SCAN ME

Eva Ahačič, 4. b

Elhana Koštić, 3. a

Kaj jemo prvošolci?

Hm, zanimivo vprašanje. Nekateri uživajo v motornem olju in kisu iz lubenice, nekateri pa v pici s čarobno kocko. Najdejo se tudi posebneži, ki lazanjo začinijo z malo ledu in kančkom sladkarij. Včasih se tudi kaj ponesreči in moraš »šporhet« počititi zaradi zažgane palačinke. A se najde tudi »običajen« otrok, ki sanja o šmornu.

JAKOB COTELJ

Naša najljubša hrana je šmorn. Vse sestavine (mleko, moka, jajce, sladkor, pecilni prašek, sol, olje) damo v mešalnik, razen olja. Ko se zmešajo, jih vlijemo v vročo ponev in spečemo šmorn. Ko šmorn spečemo, ga damo na krožnik in prelijemo s čokoladnim prelivom ter razrežemo.

ERMINA KRYEZIU

Radi imamo torto. Naredi jo mami, ko imam rojstni dan. Rada imam tudi sladoled. Mamica naredi sladoled, vanj pa doda čokolado.

ANJA ŠUŠTAR

Najraje imam hot dog in čufte. To pripravi moj ati. Hrenovke da v vrelo vodo in ima dolg kruh, ki ga prereže, vanj da majonezo in hrenovko. Pa to ješ. Jaz takrat gledam televizijo. Mamica pripravi sladoled in okrog našprica smetano. Sladoled kupimo, ker ga je največ. Okrasimo z mrvicami. Sladoled nas ohladi, mrvice se nam po sladoledu kar usujejo.

JAKA TALER

Zelo radi delamo pico, ki jo imamo vsi radi. Vanjo damo sneg, mivko, čarobno kocko, brezbarvno seno, snežne kepe, zelene frnikole brez kamenčkov, belo večslojno kroglo. Spečemo in pojemo.

MAX OVSENEK

Naša najljubša hrana je pica. Na pico damo kečap, sir in salamo. Testo dela ati. Notri je moka, maslo, več pa ne vem. Pojem dva kosa, če sem lačen, drugače enega.

NACE GODNOV

Najrajši imamo klobase, svinjske, če smo natančni. Od mojega očija sodelavec da klobase, potem pa jih pripravimo. Damo jih v vrelo vodo pa čakamo, da zavrejo in pojemo. Pripravlja jih očka. Zraven jemo kruh. Enkrat je prinesel pikantne in je mojega bratca vse peklo. Mi smo mu pa prinesli vodo.

MARK PEJIĆ

Z mamico pripravljam krompirjevo solato. Režem krompir, mami pa nadaljuje s pripravo.

Najraje imam palačinke, ki jih pripravi mami. Palačinke jemo z marmelado, namažemo jih polovico, jih zvijemo kot palačinko. Meni so dobre, ker jih dobro naredi in so tanke.

EVA RIBNIKAR

Najraje imam lazanjo. Mami naredi »ful« dobro. Lazanja je mamici najbolj okusna. Palačinke pečem s teto in so najboljše z »evrokremom«. Moko moramo stresti notri, več pa ne vem.

NAJA PETRIČ

Najraje jem torto. Če bi morala vedno jesti eno in isto, bi izbrala sladoled. Kuha mami in hrana je okusna. Pojem tiho in se ne zviram.

SARA ČORALIČ

Moja družina in jaz najraje jemo lazanjo. Najraje jo imamo, ker ima veliko sira in veliko dobrih stvari. Meso imamo tudi radi, vse to pripravi mami, ker to radi jemo. Včasih pa mami malo bolj zapeče, pa nič takega, tudi to pojemo.

ŽAN SIVEC

V naši družini imamo najraje palačinke. Pripravi jih mami in včasih babi. Namažemo jih z marmelado ali čokolado in jih seveda zvijemo. Ko je mami delala palačinke, so se ji zažgale, ker je gledala v telefon. Ati je pa naredil palačinko in jo vrgel v strop. Padla je na »šporhet«. Potem smo jo pa dali v smeti, ker je bila zanič. »Šporhet« pa počistili.

LUKA CVETKOVIČ

Enkrat smo delali špagete. Jaz nisem vedel, da je očka to delal. Očka špagete pripravi iz testa. Pa so mi bili zelo dobri in sem vse pojedel. Potem pa sem očka prosil za še in sem dobil. Na koncu pa je vsega zmanjkalo.

JAKOB BROVČ

Moja najljubša hrana so kokice. Imam veliko najljubše hrane. Enkrat sva z babi dala gret kokice v mikrovalovno pečico. Babi je po nesreči dala stare kokice gret, potem pa so se čisto zažgale in zalepile skupaj. »Ful« so bile črne.

MATIJA KOKALJ

Moja najljubša hrana je sladoled. Pripravi ga mami. Uporabi kornet, doda sladoled, na vrhu pa palčke in smetano.

ANJA RESNIK KRISTAN

Najraje imam čokoladni sladoled. Najbolj mi je všeč, ko ga jem na vroč dan, saj me ohladi. Pripravi ga babi. Izbere najprej lep lonček zame in vanj položi kepico čokoladnega sladoleda.

ZALA GAŠPERŠIČ

Moja najljubša hrana je sladoled. Iskat ga grem k Sačimu. Po navadi izberem čokoladni okus.

ANŽE GROHAR

Moja najljubša hrana je solata. Naredimo jo iz motornega olja in kisa iz lubenice. Solato dobimo na vrtu, ki ga imamo doma.

TIMON POGORELEC

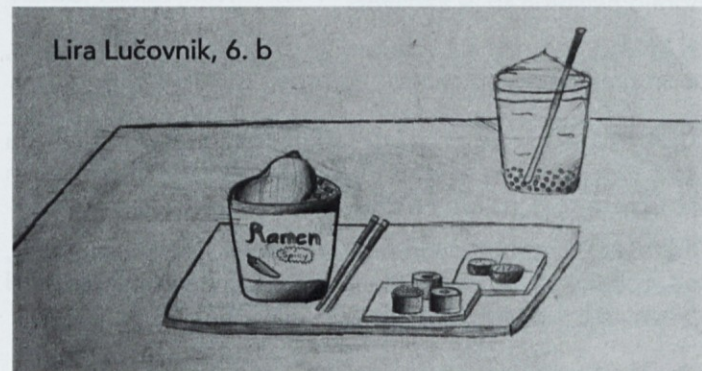
Moja najljubša hrana je pica. Pripravljava jo skupaj z mami. Potrebujeva za izdelavo moko, kvasec, sol pa še malo olja in vodo. Potem narediva testo. Z mami dava nato pod odejo in ko zraste, ga raztegneva. Namaževa še kečap, dodava šunko, sir. Še v pečico dava in je pica pripravljena.

NAJA DOLENC

Moja najljubša hrana je sladoled. Mami ga naredi s smetano in da gor redbul, čokolado. Vse skupaj postavi v lonček. Posujemo ga na koncu s kroglicami. Mami da še žlico. Lonček ima rdeče pike. Zraven pijemo mleko.

JULIJA BIJELIČ

Radi imamo lazanjo. Pripravi jo mami. Notri da led in sladkarije.

Kakšen je pravi šolar? V 1. a menimo takole:

VID: Rad hodi v šolo se rad uči.

URH: Tisti, ki hodi v šolo in se zelo dobro uči.

NINA: Prijazen, da ima dobre prijatelje, da je dober po srcu.

LANA Š.: Rad hodi v šolo in pridno dela naloge.

BRINA: Prijazen, zna razmišljati, da se lepo obnaša do drugih, da ne nagaja.

FARIS: To ne bi vedel točno povedat. Ampak mislim, da mora biti dober. To pomeni, da je priden.

ARIA: Tak, da se lepo obnašaš, ne lažeš, nič ne ukradeš, nikomur ne rečeš: Ne bom tvoj prijatelj, ker je tisti prijatelj lahko zato žalosten.

MARKO: Prijazen. Uroš je tako prijazen, da me pokliče pred blokin greva skupaj ven.

LANA R. M.: Zna biti dober prijatelj, kot je Kori. Skupaj se igra in se hecava.

ŽELJKO: Prijazen. Ko pride v šolo, reče: Dobro jutro, ko se igra, se ne dere.

KLARA: Uboga učiteljico, je prijazenin rad hodi v šolo.

SELENA: Ne vem.

KORI: Mislim, da sem jaz dobra šolarica, ker delam naloge. Dobre šolarice so tudi Brina, Hana in Lana. Z menoj se igrajo twisterin to je zabavno.

HANA: Lepo ravna z igračami in s svojimi potrebščinami, z drugimi negovori grdo in ne tepe.

ULA: Klara, ker se pogosto rada z mano igra. Mislim, da sem tudi jaz prava šolarica. Prava šolarica rada piše, bere in se uči. To tudi jaz rada delam.

OLIVIA: Prijazen, lepo in pravilno dela naloge, rad se igra, ne govori grdih besed, ne boksa, ne pogovarja se med poukom in uboga učiteljico.

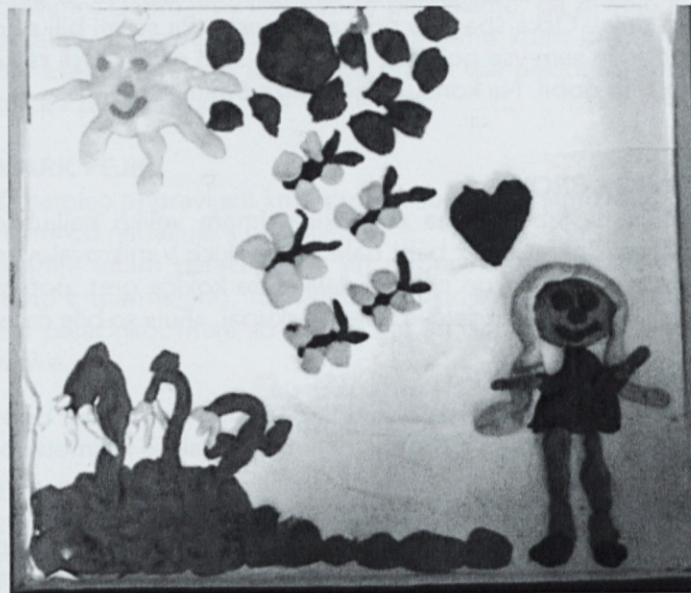
VANESSA: Prijazen in lepo ravna. Mislim, da sem tudi sama prava šolarica, ker sem prijazna.

OSKAR: Ažbe in Uroš. Ažbe je moj zelo zelo najboljši prijatelj. Uroš pa zato, ker si super pomagava pri nogometu in ker zna dobro igrati nogomet. Uroš največkrat da "ful" velik golov. Tudi jaz sem pravi šolar. Všeč mi je šport, slovenščina, matematika, dopolnilni pouk, spoznavanje okolja.

UROŠ: Urh, ker mi vse posodi in je ful prijazen. Tudi jaz mislim, da sem pravi šolar. Všeč mi je matematika in šport.

KRISTINA: Dobro dela naloge, poslušna, je samostojen, se dobro obnaša in je prijazen.

AŽBE: Prijazen, vztrajen, lepo uboga, kar učiteljica reče, med pogovorom učiteljicene moti, se ne tepe, se lepo obnaša, v šoli mu je lepo, ima rad vse prvošolce, se rad smeji, rad se tudi zabava in poheca.

Nina Ropret, 1. a

V 1. a smo razmišljali: KATERI JE TVOJ NAJLJUBŠI LETNI ČAS?

JESEN, ker ...

MARKO: Padajo jesenski listi. Listi so mi všeč, ker lahko naredim kupček in skačem v liste.

ARIA: Imam takrat rojstni dan.

POMLAD, ker ...

MARKO: Je sonce in sem lahko do sedmih zunaj.

LANA R. M.: Lastovke pridejo in rože cvetijo.

HANA: Grem lahko velikokrat jahat, ker rožice cvetijo in lahko kdaj peljem sosedovega psa na sprehod.

Cvetoče drevo, učenci 1. a

ZIMA, ker ...

VID: Se igram v snegu.

URH: Delam snežaka.

MARKO: Je »ful« snega in naredim največjega snežaka.

KORI: Je sneg.

UROŠ: Takrat malo več sneži. Najbolj mi je všeč februar, ker imam takrat rojstni dan.

OSKAR: Grem lahko z očijem smučat. Oči me je peljal na pravo tekmo, da sem jo gledal v živo.

POLETJE, ker ...

SELENA: Imam takrat rojstni dan; se lahko kopamo in gremo za 15 dni na morje.

VID: Rad hodim na bazen.

BRINA: So rožice, lahko se kopamo in gremo na bazen.

LANA Š.: Se lahko kopam in sem na morju.

FARIS: Sem lahko vsak dan zunaj in se igram s prijatelji.

KORI: Se kopamo.

VANESSA: Lahko plavaš.

ULA: Plavaš, se potapljaš in greš na morje.

KRISTINA: Se lahko kopaš in greš na morje.

MARKO: Grem vsako leto k babi v Makedonijo. Tam je tudi sestrična Sara, ki ima kužka Liska in mucka.

NINA: Grem lahko na morje, bazene, izlete, na jezero, na Veliko Planino. S sestrico greva ven pogledat češnjo, ker je roza barve.

AŽBE: Lahko plavaš, ker v nobenem drugem letnem času ne moreš.

KLARA: Lahko plavaš, si v kratkih rokavih, so počitnice in gremo lahko h kakšnemu prijatelju prespat.

OLIVIA: Gremo na morje, kjer se družim s prijateljicami, grem na igrala in plavam v morju.

ŽELJKO: Jem sladoled in se grem vsak dan igrat ven na sonce.

OSKAR: Sem lahko na morju, veslam na napihljivem srfu in se po morju vozim skupaj z Ažbetom. S srfu lahko padeš v morje in to je zabavno. Na srfu lahko tudi stojiš. Jaz ne maram stati na srfu, Ažbe pa to rad dela.

Včasih opazujemo živali, ki živijo tako brezskrbno in si zaželimo, da bi bili katera od njih. Tovrstno domišljijo nam spodbujajo tudi risanke in filmi; vsi poznamo Divja brata Kratt, kajne? Katera žival bi bili vi?

Če bi bil žival, bi bil orel. Lahko bi letel in bi šel kamor koli. Nihče mi ne bi mogel nič. Lahko bi se branil in ljudje mi ne bi mogli nič, ker je orel zavarovana žival. Moja krila bi bila rjavozlate barve. Ker bi dobro videl, bi lahko odkrival neodkrite stvari. Šel bi v Ameriko in Grčijo. Skrivaj bi lahko gledal tajne ameriške laboratorije. Vem, da v Ameriki obstaja tajni laboratorij in da ga ščitijo vojaki.

Marko Idžanović, 2. b

Če bi bila žival, bi bila papiga skobčevka. Imela bi zelena svetleča krila in moder rep. Letela bi v različne države in potovala po svetu. Živela bi v največji smreki na svetu. Šla bi v Ameriko in Anglijo. Z mano bi šla tudi moja lastnica Lili. Videli bi različne stolpe in živobarvne ribe nad oblaki. Imela bi moč, da bi lahko zelo hitro letela. Stvari bi lahko spremenila v živali. Pogovarjala bi se z ribami in šla v vesolje.

Neli Stritih, 2. b

Če bi bila žival, bi si želela biti orinoška pliskavka. Živela bi v reki Amazonki v deževnem pragozdu. Bila bi roza barve s črnimi pikami in živela bi v vodi. Prehranjevala bi se z rakci. Orinoške pliskavke se ne sme loviti. Bila bi velika kot polovica šolskega avtobusa. Plavala bi zelo zelo hitro.

Evita Praprotnik, 2. b

Če bi bil žival, bi bil opica. Poiskal bi si jamo. Na jedilniku bi imel sadje in meso. Rad bi plezal po drevesih in nabiral banane. Lovil bi merjasce. Všeč mi je, ker bi plenilce hecal in jih obmetaval s kamni in olupki.

Nejc Dolžan, 2. a

Če bi bil žival, bi bil kolibri. Letijo lahko gor in dol, naprej in celo nazaj ter z glavo navzdol. Tehta tri grame, s krili pa zamahne do 80-krat v sekundi in brez postanka preleti do 2000 kilometrov. Prehranjujejo se s cvetličnim nektarjem. Kljub majhnosti napadajo šoje, vrane in jastrebe, če jih ogrožajo. Živijo do 12 let.

Jernej Kotar, 2. a

O ČEM DRUGOŠOLCI ŠE RAZMIŠLJAMO?

Moj najljubši šport so smučarski skoki. Še posebej všeč so mi dolgi skoki v Planici. Najboljši športnik je Peter Prevc. Letos me je mama peljala v Planico na izlet presenečenja. Imela sem se super.

Ajda Roblek, 2. a

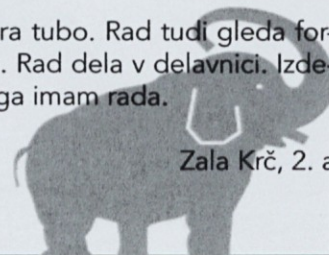
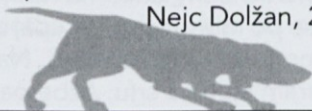
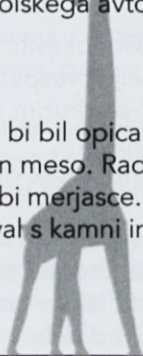
Moj najljubši šport so doooooolgi poleti. Skoki so zelo zanimivi, ker skakalci letijo kot ptiči. Najboljši skakalec je Cene Prevc. Ime mu je tako kot meni. Ima tudi dva brata in eno sestro. Tudi jaz bi rad poskusil skakati.

Cene Markič, 2. a

MOJ OČI

Moj oči rad gleda skoke in igra tubo. Rad tudi gleda formulo. Zelo spreten je z lesom. Rad dela v delavnici. Izdeluje kurnike in stopnice. Zelo ga imam rada.

Zala Krč, 2. a

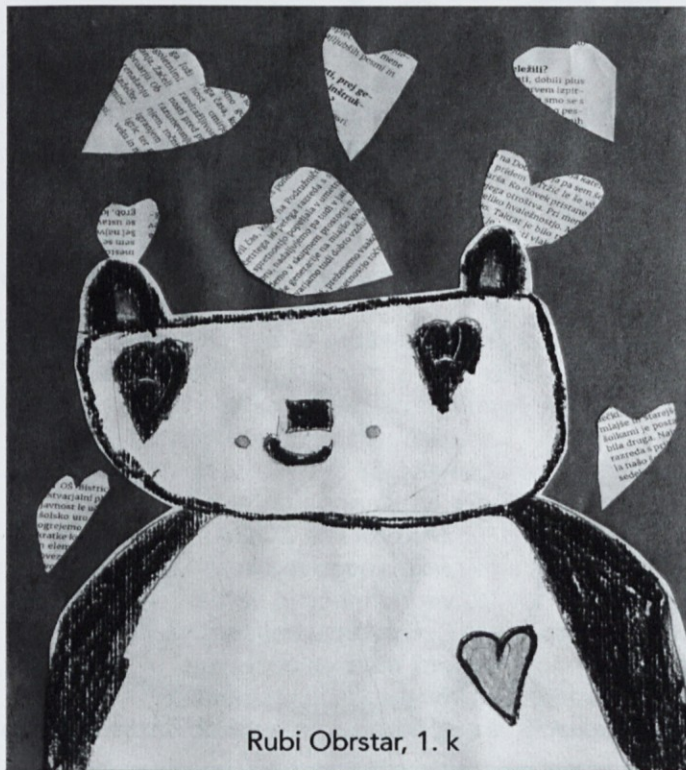
KO BOM VELIKA

Ko bom velika, bom prodajalka. Ona dela v trgovini. Lahko prodaja hrano, sladolede, obleke, igrače, aparate, šminke in knjige. Prodajalka ima oblečeno delovno uniformo. Ko bom velika, bom delala v trgovini. Prodajala bi šminke v drogeriji, igrače, parfume, lake, šampone, sladkarije in slike. Pri delu bom uporabljala olfa nož, škarje in tovorni voziček.

Mija Hafner, 2. a

Ko bom velika, bom veterinarica. Rada imam živali. Delo opravlja v ordinaciji, kjer zdravijo vse vrste živali. Žival ne zna govoriti in povedati, kaj je z njo narobe. Pregleda jo veterinar. Ugotovi diagnozo in napiše ustrežna zdravila.

Neja Sokolova, 2. a

Rubi Obrstar, 1. k

MOJA SANJSKA SOBA

Moja sanjska soba bi bila vagon na mavričnem vlaku. V vagonu bi bile modre stene z rumenimi zvezdicami in luno. V kotu bi bile stopnice, ki bi vodile v zgornje nadstropje vlaka. Tam bi bil živalski vrt s hišnimi ljubljenci. V moji sobi bi letali pisani papagaji. Ena stena bi bila prozorna, skozi njo bi lahko videla pokrajino.

Ajda Roblek, 2. a

Mojo sanjsko sobo bi imel na drevesu, v kateri bi imel veliko igrač. Ko bi odhajal iz sobe, bi se spustil po dolgem toboganu. Vanjo pa bi prišel po tekočem traku. Za božič bi jo okrasil z okraski. Želel bi si, da bi božiček vanjo prinesel čim več daril. Okoli nje bi imel živalski vrt. Na obisk bi povabil svojo družino.

Oskar, 2. K

Moja sanjska soba bi bila na travniku. Po stenah bi bile naslikane kocke. V njej bi bila postavljena pisalna miza, kjer bi delal naloge. Na obisk bi prišli moji prijatelji. Igrali bi se s kockami.

Jošt, 2. K

Moja sanjska soba bi izgledala kot šotor. V sanjski sobi bi delal vohunske naloge. Nahajala bi se v Srbiji. Vanjo bi spustil svoje prijatelje: Lovra, Filipa, Žana, Oskarja, Rožleta in Nika. Soba bi bila rjave barve.

Anže Rozman, 2. b

Moja sanjska soba je roza barve. V njej je moja pisalna miza, stol in zelo veliko igrač. V njej sta dve postelji. V moji sobi spi tudi bratec Maks. V sobo bi povabila Nejo, Zojo, Ulo, Neli, bratca Maksa in mami Dašo.

Neža Žuran, 2. b

Učenci in učenke 3. b razreda so pesnili pesmice na svoje ime. Tako kot AntonTon, največji narobe Anton. Pa bodimo tudi mi kdaj narobe.

HANAHAN

Hanahan vsakega potegne za nos
ali pa naredi en velik štos.
Za nos je potegnila že veliko ljudi
in vsakemu je rekla, naj preboli.

Vsak jo je vprašal,
če bi nehala in šla,
vendar rekla je ne
in zato so vsi padli na tla.

Hana Muratović, 3. b

NIKOBOM

Moja traparija vedno uspe,
saj je cilj,
da vzamem bonbone vse.
Vzamem jih in jih pojem,
zraven se dobro najem.
Ati ni vesel,
če delam traparije,
bolj je vesel,
če še kakšen koš zabijem.
Najraje imam bonbone
in pisane balone.

Nik Berčič, 3. b

NIKAKIKA

Nikakika cune štriha,
hlače so rumene, majce pa zelene.
Mami išče črne majce,
jest ji rečem, da jih ni.

Nika Dežman, 3. b

EMAEM

Jaz sem punca Emaem,
kaj storiti, dobro vem.
In ko čas je za zabavo,
ti ušpičim eno pravo.
Ponoči rada gledam ven,
zvezde se svetlikajo mi,
čisto očarana sem,
mislím, da si tudi ti.

Ema Zajec, 3. b

GALLIONAR

Gallionar je paconar,
ki živi na Loki.
Je pravi makaronar,
zato je tak paconar.

Niti zob si ne umije,
ko luna zasije.
V postelji oblečen zaspi,
da zjutraj pripravljen v šolo odhiti.

Gal Perko, 3. b

URHOR

Urhör je dober ful,
ker matematika je kul.
Zmeraj je prijazen lump,
ker rad pritisne gumb.

Urh Polajnar, 3. b

EVITAMITA

EvitaMita res včasih kaj ušpiči,
zato jo res vse uniči.
Včasih res jo nekaj muči
in zato se izključi.

Z bratom se igrata
in potem nergata.
Kmalu sta si v laseh
in nikomur ni več za smeh.

Evita Švab, 3. b

TINKARAKARA

Tinkarakara nogavice para,
je lumpa, da ji ni para.
Sestri nogavičke je vzela
in bila zelo je vesela.
Sestra je jokala,
Tinkarakara pa se je smejala.

Tinkara Arnež, 3. b

JAKOBOVA ŽOGA

Jakob žogo rad ima,
vedno meče jo ob tla.
Bolj jo brca, bolj jo suje,
bolj mu živo poskakuje.

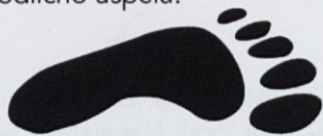
Jakob Rztresen, 3. b

Naša igra PoSKOČIOBRNIštevanka

KAKO JE NASTALA NAŠA IGRA?

Čisto preprosto. Želeli smo si popestriti hodnik, da nam ne bi bilo preveč dolgčas, ko prihajamo in odhajamo v razred. Začeli smo tako, da smo pri likovnem pouku obrisali naša stopala. Joj, kako je bilo zabavno, pa še žgečkalo nas je. Stopala smo nato še pobarvali in naredili črno piko. Na stopala smo napisali številke tako, da si je vsak izbral svoj račun, ki mu dela največ preglavic. Na eni nogi je bila ena številka na drugi pa druga. Nato smo noge prilepili na tla tako, da so bila stopala različno obrnjena. Igra nam je odlično uspela.

Nika Dežman, 3. b

VTISI UČENCEV IN UČENK 3. B RAZREDA

- Igra, ki smo jo z veseljem izdelali, nam še kar pomaga pri računanju.
- Najbolj sem užival, ko sem sošolcu obrisal stopala, ker ga je žgečkalo.
- Nad igro sem zelo navdušena, saj vsak dan utrjujem poštevanko in se zabavam.
- Moj odhod na WC je zabaven, saj po poti skačem še poSKOČIOBRNIpoštevanko.
- Med samim ustvarjanjem igre sem se zelo zabaval, ker je bilo moje stopalo najdaljše.
- Najbolj mi je bilo všeč, ko sem si lahko izbrala svoj najtežji račun in ga zapisala na svoje stopalo. Sedaj ga znam.
- Všeč mi je bilo, da smo uporabili svoje zamisli in je to naša igra.
- Poštevanka sploh ne pozabim, saj jo vsak dan gledam.
- Ta igra je zelo zabavna in kadar mi poštevanka ne gre, grem med odmorom na hodnik in se učim.

MOJ STRIP »SONIC«

V letošnjem šolskem letu smo se učenci 3. b udeležili natečaja STRIPBURGER. V šoli smo narisali stripe, učiteljica pa jih je poslala v Ljubljano. Tekmovalo je več kot 50 osnovnih šol ter nekaj srednjih šol. Med vsemi so izbrali 10 najboljših. Med njimi sem bila tudi jaz. Prejela sem glavno nagrado. Glavni junak mojega stripa je bil filmski junak SONIC in njegovi prijatelji. Predstavila sem ga v svoji zgodbi. Povabili so me na delavnico v Produkcijsko hišo v Ljubljano. Veselim se ustvarjanja novih zgodb.

Ana Lynn Cvek, 3. b

KONJI

Všeč mi je konj, a prav nič me ne moti njegov vonj. Ko jezdim na njem, res kopitlja in potem rezgeta. Rada bi mu dala ime Peter, ker potem bi bil hiter kot veter. Imel bi dolg rep in skupaj bi šla na potep. To bi bilo res lepo, ker konje obožujem zelo.

Evita Švab, 3. b

Hana Muratović, 3. b

SANJSKO BI BILO IMETI SANJSKO SOBO

Moja sanjska soba bi imela kvadratne stene in prepleskana bi bila z modro barvo. V njej bi se igrala, pisala naloge in spala. Z nikomer je ne bi delila. Vanjo bi povabila starše.

Ruby Grum, 3. K

Moja sanjska soba bi imela koš za košarko, posteljo, omaro, pisalno mizo in računalnik. V njej bi se učila, igrala in spala. Nahajala bi se na morju. Bila bi samo moja. Vanjo bi povabila prijatelje. Bila bi svetlo modre barve. Na stropu bi bile rumene zvezdice, ki bi se v temi svetile.

Mica Škufca, 3. K

Moja sanjska soba bi bila pobarvana z zlato. Bila bi črne in zlate barve. Imel bi veliko posteljo. V njej bi igral igrice in spal. Nahajala bi se v Zvirčah. Z nikomer je ne bi delil. Vanjo bi povabil samo mami, očija in Bilija.

Gaber Sukič, 3. K

Moja sanjska soba bi bila lepa. Bila bi zlate in srebrne barve. V njej bi spal, se igral, bral knjige in igral igrice na računalniku. Nahajala bi se v dolini ob potoku. Delil bi jo s sošolcem Filipom.

Filip Razpotnik, 3. K

Moja sanjska soba bi bila pospravljena in čista. Bila bi modre in rumene barve. V njej bi se igral z lego kockami. Nahajala bi se v Zvirčah. Delil bi jo s kužkom, prijateljem in z bratom. Vanjo bi povabil prijatelja.

Lovro Sukič, 3. K

Moja soba bi bila velika, dolga in široka. Bila bi mavrične barve. Imela bi okraske. V njej bi se družila s prijatelji, spala, se učila in igrala. Nahajala bi se v toplicah. Delila bi si jo s prijatelji in družino. Povabila bi sestrici, starše in ostale sorodnike.

Tia Triller, 3. K

Bila bi dolga, visoka in lepa. Bila bi črne in bele barve. V njej bi se igral, delal domače naloge in spal. Nahajala bi se v Ljubljani. Delil bi si jo z mojim pol bratom Majem. Vanjo ne bi povabil nikogar.

Luka Gorenc, 3. K

Bila bi velika in pravokotna, z velikimi okni. Bila bi bele barve, v kotih pa modra. V njej bi se igral. Nahajala bi se na morju. Svojo sobo bi delil. Vanjo bi povabil prijatelje, bratca ...

Vasja Zalokar, 3. K

Moja soba bi bila velika, s pogradom, z oranžnim računalnikom in zlatim telefonom. Bila bi zelene barve. V njej bi se igral, skakal po postelji in igral igrice. Nahajala bi se v vasi. Delil bi jo s prijatelji, z družino.

Nace Lapanja, 3. K

Rad bi imel sobo, ki bi bila dolga šest metrov v eno in drugo stran. V njej bi imel delovno mizo, omaro, pograd. V njej bi se igral s prijatelji in z lego kockami. Povabil bi Naceta, Filipa R., Filipa K. in Tima.

Nestor Todorović, 3. K

Oliver Mandič, 1. a

Hana Rozman Klemenčič, 1. a

Lana Šifrer, 1. a

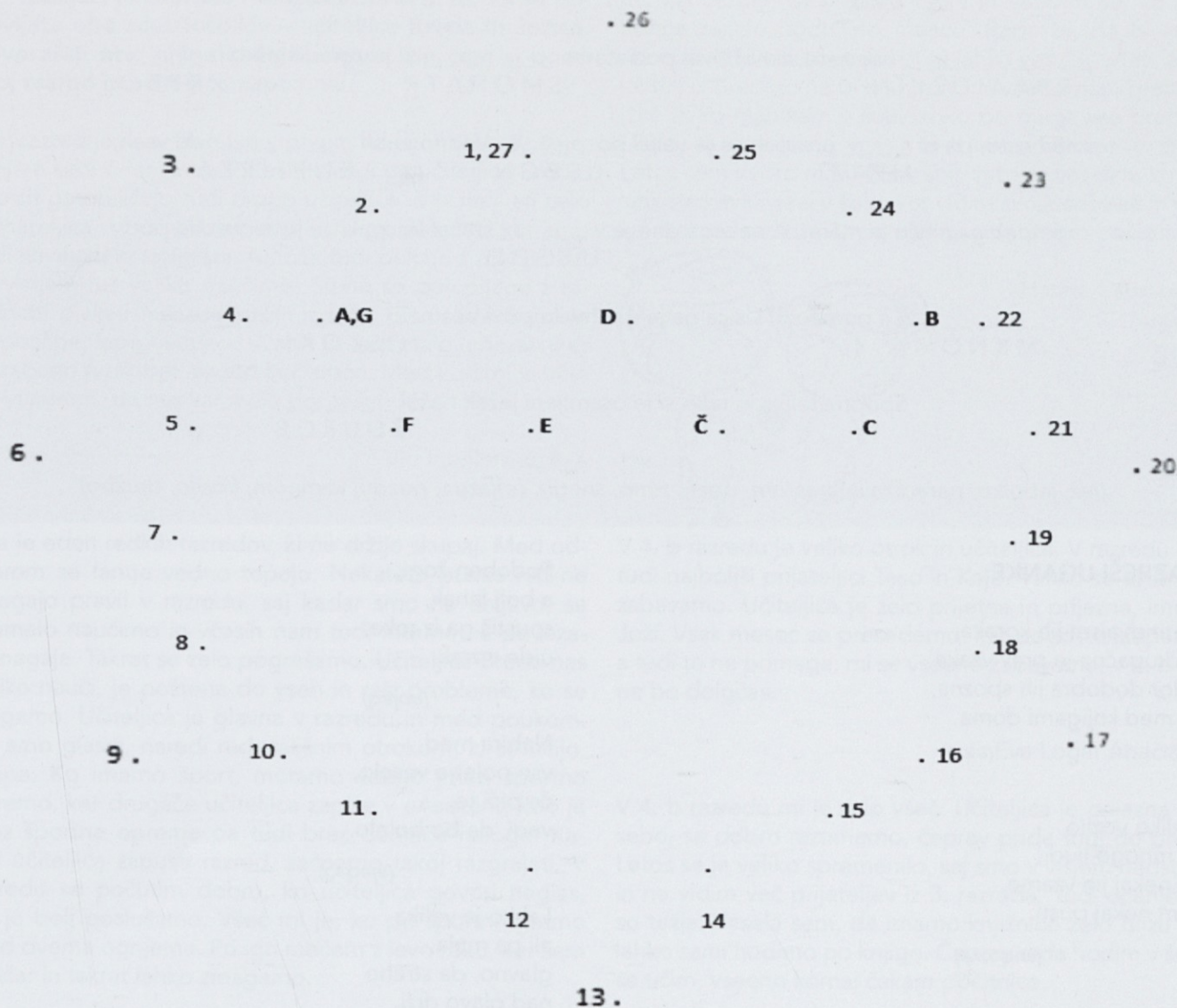
Faris Šehić, 1. a

Kristina Anakeva, 1. a

Z rumeno barvo potegni črto po pikah od številke 1 do številke 27.
S črno barvo potegni črto po pikah od črke A do črke G.

JEŽ

Nekoč je živel _____, ki je bil drugačen od drugih. Namesto _____ je na hrbtu nosil
E Ž J BAKLJAO

_____, namesto, da bi živel pod starim _____, si je zgradil hiško iz _____. In
RPAADŽKIN SMOHATR KPEO

namesto, da bi _____ prespal, se je valjal po _____. Vedno je bil _____ do vseh,
MOIZ USEGN ENPIJRZA

ampak ga nihče ni maral. A nekega dne je v _____ srečal lisico, ki se je zagzdila pod
UZGDO

_____ in ji pomagal. Lisica ga je v zahvalo povabila na _____. Hitro sta se
MKNOMA OSLOKI

Spoprijateljila in tako si je osamljeni ježek našel _____.
ŽDUROB

(jež, jabolko, paradižnik, hrastom, opek, zimo, snegu, prijazen, gozdu, kamnom, kosilo, družbo)

RAZREŠI UGANKE:

Petindvajset jih koraka,
a drugačna je prav vsaka,
kdor dodobra jih spozna,
je med knjigami doma.

(črke)

Veliko vozilo
in mnogo ljudi,
tu nekaj jih vzame,
tam nekaj pusti.

(avtoBUS)

Podoben žogi,
a bolj lahak,
spustiš ga iz roke,
uide v zrak.

(balon)

Nabira med
vse poletje veselo,
če piči te,
vedi, da bo bolelo.

(čebela)

Lahko je velika
ali pa mala,
glavno, da streho
nad glavo drži.

(hiša)

“4. a je eden izmed najboljših, če ne celo najboljši razred na šoli. Najbolj nam je vseč naša učiteljica Breda. Smo mali razgrajči, saj smo Bredina zadnja generacija”, je zapisala Hana Jušič iz 4. a. In res se slavljata obe »četrtošolki« – učiteljica Breda in Jožica. Povprašali smo njune zadnje učence, po čem si bodo svoj razred in učiteljico zapomnili.

Moj razred je 4. a. Domuje v prvem nadstropju naše šole. V njem sedi 6 fantov in 9 deklet. Vodi ga učiteljica Breda. Včasih ga obišejo tudi druge učiteljice in učitelji ali celo ravnateljica. V našem razredu ni nikoli dolgčas, ker smo radi navihani in razigrani. Ampak tudi poka od znanja, ker se v njem res veliko naučimo. Stene so polepljene z različnimi plakati in papirnatimi izdelki, ob praznikih pa je še posebej lepo okrašen. Včasih je tudi malo umazan, ker pozabimo poskrbeti za red in čistočo. Med počitnicami je tih in mislim, da nas kar malo pogreša.

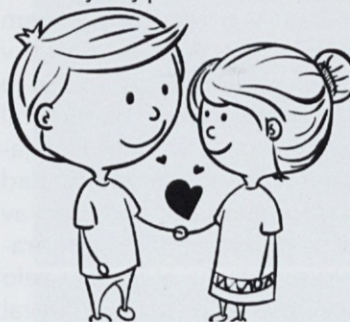
Vid Florijančič, 4. a

4. a je eden redkih razredov, ki ne držijo skupaj. Med odmorom se fantje vedno tepejo. Nekatere punce niti ne ubogajo pravil v razredu, saj kadar smo na daljavo, se premalo naučimo in včasih nam tudi internetna povezava nagaja. Takrat se zelo pogrešamo. Učiteljica Breda nas veliko nauči, je poštena do vseh in reši probleme, ko se kregamo. Učiteljica je glavna v razredu in med poukom. Če smo glasni, naredi red, takšnim otrokom, ki se učijo, zaupa. Ko imamo šport, moramo vedno imeti športno opremo, ker drugače učiteljica zapiše v eAsistent, kdo je brez športne opreme pa tudi brez domače naloge. Kadar učiteljica zapusti razred, začnemo takoj razgrajati. V razredu se počutim dobro, ko učiteljica govori naglas, saj jo bolj poslušamo. Všeč mi je, ko pri športni igramo med dvema ognjema. Pri igri mečem z levo roko, ker sem levičar in takrat lahko zmagamo.

Mark Csontos, 4. a

Najbolj so mi všeč predmeti naravoslovje in tehnika, matematika in družba. Všeč mi je, ker se zelo dobro razumem z nekaterimi sošolkami in sošolci. Rada sem dežurna, ker skrbim za brisanje table in veselim se, ko bomo punce začele hoditi po malico. Rada bi, da bi imeli v razredu vrtljive stole, tako bi se lahko ves čas vrteli, ampak učiteljici Bredi to ne bi bilo prav nič všeč. Imam brata dvojčka in ko manjkam v šoli, lahko od njega vse prepisem. Učiteljica je prijazna, včasih tudi jezna, ko česa ne znamo. Letos sem veliko manjkala v šoli, zato se veselim, ko grem lahko zdrava nazaj v šolo, ker vidim svoje sošolce in sošolke. Najbolj pa Tare. V razredu se zelo dobro počutim.

Hanna Csontos, 4. a

V 4. b razredu je veliko otrok in učiteljica. V razredu imam tudi najboljši prijateljici Teso in Kajo. Veliko se družimo in zabavamo. Učiteljica je zelo prijetna in prijazna, ime ji je Joži. Vsak mesec se presedemo, ker pogosto klepetamo, a tudi to ne pomaga, mi se vseeno zabavamo. V 4. b nikoli ne bo dolgčas.

Eva Logar Ahačič, 4. b

V 4. b razredu mi je zelo všeč. Učiteljica je prijazna. Med seboj se dobro razumemo, čeprav pride tudi do prepira. Letos se je veliko spremenilo, saj smo v višjem nadstropju in ne vidim več prijateljev iz 3. razreda. Tudi ocenjevanja so težja. Vesela sem, da imamo knjižnico zelo blizu in da lahko sami hodimo po knjige. Čeprav rada hodim v šolo in se učim, vseeno komaj čakam počitnice.

Vita Bogataj, 4. b

ČEPRAV SMO ŠELE ČETRTOŠOLCI, IMAMO ŽE POSTAVLJENE CILJE, KO ODRASTEMO.

Že od nekdaj si želim postati policaj. Poklic se mi zdi tudi nevaren, ker tvegamo svoje življenje. Policist opravlja delo na policijski postaji, na cestah, na mejah. Policaj pri delu uporablja službeno izkaznico, loparček, neprebojni jopič, lisice, meter in čelado.

Cody Slapar Goričan, 4. b

Vsi v naši družini so profesorji glasbe. Mami igra klavir in kljunasto flavto, oči pa kontrabas. V prvem razredu sem začel igrati tolkala, ki mi niso bila tako všeč. Zdaj sem v 4. razredu kljunaste altovske flavte. Vadim tudi klavir, ki je težji instrument. Ko bom končal osnovno šolo, bom moral veliko ur vaditi za sprejemni izpit za konservatorij v Ljubljani. Ne vem pa še, za kateri instrument se bom odločil. Rad bi postal dober glasbenik. Glasbo imam zelo rad. Čeprav je bil začetek precej težak, saj se je bilo treba naučiti brati note v violinskem in basovskem ključu. V igranju zelo uživam. Mogoče bom koncertni pianist ali pa bom izbral kakšen pihalni instrument. Upam, da bom razveseljeval poslušalce ali pa poučeval na glasbeni šoli.

Vasja Atanasovski, 4. b

Vedno bolj mi je všeč šport, zato sem se odločil, da bi rad postal učitelj športne vzgoje. Poklic mi je všeč, ker bi rad delil znanje mladim. Trenutno me za ta poklic navdušuje učitelj Mitja. Vem, da se moram učiti, če želim, da bom sprejet na fakulteto za šport. Včasih je delo z otroki zahtevno, vendar lahko učenje spremeniš v zabavo.

Jakob Lukič Gaberc, 4. b

Želim postati frizerka za pse, ker jih imam zelo rada. V tej službi dobiš veliko denarja. Ko jih strižeš ali češeš, mu moraš nataktniti nagobčnik, da te ne ugrizne. Kadar ga tuširaš, moraš paziti, da mu šampon ne gre v usta ali

ušesa. Pri svojem delu moraš biti v dobri kondiciji, saj so nekateri psi zelo težki. Odstraniti jim moraš dlako, ki je ne potrebuje, zlasti vozle jim moraš odstraniti. Za to službo moraš opraviti razne tečaje.

Tijana Zečević, 4. b

MOJA DRUŽINA

Moja družina je zabavna in zanimiva. Nikoli ne veš, kaj se lahko zgodi. Živimo v prelepi oranžni hiši z belimi črtami. Ko so počitnice, gremo radi v Srbijo ali pa na morje. Radi hodimo na sprehode in v hribe. Pogosto tudi kolesarimo. V naši družini je najstarejši moj oče, najmlajši pa moj bratec Filip. Moja družina pomaga tudi našim sosedom, ker so že stari. Velikokrat nas obiščejo prijatelji ali pa moji dve babici. Zelo rad imam mojo družino.

Matija Mijušković, 4. b

V moji družini je veliko članov, od otrok do starih staršev. Vsi v družini se imamo zelo radi. Imamo veliko hišo in okrog nje travnik, na kateri je brunarica. Imamo tudi hišno ljubljenko muco in ribe. Zelo radi potujemo. Bili smo že na Finskem, Malorci, Mauriciusu in še v mnogih drugih krajih. Vesela sem, da imam tako dobro družino.

Eva Logar Ahačič, 4. b

V naši družini smo štirje. Jaz Zala, moj bratec Vid, mami in ati. V prostem času gremo ven, gledamo televizijo in se igramo in delamo na računalniku. Ko čakam, da se starša vrmeta iz službe, delam nalogo, se igram in jih pridno počakam. Imamo tudi hišnega ljubljjenčka, to je želva. V prostem času tudi rada šivam. Šivati me je naučila moja babi.

Zala Biček, 4. b

Prihajam iz štiričlanske družine, ki jo sestavljamo jaz, sestra, mami in oči. Med seboj se zelo dobro razumemo. Včasih popusti eden, včasih drugi in na koncu smo vsi zadovoljni. V prostem času radi hodimo na sprehode, gledamo filme ali pa se igramo kakšne družabne igre, kot npr: Človek ne jezi se, Monopoli, karte ... Med vikendom gremo radi na rokometne tekme, saj tam igra moja sestrična. Soboto zvečer imam rezervirano za mašo, kamor se odpravim z mami. Nedelja pa mi ponavadi prinese še malo prostega časa, če seveda za šolo postorim že med tednom. Med tednom pa je naš urnik skoraj vsak dan enak, za mene in sestro šola, za starše pa služba.

Imamo se zelo lepo, manjka pa nam le še domača žival. Upam, da jo dobim in da bo to pes.

Sara Pogačnik, 4. b

V moji družini smo štirje člani. Jaz, sestra, mami in ati. Radi smo skupaj. V prostem času smo veliko zunaj. Hodimo v hribe, kolesarimo, smučamo, raziskujemo. S sestro skupaj čakava, da se starši vrnejo iz službe. Pogosto se spričkava. Imamo pa tudi veliko domačih živali, in sicer psa, dva zajca, dva morska prašička in mačke.

Živimo pod isto streho, ker moji starši niso ločeni tako kot starši nekaterih mojih sošolcev. Smo razširjena družina, ker z nami živi tudi moja stara mama, a njen mož oz. moj ata je že v nebesih, kjer nas čaka in čuva.

Sara Mužan, 4. b

Matija Mijušković 4. b

Julija Smolej, 4. b

Eva Ahačič, 4. b

PADEC S KOLESA

Bilo je vlažno vreme, ko sem bil na kolesu. Ko sem kolezaril, nisem bil previden, ampak sem se zelo zabaval. Nato sem s kolesom šprintal in mi je noga spodrsnila s pedala in sem brcnil v platišče. Prevrnil sem se čez kolo in sem imel odrgnjeno nogo in roko. Mami je bila zelo jezna, bolelo me je pa še cel teden.

Luka Buček, 5. a

SMEH V ŠOLSKIH KLOPEH (domišljijski dogodek)

Ko sem bil v drugem razredu, smo bili bolj živahni. Med odmorom smo se lovili po razredu. Ker smo bili preglasni in še divjali smo po razredu, je učiteljica prišla v razred. Za kazen smo morali sedeti na hodniku na klopi. Bilo nam je zelo smešno. Dvignil sem roko in vprašal, če grem lahko na stranišče. Na stranišču mi je spodrsnilo, padel sem in bil sem moker po zadnjici. Ko sem prihajal nazaj, se nisem mogel nehati smejati. Potem smo se tako smejali, da so nam tekle solze. Tudi učiteljica se je morala nasmejati in nam rekla: »O, fantje.«

Tim Kasumović, 5. b

ZANIMIV POČITNIŠKI DOGODEK

Nekega dne smo se odpravili na morje. Odšli smo na Mali Lošinj. Ko smo prišli na morje, sva z bratom takoj šla v vodo. Bila je malo hladna in malo topla. Nekaj dni kasneje smo nabirali školjke in ko se je znočilo, smo jih prodajali. Bili so tudi prijatelji z morja. Zelo veliko smo zaslužili denarja oz. kun. Ko smo dosti zaslužili, smo si kupili pizzo. Školjke smo nabirali vsak dan in v vodi smo bili 2 do 3 ure. Zanimivo je, da smo vsako leto prodajali školjke z istimi prijatelji. Nabirali smo školjke tako, da je mami bila na supu, midva z bratom pa sva nabirala. Tudi letos bomo na morju prodajali školjke.

Gaja Stegnar, 5. b

V mesecu februarju smo odšli v zimsko šolo v naravi na Pokljuko. Tja smo se odpravili s šolo za cel teden. Cel teden smo smučali. Zgodilo se nam je veliko smešnih in zabavnih dogodkov, eden izmed njih je bil še posebej smešen. V torek sta se Bojan in Dominik v naši sobi že zelo zgodaj zbudila. Bila sta tako glasna, da sta zbudila učitelja Mitja in ostale fante v sobi. Učitelj Mitja nas je okregal in za kazen smo morali cel dan in pol pospravljati mize v jedilnici in klet, kjer smo imeli pospravljeno smučarsko opremo. Kljub kazni, ki smo jo dobili, je bilo na Pokljuki zelo dobro.

Žan Lisec, 5. K

V ponedeljek smo odšli v šolo v naravi do petka. Zelo mi je bilo všeč. En večer sem skočila na posteljo in udarila z nogo ob les. Punce so najprej vprašale fante v bližnji sobi, če ima kdo od njih hladilno mazilo. Na srečo ga je Anže imel. Nežno sem si boleče mesto namazala s kremo in naslednji dan me ni več bolelo.

Smešno mi je bilo, ker smo imele punce s seboj slane prigrizke, ki pa nam jih je do petka že zmanjkalo.

Všeč pa mi je bilo, ker sem že zelo kmalu lahko šla na vrh brega in smučala z vrha. Spoznala sem tudi nove prijateljice.

Leja Dobravec Horvat, 5. K

Ula Ostrelič, 1. a

Šola v naravi je bila zelo dobra dogodivščina. Naučila sem se bordati in smučati. Bilo je zelo dobro, ker smo se na smučanju imeli dobro.

V ponedeljek smo prišli na Pokljuko, se razpakirali in šli smučat. Vsak dan smo smučali. V četrtek smo šli zvečer v telovadnico in imeli smo žur.

Ko sem se v petek peljala s sidro, je šla miška čez mojo smučko, bila je majhna. Ta dan smo imeli tekmo in v avtobusu so nam povedali rezultate. Čas sem imela nekaj čez trideset sekund in bila sem tretja. To si bom zapomnila za vedno. Ko sem prišla domov, so bili zelo veseli in čas je za novo dogodivščino.

Nikolina Anakieva, 5. b

KRIŽANKA

(Jasmina Zupanc, 5. b)

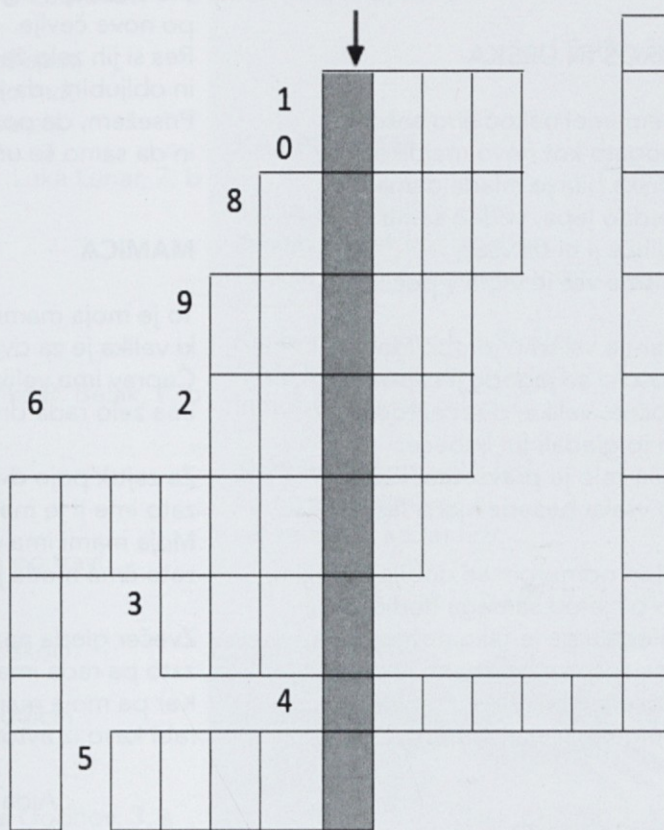
7

BILI SMO NA _____

1. Šport športnice Tine Robnik.
2. Vijolična krava.
3. Hiša Eskimov.
4. Za kosilo ga ima zajec.
5. Smučarje popelje na vrh smučišča.
6. Oblika padavine pozimi.
7. Deskanje na snegu ali ...
8. Tja gremo ponavadi, ko smo na počitnicah.
9. Prireditev, na kateri tekmujejo športniki, učenci in drugi.
10. Glasba in ...

Sara Mužan, 4. b

JAZ, GALJOT

Moja mama se je jezila,
ker nekaj nisem prav storila.
Vzela mi je telefon
in počutila sem se kakor slon.
Nisem vedela, zakaj,
a ni se mi zdelo prav.
Rekla sem:
"Če mi vrneš telefon,
dala ti bom moj bonbon."
Moja želja ni bila uslišana,
zato sem tudi jaz še kar utišana.

Mateja Zupan, 8. b

UROŠ IN URŠKA

Sem imel nekoč eno sošolko,
bogato kot novo majolko.
Urška bila je mlada dama,
vedno lepa, vedno sama.
Nihče ji ni bil všeč,
pisma vsa je vrgla v peč.

Fantje vsi smo jo občudovali,
sošolci so jagode ji kupovali,
sočne, velike, dišeče, rdeče
in jo gledali ful ljubeče.
Bila zelo je prevzetna, važna
in vsaka beseda njena lažna.

Med odmorom se dobila je z njim,
to bil je od samega hudiča sin.
Gledala ga je tako nežno, milo,
vse sošolke od strahu je zvililo.
Oblečen bil je kot črni kos,
dolgo jo vlekel je za nos.

Fant, ki strl ji je srce,
Uroš bilo mu je ime.
Nevihto strašno, glasno je pričaral,
z drugo kmalu jo hudo prevaral.
Po jagodah še vedno je močno dišalo,
a Urško je od žalosti pobralo.

Maj Amadej Tišler Sušnik, 8. b

Z MAMO PO NAKUPIH

Povedi, prelepa moja mama,
me s seboj v trgovino
po nove čevlje.
Res si jih zelo želim
in obljubim, da jih ne izgubim.
Prisežem, da poreden več ne bom
in da samo še učil se bom.

Peter Katona, 9. b

MAMICA

To je moja mami,
ki velika je za dve salami.
Čeprav ima veliko dela s službo,
ima zelo rada družbo.

Za zajtrk poje dve banani,
zato ime ji je mami.
Moja mami ima črne lase,
zato črna metla ji drse.

Zvečer gleda na telefon,
zato pa rada ima bombon.
Ker pa moja mami je zlata,
rabi kavo iz avtomata.

Ajda Skukan Mlačnik, 5. K

MAMICA MOJA

Mamica moja,
tvoje tople dlani
grejejo me,
ko me najbolj boli.

Vedno skrbi zame,
za moje muhe čas si vzame.
Tudi, ko mi je hudo,
pri mamici vedno je toplo.

Tvoje očke svetijo se,
kot jutranja zarja pogrejejo me.
Njene delovne roke poskrbijo zame,
tudi, ko je zelo veliko drame.

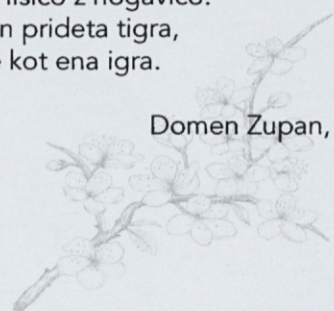
Lika, pomiva in sesa,
je kot pridna mravljica.
Prijazna, vestna in ustrezljiva,
mamica moja res je marljiva.

Hip hura, mamica!
Sedaj se ta pesmica o tebi konča.

Nace Hladnik, 4. K

Gozd je kot kost.
In majhni fantki,
ki so v njem,
vidijo lisico z nogavico.
Zraven prideta tigra,
vse je kot ena igra.

Domen Zupan, 4. K

PESEM IZ RIM

Na cesti je lisica,
ki ji ime je Lepotica.

Zraven nje je gozd,
drevesa v njem pa trda kot kost.

V njem živita tigra,
ki sta zabavna kot otroška igra.

Od tigra mama je kot rama,
na kateri raste sama zabava.

Nace Hladnik, 4.K

V MAMINI KUHINJI

V mamini kuhinji je prijetno,
vedno diši po najslajšem pecivu,
ne kot v garaži po očetovem gorivu,
zato se imava prav fletno.

Spečeva štručko zlato rumeno,
cela kuhinja diši po sladkem prelivu,
dobrote se pečejo ob deževnem
nalivu,

vse skupaj izgleda prav lušno.
Včasih pa se zgodi,
da se tudi temu sladkemu pecivu
skorjica zapeče preveč na temno.

Ampak se mi zdi,
da kljub zažganemu prelivu
je na koncu vedno okusno.

Eva Hafner, 9. b

KAJ JE KAJ?

Sonce je
žareča krogla,
ki vsak dan
na zemljo posije
in nam življenje vlije.

Voranc Skukan Mlačnik, 7.b

Sanje so želje, predstave,
ki so ponoči resnične,
podnevi pa si želimo,
da ne bi bile nične.

Anika Zadravec, 7. b

Sreča je, ko vesel greš spat,
sreča je, ko te ima kdo rad,
sreča je v majhnih stvareh.

Luka Lunar, 7. b

Ljubezen je zaklad,
najlepše čustvo je.
Vsak si jo želi,
dokler diha in živi.

Nika R. Belak, 7. b

TRONT

Tront je kot patron,
nikoli se ne ustavi,
tudi, če gre s čolnom po travi.

Če mu jajce počti,
takoj po prvo pomoč skoči.
Če kdaj rog igra,
ugotovi, da je notri žogica.
Preden pa zaspi,
v zrak s puško ustrelji.

Petja Godnov, 3. a

MOJ BALON

Veter poganja moj balon,
da skače kot Antonton.
Odskakljal je na vetrovno hišo
in našel sosedovo nišo.

Na hiši bila je luč,
da nataknil sem jo na ključ.
Moja elektrika je fuč,
zato na ključ uporabljam veliko luč.
Moj balon je velik kot sonce,
ko sem z njim jem limonice.
Imam ga rad kot, da je moj brat,
zato grem z njim spat.

Vid Štefe, 3. a

KAJ POČNEM

Jaz sem en velik karton
in sem sladek kot bonbon.
Rad se smejim in zraven mižim.

Kaj bi počel, če ne bi še kled.
Grde besede iz ust mi letijo
in nobenega ne oslepijo.

Sladoled je moj velik led,
ko pa zaspi, ga več ni,
saj se stopi, kadar leži.

Ema Guček in Iza Žnidaršič, 3. a

Vasja Zalokar, 3. K

DVOJČICI BRBONČICI

Sva dvojčici brbončici,
Daša kaša in Lara kitara.
Imava sladkorčke
in velike bombončke.

Radi imava traparije
in pa tudi bedarije.
To je najin svet,
vstopi vanj tudi, če si med.

Na jeziku hrano poskušava
in nove okuse okušava.
Če bi rad okusil makarone,
samo pridi, dali ti jih bova na tone.

Daša Cvetković, Lara Komac, 3. a

TAČKA IN MAČKA

Osvojila sem salon,
zraven pa še en vagon.
Na vagonu sem plesala
in se smejala,
ker sem našla piškot poln dobrot.

Našla sem prijateljico,
ki ji ime je Tačka.
Ker je ona Tačka,
sem jaz potem Mačka.
Dobili sva priboljške
cel salon in vagon.

Ilhana Koštić in Jovana Spasova, 3. a

LJUBEZEN

Ljubezen je močna kakor morje na
obzorju.

Ljubezen je hitro lepa, a lahko je tudi
zlobna.

Če ne ravnaš z njo pravilno, je lahko
tudi nevarna.

Z ljubeznijo narediš življenje, lahko je
lepo ali grozno.

Ljubezen je lepa dokler traja, a vemo,
da se enkrat konča.

Natalija Mali, 3. a

POTEP

Šla sem v hišo
in videla prijateljico Mišo.

Potem sva šli na kavo
in srečali prijateljico Lavo.
Videle smo zajca,
ki nosi velika jajca.

Potem smo šle na potep
in videli pretep.

Šle smo domov,
imele smo pokrov.

Elhana Koštić in Natalija Mali, 3. a

Evita Švab, 3. b

V Sloveniji človek letno zavrže 67 kg hrane, od tega pa je 39 % še uporabna. Ti podatki so se nam zdeli pretresljivi, zato smo razmišljale, kako bi lahko delali drugače. Novinarke smo vam pripravile nekaj okusnih receptov, s katerimi boste »rešili« vašo hrano, namesto da bi jo zavržli. Ne samo da hrano porabimo, pomembno je tudi zavedanje, kaj in koliko kupujemo, zato se pri tem potrudite in poskusite preiščeno nakupovati in kuhati. Recepte smo izbrale iz lastnih izkušenj in ne zahtevajo presežnega kuharskega znanja. Z njimi lahko presenetite starše, jih postrežete gostom ali pa se posladkate sami. Uspešno in veselo kuho vam želimo!

Podjetniški ideja »pametni hladilnik«, ki je povezan z aplikacijo, kjer preko telefona lahko kjerkoli pogledate, kaj imate in kaj manjka v vašem hladilniku, je bila zmagovalna domislica podjetniškega vikenda. Ekipo te izjemne ideje so sestavljali učenci 9. A: Matevž Dovžan, Marko Zečević, Žak Boncelj in Jaka Praprotnik. Z idejo so si prislužili nagrado za najbolj družbeno koristno idejo.

Če vam doma ostaja sadje, si lahko pripravite enostavne jedi – mi vam predlagamo bananin kruh, smuti in slatno sadno omleto. Priprava je enostavna.

BANANIN KRUH

SESTAVINE

- 3-4 zrele banane
- 100 g masla
- 50 g rjavega sladkorja
- 2 stepeni jajci
- čajna žlička vanilije v prahu
- zavitek pecilnega praška
- ščepec soli
- čajna žlička cimeta (lahko več)
- pol čajne žličke mletega muškarnega oreščka
- 170 g moke
- 2 pesti orehov

POSTOPEK

Banane zmečkamo in jih prelijemo s stopljenim maslom. Med mešanjem dodamo jajci, sladkor in začimbe. V skledo stresemo pecilni prašek in moko ter dobro premešamo. Maso vlijemo v namaščen pekač in posujemo z orehi. Pečemo približno 50 minut na 180 °C.

SMUTI

Smutijev je toliko vrst, kolikor imate domišljije, zato si ga ustvarite po svojem okusu. Za osnovo lahko vzamete mleko ali jogurt, če pa ne prenesete laktoze, pa tudi mandljev ali rižev napitek.

SADNA OMLETA

SESTAVINE

- sadje pri roki
- 1 jajce za eno omleto
- malo masla
- olje
- sladkor
- sladkor v prahu

POSTOPEK

Sadje najprej narezemo na majkne kocke, ne glede na to, katero vrsto sadja imamo. V prvo ponev damo dve majhni kocki masla in počakamo, da se stopi. V ponev sresemo narezano sadje in mu dodamo sladkor (po okusu). Med kuhanjem sadja občasno premešamo, da se nam ne zažge. V majhni skledi razvrkljamo 1 jajce. V drugo ponev damo pikico olja, da se nam omleto ne bo prijela na ponev. Na olje vlijemo jajce in pustimo toliko casa, da jajce zakrknje tudi na vrhnji strani. Na polovico omlete stresemo sadje in jo prepognemo na pol. Omleto je s tem pripravljena. Omleto serviramo na krožniku in jo posujemo z malo sladkorja v prahu.

Ali vam grejo na živce ostanki zelenjave v hladilniku? Ni vam je potrebno zavreči, iz nje lahko pripravite okusen zelenjavni zavitek.

ZELENJAVNI ZAVITEK IZ LISTNATEGA TESTA

SESTAVINE

- 2 lista vlečenega testa
- 250 g različne zelenjave
- kislá smetana po okusu
- 1 jajce
- 200 g sira
- začimbe po okusu
- sol

POSTOPEK

1. Zmešamo kisló smetano in jajce. Sir naribamo.
2. Dva lista vlečenega testa položimo enega na drugega. Nanju položimo na čebuli popraženo in na majhne koščke narezano zelenjavo, ki jo najdete v hladilniku. Prelijemo z mešanico kislé smetane in jajca. Posujemo z naribanim sirom. Posolimo in posujemo z mešanico začimb (za pico). Zavitek zvijemo. Zavitek premažemo z nekaj žlicami mešanice kislé smetane in jajca.
3. Pečemo v pečici pri 180 °C 30 minut.

»Pohane šnite« (Hm, kako bi rekli knjižno?) so odlična jed, ko vam ostanejo rezine starega kruha.

»POHANE ŠNITE«

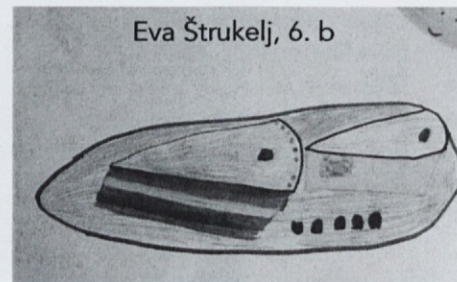
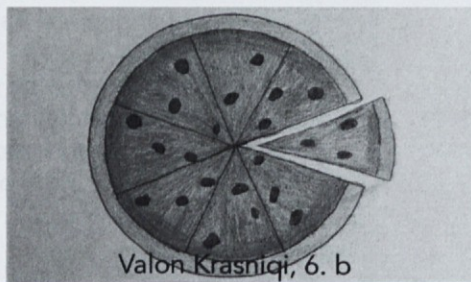
SESTAVINE

- star kruh
- mleko
- jajca
- olje

POSTOPEK

1. Kruh narežeš na rezine.
2. V prvi krožnik naliješ približno 1 cm mleka, v drugem razvrkljaš dve jajci.
3. Kruh najprej namočiš na obeh straneh v mleko, nato pa na obe strani v jajce. Lahko pa jajce in mleko združiš in namočiš le enkrat.
4. Segreješ ponev in nanjo dodaš nekaj olja, ko se segreje.
5. Rezine na ponvi popečeš z obeh strani, dokler niso zlatorumeno zapečene
Ocvrte kruhove rezine lahko postrežeš z marmelado ali pa jih samo posuješ s sladkorjem.

Loti Mušinić, 9. b

Hrana ni samo energija, ki jo potrebujemo za delovanje. Je tudi kultura, zato se je skupaj s človekom skozi zgodovino veliko spreminjala in razvijala.

To je zanimalo tudi petošolce, ki so o tem pisali in z nami delili recepte iz prazgodovine in srednjega veka.

KAJ VSE SO JEDLI V PRAZGODOVINI

Nomadi so v prazgodovini jedli, kar so nabrali in lovili. Kmetovanja niso poznali, ker se še niso za stalno naselili. Jedli so večinoma tisto, kar so lahko nabrali (divje jagode, užitni listi, oreščki, korenine, žito, trave in ptičja jajca).

Lovili so tudi živali, ki so živele v njihovem okolju. Prehrana je bila odvisna od njihove geografske lokacije. Če so živeli blizu morja ali rek, so bile v njihovo prehrano vključene ribe, na gorskih pobočjih pa so potrebovali bogato prehrano z veliko kalorijami. Če so slučajno naleteli na čredo goveda, so si postregli tudi z mesom in mlekom. Toda ker se meso in mleko hitro razkrajata, ju niso mogli nositi s seboj in so ju morali pojesti takoj in še sveže. Pozneje v zgodovini se bodo naučili ohranjati meso s sušenjem in soljenjem.

Med nenehnim iskanjem hrane in sledenjem živali (predvsem goveda) je mleko postalo ena izmed najpogostejših živil nomadov. Pozneje so se naučili, kako se ga spremeni v maslo in sir.

PRAZGODOVINSKI RECEPT

TRAVNIŠKI KUKMAKI S SLANINO IN JAJCI

Sestavine (6-8 oseb):

- 2 kg svežih travniških kukmakov
- 10 jajc
- 500 g slanine
- sol (po okusu)

POSTOPEK:

Vse sestavine zmešamo in jih položimo pod peko. Nato jih pokrijemo z žerjavico. Po približno 45 minutah pečenja jed postrežemo s pšeničnim kruhom z lanenimi semeni, drobnjakom in kumino.

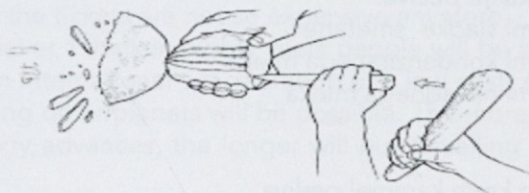
Emma Balić, 5. a

PREHRANA V SREDNJEM VEKU

V srednjem veku niso poznali vseh jedi, ki jih pripravljamo danes v kuhinjah. Niso poznali veliko osnovnih sestavin, kot so krompir, paprika, koruza in tako dalje. Največkrat so uporabljali grah, ajdo, korenje, čebule, buče ... Pridelovali so slive, češnje, grozdje, jabolka ... Ukvarjali so se tudi s kmetijstvom, vzrejali so govedo, svinje in ovce.

Ker traktorjev še niso imeli, so v vlečne namene izkoriščali predvsem govedo. To jim je služilo kot vir mleka, kože in rogov. Prebivalci s kmetij niso jedli veliko mesa in rib, ampak pogosteje kašo, sir in mleko.

V srednjeveškem obdobju se je hrana kuhala v lončenih posodah v krušnih pečeh. Takrat so bile jedi organske, zdrave in dokaj preproste. Kuharice so znale pripraviti okusne in zdrave jedi.

SREDNJEVEŠKI RECEPT

Star kruh narežemo na približno 1,5 cm debele rezine. Pripravimo si dva globoka krožnika oziroma plitki skledi. V enega vlijemo mleko in mu dodamo vaniljin sladkor. Premešamo, da se sladkor raztopi. V drugega vlijemo jajca in jih z vilicami dobro razžvrkljamo.

Na kuhalnik pristavimo globljo ponev in v njej segrejemo plast olja. Rezine kruha najprej namočimo v mleko (toliko, da se malo napijejo), nato pomočimo v segreto olje. Med cvrtjem jih obrnemo, da se lepo obarvajo in zapečejo na obeh straneh.

Ocvrte rezine odložimo na papirnate brisačke, da se odcedi odvečna maščoba. Postrežemo, dokler so še vroče in jih po vrhu potresemo s sladkorjem v prahu.

Naja Polak, 5. a

TORTA TRI LEČE ALI TRES LECHES

Torta tres leches, znana tudi kot pan tres leches, je biskvit - v nekaterih receptih maslena torta -, namočena v treh vrstah mleka.

Sestavine:

Pecivo:

- 6 jajc
- 5 žlic sladkorja
- 6 žlic moke
- pecilni prašek

Za namakanje peciva:

- 400 ml sladke smetane
- 300 ml kondenziranega mleka
- 800 ml navadnega mleka

Preliv:

- 300 g krem karamel preliva

Priprava:

Najprej ločimo posebej rumenjake in beljake. Beljake nato stepemo v trden sneg (če skledo obrnemo na glavo, ne sme pasti). V rumenjake penasto vmešamo 5 velikih žlic sladkorja, nato mešanici dodamo beljakov sneg in dobro premešamo.

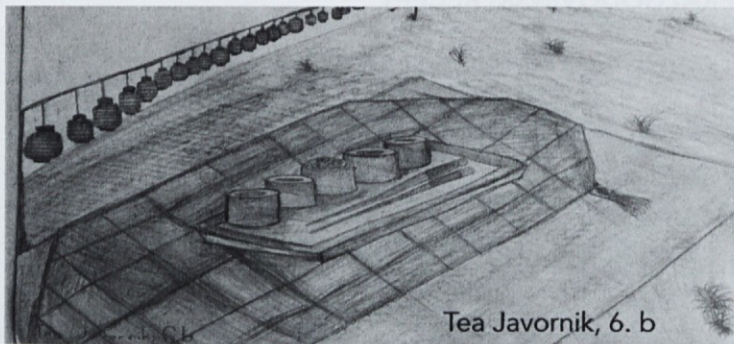
Ko je dobro vmešano, dodamo še 6 velikih žlic moke in en pecilni prašek. Ponovno dobro premešamo. Nato zmes vlijemo v navaden okrogel pekač.

Pecico predhodno segrejemo na 150 °C. Biskvit pečemo najprej 20 minut, nato pa zvišamo temperaturo na 200 °C in pečemo še približno 10 minut (da preveriš, ali je biskvit pečen, ga prebodeš z nožem ali leseno palčko. Če je čista, ko jo izvlečeš, je biskvit pečen).

V skledi z metlico premešamo sladko smetano, tekoče nesladkano kondenzirano mleko ter navadno kravje mleko. Mešanico prelijemo čez pečen biskvit. Ta mora biti »napikan« tako, da se mleko potopi v biskvit in se dobro napoji. Postavimo na stran za 2 minuti, nato postavimo v hladilnik za eno uro.

Ko je biskvit lepo napit in shlajen, čezenj prelijemo kremni karamelni preliv.

Emma Balić, 5. a

Tea Javornik, 6. b

Life in the future

What can we expect in 2050?

GAMING

I believe that gaming in the future will be more and more realistic. The video games that we know today already are pretty realistic because we have got a device called virtual goggles. But since they are very expensive not everyone can afford them. When we play games with such goggles we can feel that we are actually in the game.

In the future, we won't be able to tell virtual reality from the real world.

Melisa Tatarević, 8. a

FUTURE ROBOTS

I think in a few years robots are going to teach children in schools and do all the housework at home. Perhaps we will have a robot to kill the insects. Maybe there will be police, firefighter and doctor robots. Some of them are going to work in shops and banks. Robots that help elderly people would be very helpful.

I think that in the future robots will replace humans.

Elma Mehić, 8. a

PHONES

In the future, phones will be able to work without the internet. All the phones will have a phone assistant which will be able to detect your voice. On some phones, this function is already available. They will have infinite storage and will be able to download as many apps and store as many photos as you want. The games and apps that need wi-fi will no longer need it. The phone battery will never run out. You will be able to do everything on the laptop or computer.

Riana Mulalić, 8. a

DRIVERLESS CARS

In the future, factories will make driverless cars, because sometimes they are safer than cars with drivers. It should be better because drivers will be able to sleep during long journeys since they can get very tired when they drive long distances.

Brin Zupan, 8. a

FUTURE CITIES

The cities will be a lot more populated than now. The houses will be bigger and smarter. In the future, there will be a lot of skyscrapers. All the cities will have neon lights. But we will need a lot of electricity for these lights. Soundless cars will cause more accidents. Nature will be a lot more polluted.

Žan Begovič, 8. a

SPACE TOURISM

In the future, space tourism will probably be possible. I think in the next twenty years only the rich people will be able to go to space because technology won't be so advanced. You will have to pay big money to travel to space. But the longer the space tourism exists the more people will be able to travel there because the travelling will be cheaper. Just like air tourism. At first, it was expensive but now the tickets are not so expensive anymore. However, I think in eighty years people will be able to go to an international space station at a low cost. A bit later visiting other planets will be possible. The more the technology advances, the longer will our travelling distances be.

Marcel Lipušček, 8. a

MEDICINE

The medicine of the future will be better so people will live much longer. Doctors will find cures for serious diseases, such as cancer. Hopefully, Covid-19 won't be here anymore and it will stop spreading. Hospitals will be really clean and there will be place for everyone. There will still be doctors because robots aren't very safe in medicine and they can't replace real doctors. They may just be used for cleaning or helping doctors.

Hospitals and health care will be free so no one will be left out.

Uma Crnkić, 8. a

LIFE ON MARS

I believe there will be life on Mars. People will live a better life there and they will be able to discover other planets. Maybe there will be a place for flying cars and houses. But if we get there, we will pollute Mars, too. There will be more space to build bigger cities. But I think people will just have to wear special masks because there is no oxygen out there.

Jakob Rakovec, 8. a

SOCIAL ROBOTS

I think social robots will be very good because many people today are alone and need some company that these robots will be able to provide. They will also be able to do the housework for the elderly and people who won't be able to do it on their own.

There already are some prototypes of social robots but they are not yet perfect. These robots still have a lot of potential. Some people might want to use them for military purposes. This will be bad because this would mean they may be put into mass production and cause damage or even civilian casualties.

Matic Aljančič, 8. b

CARS AND DRONES

I think that cars in the future will be more modern. You will be able to customize your own car, for example: black car with no roof, heart shaped lights – red colour, pink seats and blue car tyres. Everybody will drive their own special car which will make life more colourful. Cars will also fly. They will have cool different shaped wings that will pop out when you turn on »flying mode«.

Drones will be a lot bigger so they will carry people. Driving a drone will make people arrive faster if they are in a hurry or don't have a car. You won't be sitting on a drone, it will have a glass room under it. Like an upside down light bulb but larger. Inside will be a seat and a steering wheel.

Cars and drones will also be nature friendly. People will have easier transports and air will be cleaner.

Kaja Smolej, 8. b

LIFE ON MARS

I believe that humankind will never step on Mars because of many problems of getting there.

The first reason why we will fail the mission of getting to Mars is that we won't have enough energy, i.e. fuel. The problem with fuel is that it is expensive and hard to get to the spaceship while in space. Spaceships don't have storage for fuel which means they would need extra supplies delivered.

The second reason is the problem with radiation in space. When we travelled to space, we discovered very strong radiation which can cause your entire organs to collapse and kill you from the inside out. We have a solution that helps but not with that strong radiation, e. g. zinc and copper are very good at protecting against radiation but still not good enough.

To sum it up, humankind will have to either create or find new materials which will protect us from radiation in space.

Jaka Stritih, 8. b

AUSTRALIAN ANIMALS

Australian animals are different because of other predators, more landscapes, weather conditions... I personally like Australian animals because of their abilities, exotic looks and their lifestyle.

Australia has one of the most venomous snakes on the planet. These snakes have a long body covered in scales to slide on the ground with almost no friction. Snakes are great swimmers although they don't have gills to breathe while underwater. Snakes have a small head but giant poisonous teeth.

I wouldn't have a snake as my pet because at night when I sleep it could somehow get out of the cage and then attack me, and because I have guinea pigs and it would probably hunt them.

Jaka Zrim, 6. a

Australian animals are different because in Australia there are the biggest and the most venomous animals. I like them. But in our country we don't have that dangerous and big animals.

Koalas are very slow animals. They are marsupials. Koalas keep their young in a pouch. Baby koalas live and hide in their mother's pouch for the first six months. They grow up to 80 cm. and weigh about 14 kg. Baby koalas are called joeys. Koalas eat a lot of eucalyptus leaves (1 kg per day) and sleep. They look like cute bears but are not bears.

I would like to have a koala but I don't have room for it.

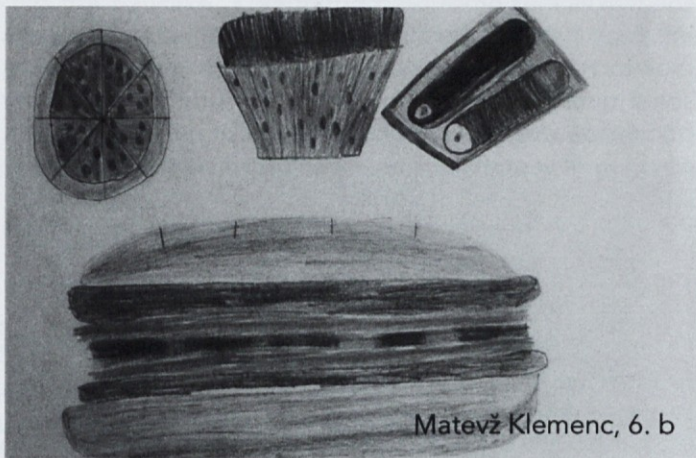
Kristjan Tišler Sušnik, 6. a

The dingo is also known as Australia's wild dog. Dingo is a mammal. It eats meat so it is a carnivore. Dingoes hunt in packs mostly so they can be dangerous.

When you first see them, you might think that they are dogs but they aren't. They're very similar to them except

that dingoes have longer ears and more of brown orange fur colour. They are not endangered but are vulnerable. They hunt small animals, such as rabbits, birds and lizards. These dogs eat fruits and plants as well. Dingoes breed only once a year. Females typically give birth to about five pups. Now scientists are even making hybrids of them.

Elena Šmigić, 6. a

Matevž Klemenc, 6. b

YOU ARE WHAT YOU EAT

OUR FAMILY'S FAVOURITE DISH

Our family's favourite dish is pancakes. They're made from flour, eggs, milk, sparkling water and a pinch of salt (to your taste). Put everything in a bowl and mix it all together.

We prepare this dish at every possible time since I and my brother love it and it's quite easy to prepare. It is usually me who makes them because I can make the best ones! The dish is not really something special but it tastes the best and everybody likes it, especially with Nutella.

I would recommend it to everyone but I'm sure that everybody knows what pancakes are and how to prepare them. Enjoy!

Eva Jerman, 9. b

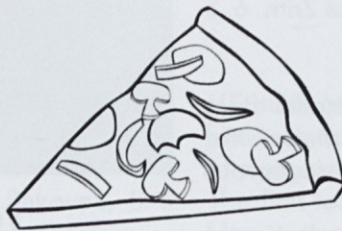

I think that my whole family would agree that our favourite dish is stuffed chicken. We don't like it only because it's tasty, there is also my family's tradition that includes this dish. Every time we come back from the summer or winter holidays we stop by my grandma's and she prepares stuffed chicken. It is stuffed with a mixture of bread, eggs, milk and some spices like salt, pepper and some others. She also puts some parsley in it. And as for the side dish she makes fries or sauteed potatoes.

We have had this tradition since I was a kid and I always look forward to eating that amazing dish while spending some quality time with my family. My grandma is a very good cook and I would like to cook like her one day. But no one will ever make better stuffed chicken than her.

Ema Kogoj, 9. b

Our family's favourite dish is chicken rolls. They are made from chicken and some vegetables. The vegetables are sliced and rolled with the chicken and then baked in the oven for about an hour. For a side dish, we usually have baked potatoes and some sauce made with cream.

Chicken rolls are usually made by my dad and they really bond our family because we don't eat them very often, just on some special occasions.

I would recommend it to everyone, just mind that it takes a lot of time to prepare, so you must have time to prepare it.

Neža Rožič, 9. b

I and my family like to eat pizza. This is our favourite dish that everyone adores. But it isn't a homemade pizza, we order it at Dolhar's. Pizza consists of dough that is made from flour, water, olive oil and yeast. There is some tomato sauce and some oregano for flavour on it. Then there is also some ham and some cheese. On the top, there are some mushrooms and two olives.

We eat pizza when we are hungry or too lazy to make something by ourselves. This dish bonds our family because we sit together at the table and eat.

I would recommend it to everybody who has money since it isn't cheap.

Enej Košir, 9. b

Our family's favourite dish is pizza because you can put almost everything on it. It's quite easy to make because there's only one layer of dough with ketchup covered with the food you would like to add. It bakes for only a few minutes.

We usually make it on Sundays because we have enough time to make the dough and bake it in a brick oven. While the pizza is baking there's enough work for every one of us because we always make more than one pizza at a time. We like it because it's good for every taste.

I think everybody must try the pizza at least once in a lifetime.

Urh Veternik, 9. b

BRITISH FOOD

We all know some of the food the British people eat, but they also have some strange food habits.

Fish and chips are very popular in many different countries not just in the UK. The British people, especially high-schoolers have fish and chips for their lunch. It's a traditional meal in Britain since it's very popular on menus.

Another common British food is baked beans. Baked beans are sold everywhere in the country. They come in cans and you cook them in a pan. It is a popular British dish since it's very common to have baked beans on toast for brunch. In our country we don't really have baked beans, however, the British people do like them a lot.

Christmas pudding is sold every Christmas and eaten on Christmas Eve. It's very special because it has a coin in it. The story behind the coin is that a person who gets the piece with the coin will be very successful, rich, lucky and happy.

Edina Omeragič, 6. b

In Great Britain, they have lots and lots of great, traditional food. For example, fish and chips. That is a very popular dish, especially for school lunch. It is fried fish with French fries. People often add mayonnaise because they say it adds more flavour to it.

Another very popular dish is very unusual. It is baked beans on toast. People buy beans with tomato sauce in cans, and then they put them on toast. They eat it as lunch or just as a snack.

People there also love cheese. Once a year they have a race dedicated to it. It is called Cooper Hill Cheese Rolling. The contestants gather on a very steep hill. A person

rolls a loaf of cheese down the hill and the contestants run down the hill to get it. It is very dangerous and lots of people get injured. The first person to get to the bottom of the hill wins and gets to keep the cheese.

There is another race. This one is dedicated to pancakes. It's called a Pancake race. People run with pans and pancakes and when they get to the checkpoint, they have to flip the pancake. Kids and adults come to this race because it is a lot of fun. They often come here in costumes since it takes place during the Carnival time.

Lira Lučovnik, 6. b

I like

I like a small bunny
And when the weather is sunny.
I like the colour blue
And purple colour too.

I like my father
And my mother.
I like my sparkling dress
And I like playing chess.

I like dogs
And I like a fox.
I like mouse
And my house.

Mica, Ruby, 3. K

Bird

The bird is in the sky.
That bird can fly!

That bird is blue.
And green colour too!

Ela, Tija, 3. K

I'M SUPER GREEN

I really love to clean
But I'm super green
So my friends call me bean!

GOAT ON A BOAT

Today I saw a goat
On a boat,
She as aearing a coat.

FUNNY BUNNY SONG

I'm super lazy
And also crazy,
So people call me
Bunny Funny or sunny!

Lara Komac, 3. a

THE DISH

I have a rat with a hat.
I have a bat with a mat.
I had a fish who was so big.
She had a dish that was soo clean.
The bat and the cat ate the fish and the dish.

Natalija, Jovana, Ilhana, 3. a

SHARK IN THE PARK

The shark is in the park!
»Don't worry leek,
We'll make the shark sick.«

Iza, Lavra, Daša, 3. a

THE CAT

This red fat cat has got a big head.
The cat is lazy and crazy.
The cat likes TV and chips andit doesn't like ships.

Petja Godnov, 3. a

BLUE BOY

There was a boy with a toy
His favorite colour was blue
But he could only say moo.
Finaly he got a king dog
And they went for a walk.
When they came home
He got a bone.

Bor, Jan, Nik, 3. b

I LIKE

I like a small bunny
And when the weather is sunny.
I like the colour blue
And purple colour too.

I like my father
And my mother.
I like my sparkling dres
Ans I like playing chess.

I like dogs
And I like a foX.
I like mouse
And my house.

Mica, Ruby, 3. K

ELEPHANT PLAYS FOOTBALL

Elephant plays football
With his hand
But it is OK
Because he is my friend.
He wants to score a goal
To win a fruit bowl.

Vasja, 3. K

TIME TO GRAB SOMETHING TO EAT

There are many types of typical British food, for example, roast beef, different roast meats, Bangers and Mash, Black Pudding, Fish and Chips, Toad-in-the-Hole, Bacon-Roly-Poly, etc.

There are also a lot of interesting facts about food like, for example, pudding. Pudding in Slovene means a dessert but it has many different meanings in English. When you want to ask someone »What's for dessert?« you use the term »What's for pudding?«

Puddings are not always sweet. Black pudding (krvavica) is salty.

In England, the most important meal of the day is breakfast. Their breakfast is plentiful and it's called a traditional English breakfast. It consists of fried eggs, sunny side up, slices of black pudding, mushrooms, tomatoes, baked beans, bacon and toast. This is not the only traditional breakfast you will find around the world. America has its own traditional breakfast that consists only of bacon, pancakes and butter. They also make their own kind of pancakes. They look small and puffy. They taste sweet and they add maple syrup to make them taste even better. I've made them a couple of times and I added some mineral water to make them softer and puffier.

Slovenia is just another country with its own traditional breakfast. This is bread with some butter and honey, some milk and an apple.

I usually don't feel like eating salty food in the morning, but when I do, it's usually scrambled eggs and a toasted sandwich. But most of the time I eat jam and butter or Nutella and one of my favourite dishes in the morning, cereal with yoghurt, honey and small pieces of fresh fruit. I drink a glass of orange juice or water. But sometimes, when I'm in a hurry, I skip breakfast or just grab a quick snack like a banana or yoghurt.

Eva Hafner, 9. b

SOME UNCOMMON ENGLISH TERMS AND PROVERBS RELATED TO FOOD:

Reading is not my cup of tea! – Branja pa ne maram preveč.

Enjoy./Tuck in./ Dig in. – Dober tek.

What's for tea? – Kaj je za malico?

What's for pudding? – Kaj je za sladico?

Are you nuts? – Si znorel?

Brunch = breakfast + lunch

He went bananas! -Zmešalo se mu je!

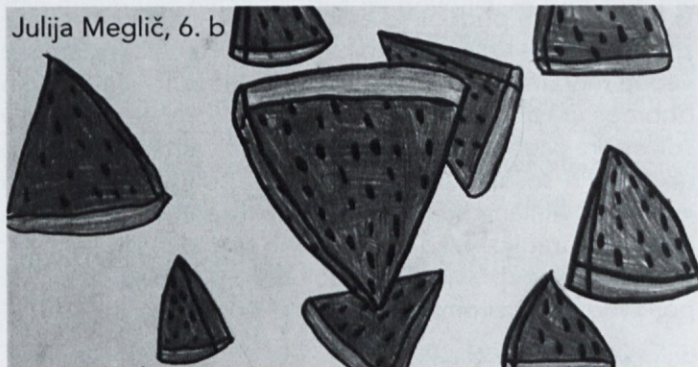
An apple a day keeps the doctor away. – Jabolko na dan odžene zdravnika stran.

It's no use crying over the spilt milk. – Po toči zvoniti je prepozno.

Eat to live and not live to eat. – Jej zato, da živiš in ne živi zato, da ješ.

If life gives you lemons, make lemonade. – Če ti življenje ponudi limone, naredi limonado.

Julija Meglič, 6. b

Mladi se radi spuščamo v svet domišljije. Ta je pomembna, saj lahko postanemo zelo izvirni in nam to koristi v življenju. Včasih pa smo tudi realni in ustvarjalni, ko se iz domišljije česa naučimo. Natanko tako je (bilo) z bajkami in basnimi.

O SIZIFOVEM DELU

Sizif je bil grški mitološki kralj. Dal je zgraditi veličasten grad brez vode. Do vode je prišel z zvijačo, za katero ga je kasneje bog Zevs kaznoval. Njegova kazen je bila, da je moral valiti ogromno skalo na vrh hriba. Le-ta mu je vedno ušla in se skotalila nazaj. Tako Sizifovo delo pomeni delo, ki se nikoli ne konča. Lahko bi rekli, da še danes obstaja delo, ki nima smisla.

Iz svojih lastnih izkušenj oziroma dogodkov iz življenja lahko opišem svoje delo, kateremu rečem Sizifovo delo. Opravljam ga skoraj vsak dan v tednu.

Učenje bi jaz poimenovala Sizifovo delo. Spomnim se tretjega razreda osnovne šole, ko smo začeli pridobivati ocene. Mislila sem, da je to le začasno. Vendar temu ni bilo tako. V petem, šestem in sedaj v sedmem razredu osnovne šole se je za dobro oceno potrebno veliko več učiti. Z učenjem snovi iz nižjih razredov, katere sem se učila, se spomnim še sedaj. Žal se učenje nekaterim, občasno tudi meni zdi neumno. Toda, ko razmišljamo kaj bi v življenju radi počeli se nam brez učenja naša želja ne more uresničiti. Za vpis v večino srednjih šol potrebujemo določeno število točk, ki jih pridobimo z ocenami, ki ovrednotijo naše znanje. Učenje vzame veliko našega prostega časa, ampak vedeti moramo, da se bomo skozi celotno življenje veliko dobrega in koristnega naučili. Učenci in učenke, ki imajo v šoli dobre ocene pri pouku poslušajo in več časa namenijo učenju. Pri sošolcih velikokrat slišimo, da jih označijo za »piflarje«. »Piflarji« so tisti, ki se učijo na pamet in naslednji dan vse pozabijo. Tako dobijo slabo oceno in jim je hudo. Oceno želijo popraviti. Da slabo oceno popraviš, se moraš ponovno učiti oziroma snov večkrat ponoviti.

Iz svojih izkušenj lahko povem, kako je, ko dobiš slabo oceno. Takrat sem žalostna in razočarana. Slaba ocena se mi je zgodila že nekajkrat. Učila sem se dan ali dva pred testom in tako nisem pri testu vedela, o čem sem se učila. Ponovno sem enako storila pred novim testom in zopet nisem več vedela, o čem sem se učila. To je »negativno Sizifovo delo«; učenje le pred testom in potem slaba ocena. Izkušnje so me izučile, da sedaj isto snov večkrat ponovim, da si jo bolje zapomnim in utrdim. To mi pomaga, da si stvari zapomnim za dlje časa. Temu pa bi lahko rekla pozitivno Sizifovo delo, saj večkratna ponovitev snovi pripelje do dobre ocene in znanja, ki ostane dalj časa. Tudi starejši pravijo, da če se učimo sproti in ponavljamo snov pogosto, si bomo zapomnili za dlje časa. Njihov nasvet mi najprej ni bil všeč, a ko sem dobila slabo oceno, sem se s tem sprijaznila. Slaba ocena je bila posledica ne učenja.

Za učenje bi lahko tako rekli, da je res Sizifovo delo. Če se učimo premalo, dobimo slabo oceno. Na drugi strani pa, če se učimo sproti, je naše znanje boljše in si zapomnimo stvari za dalj časa. Tako v šoli dobimo boljše ocene. Učenje je pomembno, saj nam znanja nihče ne more vzeti. Morda si nihče od mojih vrstnikov tega ne želi priznati, da je res. Učimo se vse življenje, tudi ko bomo stari.

Petja Štrukelj, 7. a

Eva Ahačič, 4. b

Kruto kaznujejo bogovi smrtnika, ki ne spoštuje bogov in božjih zakonov. Tudi Sizifa je doletela njihova kazen. V podzemlju je moral na vrh hriba valiti velikansko skalo in vsakič, ko je skalo prirnil skoraj do vrha, mu je ta ušla in se skotalila navzdol. Tako kazen bo po grški mitologiji Sizif opravljal celo večnost.

Sizif, grški kralj in ustanovitelj mesta Korint, je bil za svoje grehe proti bogovom vržen v podzemlje med največje grešnike, ker je izdal boga Zeusa in skril Smrt ter goljufal v podzemlju, ko se je zlagal, da je žena pozabila po njegovi smrti prirediti pogrebne daritve, čeprav ji je sam tako naročil.

Sam sem velikokrat kaznovan s prepovedjo igranja računalniških igrice ob sobotah in nedeljah, saj smo se s starši dogovorili, da če bom sproti delal naloge, pomagal pri opravljenih, se sproti učil in največ eno uro na dan preživel za telefonom, da bom lahko v soboto in nedeljo igral računalniške igrice. Največ težav s spoštovanjem pravil imam s časom, ki ga preživim za telefonom, saj imam na telefonu naloženo aplikacijo za starševski nadzor, s katero mi je točno določen čas in katere stvari lahko na telefonu uporabljam, kar pa mi ni všeč. Kljub temu da mi starša večkrat razložita, da je to dobro zato, da ne postanem odvisen od "ekranov" in da ne uporabljam aplikacij, ki niso primerne za mojo starost, si večkrat odklenem aplikacijo, da bi bil več časa za telefonom in da starša to ne bi izvedela. Pri uporabi telefona izgubim občutek za čas, kar pa starša večkrat opazita in me ujmeta pri goljufanju. Kaznujeta me tako, da ne smem za vikend igrati igrice, ki jo igram najraje in sem v njej zelo dober. Ko dobim kazen, si rečem, da tega ne bom več počel, vendar ko pride nov teden, se zgodba dostikrat spet in spet ponovi.

V prihodnosti se bom poizkusil večkrat držati pravil in ne prestopati mej, ki mi jih določata starša, da moje početje le ne bo vedno podobno delu brez smisla - Sizifovemu delu in se bom iz tega tudi kaj naučil.

IKARJEVA NEUBOGLJIVOST

Zgodilo se je, ko sem bila stara približno pet let in še nisem znala plavati brez pomoči staršev ali brez rokavčkov. Z očetom sva tistega dne šla na izlet na Bled na bazen. Bilo je nekega deževnega sobotnega dne, ko človek nima kaj za delati kot pa samo preživeti cel dan na kavču ali pa nekam iti in uživati. S sabo sva imela sendviče in prigrizke, saj sva šla za cel dan. Tega, kar se je zgodilo na koncu, nisem pričakovala in tudi vi, ki to berete, ne bi.

Sedaj, ko to pišem, se počutim kot Ikar, ki ni ubogal Dedala. Na srečo moja zgodba ni imela enakega konca. Bila sva kot Dedal in Ikar, ki sta hotela pobegniti z otoka, midva sva pa hotela pobegniti pred deževno soboto. Ko sva prispela, je bila vrsta na recepciji do vrat, zato sva v notranjost prišla pol ure kasneje. Jaz sem seveda takoj tekla na otroški bazen, kjer je bila voda do kolen in nisem potrebovala rokavčkov. Nekaj časa se bila tam, potem pa mi je oče nadel rokavčke in sva šla v globljo vodo. Vmes sva šla na malico in spet nazaj, od toboganov do vodne reke, jacuzzijev ... in to sva delala vse do osemnajstih. Počasi sva zaključila s kopanjem in hotela oditi. Jaz pa sem hotela ostati še malo ob stopnicah ob vodi, in to brez rokavčkov, saj jih je oče odnesel in hotel prinesiti brisače. Mislil je, da ga bom upoštevala, jaz pa sem hotela zaplavati in v tistem trenutku sem se potopila in nisem mogla priti na površje. Pod vodo sem bila skoraj eno minuto, dokler se oče ni vrnil in me potegnil iz vode. Bila sem v takem šoku, da tisti dan nisem več nič jedla, pila ali govorila. In tudi zelo me je bolel trebuh, saj sem pod vodo popila ogromno vode s klorom. Bila sem kot Ikar, ki ni upošteval Dedala, samo da se je za njega končalo s smrtjo. Ob tem dogodku sem se naučila, da nikoli ne hodi in ne delaj nečesa, kar ne znaš in je nevarno, vedno pa poslušaj starše, saj želijo le najboljše zate, čeprav nam grejo s svojimi pravili na živce.

Mislim, da se bom tega dogodka spominjala do konca življenja.

GRABLJENJE LISTJA

Že od majhnega sem taka, da če se nečesa lotim, hočem to narediti do konca. V veliko zadovoljstvo mi je občutek po dobro opravljenem delu.

Nekega sobotnega jutra sredi jeseni so mi starši naročili, naj pograbim listje pod drevesi na dvorišču. Takoj sem poprijela za delo, čeprav sem ravno takrat imela namen početi nekaj čisto drugega. Mislila sem si, da če se bom dela prej lotila, prej bo narejeno in bom spet prosta. Pričela sem z grabljenjem in vsake toliko naredila kup listja. Na začetku je bilo vse v redu. Potem pa je začel pihati veter. Sprva je samo malo popihljal in sem si mislila, da to ni nič hudega, saj mi listja še ni odnašalo stran. Nato pa so prišli sunki, ko je veter zapihal z vso močjo in je listje razmetal nazaj po vsej travi. Tako sem začela znova. Spet sem naredila majhne kupčke listja, a zaman, veter je kupe znova in znova podiral in odnašal listje. Ko sem že tretjič naredila kupe in enega za drugim hotela nesti v smeti, je veter ponovno močno zapihal in razmetal listje, da ga je izgledalo še več kot na začetku mojega dela. Grabljenju kar ni bilo konca. Prav razjezila sem se! Zakaj vendar je potrebno pospravljati listje, saj bo tako ali tako čez nekaj dni dvorišče spet polno. Starši so rekli, da moram vse pograbiti kljub vetrovnemu vremenu, da bo dvorišče vsaj nekaj časa čisto. Naj pa hitreje grabim in končam, preden bo veter ponovno zapihal. Spomnila sem se na Sizifa, ki je za kazen moral valiti ogromno skalo na vrh gore, a ko jo je prevalil na vrh, se je vedno skotalila nazaj do vznožja gore in moral je začeti znova. Tudi moje delo se mi je zdelo utrudljivo, brezuspešno in nesmiselno. Listje grabiš in grabiš, a vedno ga je še nekaj na drevesu in bo odpadlo kasneje ali pa veter prinese listje s sosedovega vrta. V vsakem primeru pa bo spet prišla naslednja jesen in z njo nove pošiljke suhega listja. Brez konca! S tem v mislih sem hitela in naredila manjše kupčke, ki sem jih sproti nosila v smeti. Ko je veter pihal že prav divje in se je približevala nevihta, sem pogledala okoli sebe in se odločila, da je narejenega dovolj.

Kljub pomislekom se ljudje lotevamo dela, ki se nam ne zdi čisto smiselno. Verjeto zato, da smo vsaj nekaj časa zadovoljni, na primer med delom, ob misli na končni rezultat. Ali pa se moramo zadovoljiti z delno opravljenim delom, kot sem se jaz. Še dobro, da nisem Sizif in da se lahko sama odločim, kdaj je ukvarjanje z listjem končano.

Neža Kavčič, 7. a

IGRA ALI DELO?

Zelo velikokrat, ko so pri nas prijatelji mojih staršev, s seboj pripeljejo tudi svoje otroke. Ko starši klepetajo, meni naročijo, naj se grem igrat z otroki. Ker so mlajši od mene, nimamo kaj dosti izbire, razen nekaj namiznih iger. Vsakič, ko se igram z njimi je to kot Sizifovo delo. Besedna zveza Sizifovo delo prihaja iz grške bajke o kralju Sizifu. Sizif ni upošteval bogov in je bil kaznovan.

Poskušam se igrati z otroki, pripravim namizno igro ali jih umirim, a mi nikoli ne uspe. Zadnjič, ko smo igrali monopoly, sem že pripravil mizo ter razdelil denar. Ko smo začeli igrati, se najprej nekdo ni hotel, ker je imel denar pomešan. Nekdo drug je kupil vse, na kar je pristal in nato znorel, ker je bankrotiral. Vse sem skušal zadržati pri igri, ampak mi ni uspelo, zato sem obupal.

Ugotovil sem, da je bolje, če sploh ne poskusim. Moji starši mi ne "težijo" več, naj se z njimi igram in zdaj, ko je korona virus, se tako ali tako ne družimo veliko.

Tilen Zupan, 7. a

Nilka Dežman, 3, b

DOŽIVETJE V ADRENALINSKEM PARKU

S klubom smo šli za zaključek sezone v adrenalinski park. Dolgo smo se vozili, a ko smo prišli, sem čisto pozabil na dolgo vožnjo. S prijatelji smo se veselili, da bomo šli na vse vrste zip linov, a od vožnje smo bili tudi zelo lačni.

Odločili smo se, da gremo najprej na čevapčiče. Vrsta je bila kratka, zato sem šel prej še na WC. Ravno sem opravil, kar se pač na WC-ju opravi, nisem pa mogel odpreti vrat in me je zgrabila panika. Začel sem kričati in tolči po vratih in kmalu so me izvlekli ven. Tako sem bil vesel, da sem skoraj pozabil, da gremo s prijatelji jest. Pohitel sem, a sta že pojedla in hitela na zip line. Ko sem šel v vrsto za čevapčiče, sem opazil, kako je dolga. Čakal sem, a vrsta se sploh ni premaknila. Poskušal sem se zriniti, a so me spet tako poslali na začetek vrste. Ko sem po pol ure končno dobil hrano, sem opazil, da so prijatelji že na najvišjem in najhitrejšem ziplinu. Začel sem razmišljati in stekel protin njim, nato pa so me starši in trener opomnili, naj grem najprej na manjše zipline, a jih nisem upošteval. Stekel sem prav na najvišji, najdaljši in najhitrejši ziplin. Bil sem zelo samozavesten, morda celo preveč, in ko sem prišel na vrh, se mi je vsa samozavest podrla. Stal sem tam in se spustil, kar tresel sem se od strahu. Ko sem prišel do konca prvega ziplina, sem se ustavil in nisem mogel več dalje. Bilo me je tako strah, da sem kar obtičal. Vsi ostali otroci, ki so bili za mano in jih nisem poznal, so se mi smejali, dokler niso ugotovili, da če jaz ne grem, tudi oni ne morejo. Zato so bili jezni in so me zmerjali. Čez dobrih deset minut so me rešili.

Ta dan si bom zapomnil za celo življenje, ker sem bil kot Ikar, ki je letel preblizu sonca, čeprav mu je Dedal rekel, naj ne gre. Tako so mi govorili starši in trener o ziplinu, naj ne grem najprej na velikega. Zdaj povečini bolj premislim stvari.

SMREKA IN JABLANA

Na gozdnem robu za vasjo je bil prijeten kotichek, kamor so postavili otroško igrišče. Ko je bilo otrokom in starejšim poleti vroče, so senco poiskali pod prvimi smrekami. Na igrišče pa so posadili tudi majhno jablano, ki je bila sprva drobna, potem pa je lepo rasla in leto za letom postajala bolj košata. Ljudje so se v vročini začeli zatekati v njeno senco, ki je bila bližje kot smreke na robu gozda.

Takrat je se je prva smreka obregnila ob jablano, saj je bila ljubosumna nanjo. Rekla ji je, da sploh ni pravo drevo, saj jeseni odvrže svoje listje in je čisto gola. Ne pa ona, smreka, ki je celo leto mogočna in košata. Smreka se je zelo naprezala, da bi dokazala svojo mogočnost, in je izkoristila vsak trenutek, da se je nagibala proti jablani in jo poniževala. Jablana pa je potrpežljivo preslišala vse njene nesramne besede. Kljub temu, da je bila zelo žalostna, ji je dan za dnem odgovarjala, da ima vsako živo bitje svojo vrednost in dober namen, ki ga mora zasledovati. Ona je spomladi cvetoča in lep okras, poleti gosta senca utrujenim dedkom, v jeseni pa obrodi sadove. Smreka pa je dalje vihala svoje dolge veje in se z vetrom nagibala k jablani. Bolj kot v dolgih poletnih dneh je uživala v stalnem poniževanju jablane. Poletje se je prevesilo v jesen. Dnevi so postajali hladnejši in vetrovnejši, igrišče ni več gostilo poletnega vrveža otrok. Jablana je že začela zgubljati svoje liste in smreka se ji je še bolj posmehovala. Jesenski veter jo je nagibal prav proti tlom, da se sploh ni več mogla postaviti pokonci. Jablana pa je obrodila žareče rdeča jabolka, ki so jih otroci prišli obrat in so jih z veseljem jedli.

Ko so tako uživali pod jablano, je zapihal veter in smreka se je nevarno nagnila proti zbranim otrokom. Starši so se ustrašili in kmalu poskrbeli, da so prigrmeli stroji in nevarno smreko požagali. Jablana pa tam stoji še danes in prinaša veselje vsem, ki pridejo na igrišče. Nauk zgodbe je, da se ne norčuj iz drugih, ker se slabo vrača s slabim.

FAETONOVA NEUBOGLJIVOST (doživljajski spis)

Bilo je navadno sobotno jutro. Odločil sem se, da nadaljujem z branjem knjige Grške bajke. Oče mi je rekel, da moram prebrati poglavje o Faetonu. Tako je odbila ura enajst dopoldan, ko sem prebral poglavje. Oče je želel slišati obnovo poglavja. V zgodbi je šlo zato, da je bil Faeton Heliosov sin (boga sonca) in da mu tega dečki na zemlji niso verjeli. Helios mu je ponudil eno željo in Faeton je želel, da pelje očetov sončni voz. Tako je Faeton odpeljal sončni voz iz očetove palače, a mladenič ni mogel voditi konjev. Voz je strmoglavil, Faeton pa umrl. Oče je potem, ko je to slišal, komentiral, da je bil Faeton zelo brezglav.

Ko sva opravila s tem, sva pomalicala in se odločila, da greva kolesarit. Zaposlil me je, da nama grem pripraviti kolesa. Oblekel sem se in odšel v klet. Tam sem naoljil verigi in ju odpeljal pred hišo. Počakal sem očeta, da se je oblekel, nato pa sva odkolesarila. Na mojem kolesu je bila malo, a dovolj skrivljena veriga, da je nisem opazil. Težko sem obračal pedala, saj je bilo moje kolo v slabem stanju. Svojemu očetu tega nisem zaupal, saj sem vedel, da bi bilo mojega kolesarjenja za danes konec. Sredi gozda je oče dobil službeni klic. Vprašal sem ga, če ga lahko na vrhu počakam, a mi ni dovolil. Počakal sem kakšnih pet minut. Sit sem bil čakanja in sem se, kljub temu da mi oče ni dovolil, odpravil na pot kar sam. Ko sem prišel do polovice poti, sem se rahlo spustil po klanecu. Oče me je klical, a se mu nisem javil, saj sem bil sredi vožnje. Imel sem ga namen poklicati na najinem cilju. Jaz sem šel po bližnjici, čeprav nisem bil prepričan, če je to prava pot. Pot je bila zahtevna, a majhni griči, s katerih sem se spuščal, so bili pravo olajšanje. Ko sem se spustil, je bila trava visoka do kolen. Vozil sem zelo hitro in ne da bi opazil, sem se zaletel v podrto deblo. Poletel sem prek balance naravnost na asfaltirano gozdno cesto. Od bolečine sem zatulil. Ko so bolečine malo popustile, sem poklical očeta. Javil se je z zelo jeznim tonom glasu. Opisal sem mu dogodek, on pa je pridrvel v najkrajšem možnem času. Ko je pridrvel,

mi je dal vodo, da sem si malo spral rane. Poklicala sva mami, da me je prišla iskat z avtom. Imel sem zvito zapestje in veliko prask po celem telesu. Ko je oče prišel, me je najprej okregal, zakaj ga nisem upošteval in da naj za to poletje pozabim kolo. Rekel je, da sem naredil prav to, kar je storil Faeton!

Bil sem zelo žalosten, ker sem izgubil kolo do konca poletja, potem pa tudi hvaležen, saj sem od takrat zelo previden na cestah, in vem, da ne bom nikoli več tako brezglavo odkolesaril.

Jakob Rakovec, 8. a

BASEN O PETELINU IN MEDVEDU

»Rana ura zlata ura,« je petelin zapel, ko medved se iz brloga je povzpел.

»A šele sedaj oči si odprl?!« Se petelin je zadr.

»Dan se že čez poldne je obrnil, ti pa še vedno v sanjah si v brlogu«,

Medved pomencal si je oči in se z brloga skotalil.

»Poglej, kaj že vse sem do sedaj storil,« mu petelin zakikirika.

»Le kaj si takega do sedaj naredil?« se medved razhudi.

»Že ob peti uri, ko dan se je naredil, sem z mojim glasom vse ljudi na kmetiji zbudil,

nato sem kokoši iz kurnika spodil, ter piščančke na sprehod pospremil.«

Medved se zamislil je in zabrunda, kaj pa je to takega.

»No, da ti povem, kaj mislim s tem,« se petelin oglasi,

»ko jutraj kmeta iz postelje spravim, se on na delo hitro odpravi«,

»kokoši čas imajo jajca znesti, piščanci pa z igro življenje spoznati«,

»No, kaj pa ti vse lahko postoriš, ko tako pozno se zbudiš?«

Gašper Lipušček, 7. a

ODISEJEVA IZNAJDLJIVOST

Bil je konec šole in začele so se poletne počitnice. S prijatelji smo se odpravili na morje. Naša dogodivščina, ki smo jo doživeli, je bila zelo podobna Odisejevi, ko je bil zaprt v kiklopovi jami in se ni mogel rešiti, dokler se ni domislil, da mu bo iztaknil oko in bo kiklop oslepel. Potem je pobegnil s pomočjo ovc. Naša dogodivščina je bila malo drugačna.

Lepega jutra so nas starši prosili, naj gremo na lep pašnik nabirat fige. Zato smo vzeli kolesa in se odpravili. Prišli smo do lesene hišice, tam odložili kolesa ter se mimo ograje odpravili na pašnik. Že od daleč smo videli lepe bele ovce kot pri kiklopu in zraven veliko fig. Ko smo prišli do tja, smo splezali na drevo, ker ovce niso bile ravno zadovoljne z našim prihodom. Čez nekaj časa je prineslo črne oblake in začela se je grozna nevihta. Pod drevesom nismo mogli ostati, zato smo se odpravili v hišico, kjer so bila naša kolesa. Vstopili smo in notri je bilo lepo in toplo. Bilo je veliko hrane in pijače. Usedli smo se za mizo in prigriznili malo naših fig, kajti bili smo vsaj malo vljudni in si hrane od tistega, od kogar je že bila, nismo privoščili. Nevihta je še vedno trajala in nenadoma je v hišico vstopil star gospod. Začel se je pogovarjati z nami in vedel je vsa naša imena, nihče od nas pa ni poznal njega.

Govoril nam je svoje zgodbe, ki so se mu dogodile v življenju. Ves čas pa je omenjal zelo vojaške stvari. Bilo je že pozno in nevihta je prenehala, a gospod je še vedno govoril svoja doživetja. Vprašali smo ga, če se lahko vrnemo, ker nas starši gotovo že čakajo in jih skrbi za nas. Čez nekaj minut je nekdo močno potrkal na vrata, gospod pa je odprl in videl, da njegove ovce lovijo nekega fanta. Stekel je ven, v tem času pa smo se mi hitro odpravili.

Tako smo lepo prispeli nazaj in povedali to grozno zgodbo. Mislili smo, da nas mogoče nikoli ne bi izpustil. Tako kot se je Odisej s pomočjo ovc rešil pred kiklopom, smo se mi pred gospodom. Ko smo govorili njegove grozne zgodbe, so se nenadoma starši začeli smejati, kajti to je bil v resnici njihov prijatelj, s katerim so se ob začetku nevihte dogovorili, da gre za nami, da bi nam delal družbo. Tako se je končal grozen dan, ki se je spremenil v odličnega.

Hanna Kavčič, 7. b

Brina Erlah, 1. K

V TRETJE GRE RADO

Pred davnimi časi so živele tri sestre. Imele so zelo bolno mamo. Mama jih je nekega dne poklicala v kuhinjo. Povedala jim je, da mora prva sestra po zdravila. Ta se je odpravila v mesto. Ko je iskala zdravila za mamo, jo je oropal nek kraljevič. Prva sestra je domov prišla praznih rok. Mama je po zdravila poslala še drugo sestro. Ko je ta po dolgem času končno prispela do lekarne, je tudi njo oropal kraljevič. Tudi ona je domov prišla praznih rok. Mama je poslala še tretjo sestro, a od nje ni pričakovala nič. Ko je ta hodila do lekarne, je naletela na velikega rjavega medveda, ki jo je posvaril, da jo bo kraljevič okradel. Medved je imel prav. Kraljevič jo je na ulici ugrabil in odpeljal v svoj grad. Tretja sestra je vedela, da mora pobegniti. Preden se je izmuznila stražarjem, je kraljeviču ukradla vse drage in dragocene stvari. Pred vhomom v grad jo je čakal rjavi medved. Zajahala ga je in skupaj sta zbežala k njej domov. Ko je mama videla, kaj vse je prinesla, je čudežno ozdravela.

In tako so srečno živele do konca svojih dni. Medved pa se še vedno potika po bližnjem gozdu.

Nace Hladnik, 4. K

TRDO DELO

Bila je čebela, ki je zelo rada močno delala živela je na travniku blizu gozda, blizu nje pa je živel tudi muren. Muren ni nič delal, samo ležal je v svoji luknjici, počival in tudi prijazen ni bil ravno. Nekega dne sta se srečala.

Muren je pozdravil čebelo: "Živjo, čebela!"

"O, živijo, sploh te nisem videla, ker tako trdo delam," je odvrnila čebela. Pa jo je muren vprašal: "Zakaj pa delaš? Malo se spočij, saj je tako lep dan."

"Saj bi, ampak moram nabirati nektar, da pomagam svoji babici, malo je zbolela pa želim pomagati."

"Oh, saj bo sama ozdravela!" "Ne vem, no." Muren je postal malo nesramen in se je začel norčevati.

"No, potem pa še meni naberi med, če to tako rada delaš!"

"No, v bistvu..." "Daj, no, čebela, ki rada dela, hahaha-haha!"

Tako je čebela žalostno odletela do naslednjega cveta. Ko je muren prišel domov, je ugotovil, da je njegova mami močno zbolela. Murna je začelo skrbeti, a se ni želel vpletati. A čez nekaj časa, ko vidi, da mama ni nič boljše, začne razmišljati, da bo moral začeti nabirati zdravila. Čez nekaj časa sreča čebelo.

"Čebela? Živijo!"

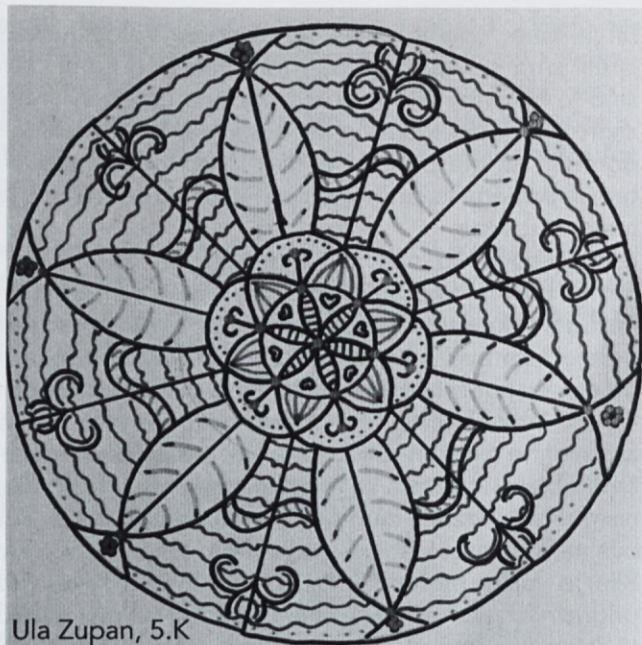
"O, živijo, muren, kako si?"

"Dobro, hvala pogledaj, mama je zbolela in nabiram ji zdravila, končno razumem, kako je in ne bi se smel norčevati iz tebe, očitno ne smeš nekoga ocenjevati in se iz njega norčevati, dokler ne hodiš v njegovih čevljih."

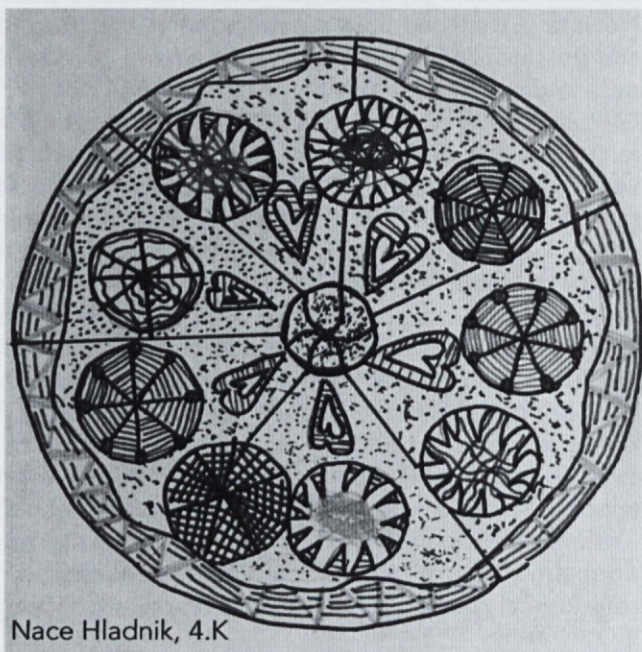
"Oh, muren, hvala, ne veš, kako veliko mi to pomeni, hvala!"

Tako sta muren in čebela postala dobra prijatelja.

Eva Hribar, 7. a

Ula Zupan, 5.K

Nace Hladnik, 4.K

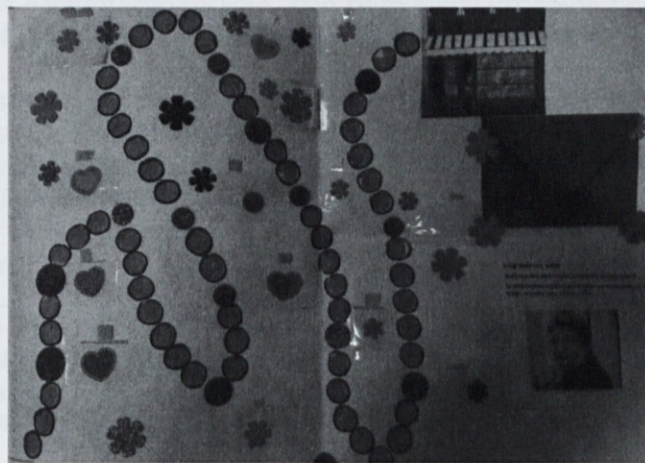
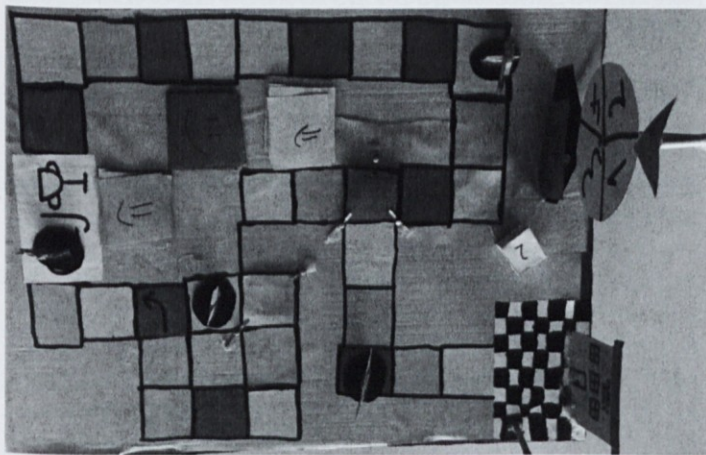
DOMAČE BRANJE DRUGAČE

Z učenci 6. razredov smo se zadnjega domačega branja lotili nekoliko drugače. Učenci so dobili navodila, naj izberejo katero koli knjigo, ki jim je všeč, torej knjigo po izbiri (paziti so morali le na to, da je primerna njihovi starosti oz. sposobnostim). Skupaj smo dorekli tudi minimalno število strani, da ne bi prišlo do prevelikih odstopanj. Njihova naloga je bila, da so iz prebrane knjige – vsebine sestavili družabno igro. Sošolcem in sošolkam so igro predstavili. Pri tem smo vadili besedilno vrsto – opis igre.

Lahko so se zgledovali po že izdelanih družabnih igrah in jih priredili. Še ljubše pa, če so igro kreirali sami. Nastala je paleta različnih iger. Učenci so projekt vzeli zelo resno in pripravili nadvse ustvarjalne igre. Taka naloga je poleg večje motivacije za delo doma v učencih prebudila domišljijo.

Glavni namen projekta je bil ta, da so sošolci in sošolke knjige eden drugemu približali in se navdušili za branje. Zaradi tega smo sproti izdelali tudi seznam knjig, po katerem bodo učenci lahko segli med poletjem. Eno uro v juniju bomo vse te igre tudi preizkusili in se jih igrali. Fotografije povedo več kot tisoč besed.

Tonja Umnik, učiteljica

Znati se učiti je zelo koristna sposobnost, a naučiti se pravega učenja je težje, kot izgleda. Pravilno moraš razporediti čas učenja, ugotoviti, kako se najlažje učiš, kako se skoncentrirati in motivirati. Zato, da boš vse to lažje osvojil/a, pa je tukaj nekaj nasvetov za lažje učenje.

MOTIVACIJA

Pomembno je, kako razmišljamo o sebi – imamo misli zmagovalca ali poraženca? O sebi moraš razmišljati pozitivno ter si govoriti stvari kot »Zmorem to«. Vase moraš res verjeti.

Najbolj smo motivirani, ko opravljamo naloge, ki so na meji naših sposobnosti. Kaj to pomeni? Da se vsakič, ko nekaj delaš, potrudiš malo bolj kot prejšnjič. Tako boš zadovoljen/na s seboj in motiviran/a za uspeh.

Predstavljalj si, da si zastavljen cilj že dosegel. Vedeti moraš, zakaj si si zastavil določen cilj in da bodo na poti ovire. Nagradi se, ko nekaj dosežeš.

Motivacija za učenje lahko pozitivno vpliva na učenčevo sposobnost in zavzetost pri učenju ter posledično na njegove ocene

Tukaj je nekaj načinov, s katerimi se lahko motiviramo.

1. ZASTAVI SI CILJ

Cilji so eden izmed najboljših virov motivacije, ki nam lahko pomagajo pri tem, da ostanemo osredotočeni. Zastavi si cilj in ga uresniči (npr. popravil/a bom negativno oceno).

2. ZAČNI PREPROSTO

- ne razmišljaj o tem, kaj bi drugega rad/a počel/a
- bolj, ko se boš osredotočil/a na svojo nalogo, prej jo boš končal/a
- zamisli si negativne posledice, ki jih boš deležen/na, če se ne boš učil/a

- če si utrujen/a, pojdi na sprehod, razgibaj se ali pa skoči pod tuš
- odmakni elektronske naprave, da te ne bodo motile

3. UČI SE SPROTI

Vsak dan preglej in preberi snov, ki ste jo obravnavali pri pouku. Tako si boš snov lažje zapomnil/a. Ko ti bo to prišlo v navado, boš imel/a boljši učni uspeh in več prostega časa.

+

KONCENTRACIJA

Koncentracija je zbrana pozornost.

Najprej si uredi prostor za delo in učenje tako, da boš imel dovolj prostora in si lahko sam razporediš in organiziraš okolje: to so lahko rože, naravna svetloba ali pa usmerjena svetloba.

Če se lažje zbereš ob tišini, se uči v tistem prostoru, če pri učenju ne moreš biti pri miru, se spomni načina, ki vključuje gibanje.

Vaja 1: Vzemi list papirja ter dva svinčnika, nato poskusi z obema rokama hkrati napisati enako besedo.

Vaja 2: Besede uredi po abecedi tako, da pred vsako besedo napišeš številko (prvo označi z 1, zadnjo pa s 41).

LUNA	ROŽA	MLIN
DEŽNIK	SVET	LUČ
SONCE	MIR	ČEBELA
MATEMATIKA	POLETJE	LETALO
NOČ	ŽALOST	ŠPAGETI
KAVA	SVETLOBA	PLAŽA

ČLOVEK	PESEM	SIDRO	ŠOLA
HIŠA	LASJE	TRAVA	MEDVED
ZAJTRK	JUTRO	JEZIK	OČALA
POTOVANJE	UPANJE	MISEL	KAMEN
KOSILO	KROMPIR	OTRO	MORJE
DREVO	ČEVELJ	DRUŽINA	

SPOMIN

Ugotovi, kakšen tip si:

- vizualni ali vidni = najlažje se učiš ob miselnih vzorcih in slikah
- avditivni ali slušni = snov si najbolje zapomniš ob poslušanju razlage
- kinestetični ali gibalni = med učenjem se moraš premikati

Vaja 1: Na list zapiši katero koli število od 1 do 25 ter brez štetja ugotovi, katera po vrsti je ta črka.

Vaja 2: Izberi si 5 besed iz priloge ter sestavi svojo zgodbo.

LUPA JANEZ LOPA KRT VRAT AVION KRDELO ZAVIST OBLAK LUNA SOLINE VRT SENO TEN KOMNA GAS TEN ZMAGA OPIJ ZEN OBLAK SEN OBLAK OMLETA ZMAGA OPIJ ČREDA MAH NIT KRMA ODMEV KRT KAČA SENO HIŠA AVION VRAT JANEZ VRT SONCE ČREDA OPIJ BUČKO GAS PONEV ZAVIST ZEN KAČA MOKA VRATA PONEV ZMAGA GNEV ŠTRUDL PONEV TEN KRMA HIŠA OBLAK KAČA MAH OMLETA AVION SENO OMLETA LUPA JANEZ KMET ČREDA GAS ZMAGA VRAT GNEV OMLETA GNEV OPIJ KAČA NIT KOMNA PONEV KOMNA ZEN SEN JANEZ ČREDA KREDA BUČKO KRT SOLINE TEN VRT AVION MAGNET KRDELO SENO LADA KRDELO VRAT OPIJ OMLETA VRAT ŠTRUDL ODMEV GNEV ČREDA KAČA ODMEV KREDA GNEV JANEZ MOKA VRATA KRT OPIJ LUPA VRT TEN ŠTRUDL ZAVIST LUNA NIT KRMA JANEZ KREDA AVION OBLAK BUČKO KREDA VRT JANEZ LADA ZMAGA GNEV AVION LUPA LADA

ŠTRUDL LADA OMLETA MAGNET ODMEV SEN KMET OMLETA HIŠA KRDELO SEN KMET SOLINE LUNA ZEN ŠTRUDL KOMNA VRATA ODMEV AVION OBLAK MOKA OBLAK PONEV ŠTRUDL ZEN ZAVIST HIŠA NIT OBLAK BUČKO OPIJ VRATA NIT GNEV VRT LADA VRAT KRDELO SONCE KRMA ZMAGA ZEN TEN SENO VRATA OPIJ ODMEV MAH JANEZ ČREDA SENO KMET VRAT LOPA KRDELO ŠTRUDL AVION JANEZ ČREDA GNEV OMLETA OPIJ LUNA SENO OBLAK LUNA ODMEV SONCE NIT GAS VRT KOMNA MAH SONCE ZMAGA KAČA OMLETA MAGNET ČREDA KMET VRATA ODMEV AVION SENO SEN ČREDA KRDELO SEN OD

Vaja 3: Pri spominu pomaga igra SPOMIN. Igraj se ga z družino ali prijatelji.

UČITELJ UČENCEM NASVET

Klaro Senico in Manco Kokalj Vernig smo vprašali za njuno mnenje o učenju in zakaj sta se odločili za izbran poklic. Obe uživata pri delu z otroki, ker sta radi v njihovi družbi. Radi jim pomagata in delo ju izpopolnjuje. Obe mislita, da učencem manjka koncentracije in motivacije.

Gospa Klara meni, da se učenci zaradi elektronskih naprav težje osredotočijo na šolo, zato se za šolski uspeh ne potrudijo dovolj in prehitro obupajo.

Gospa Manca meni, da jih veliko informacij ne zanima in se tudi ne znajo motivirati. Učenci se hitro in z veseljem učijo, ko jih snov zanima. Učiteljica Manca, ki se predvsem ukvarja z učno pomočjo, poskuša učence pripraviti do samostojnega reševanja nalog, razmišljanja in zaupanja vase.

Obe priporočata, da vsak dan ponoviš snov ter jo poskušaš razumeti, pri učenju uporabljaš različne načine (branje, pisanje, govorjenje), predstavljaš si, kar se poskušaš naučiti. Po učno pomoč pa lahko pride vsak.

UČENEC UČENCU NASVET

Ko sem si svoje zapiske podčrtala z barvnimi flomastri sem snov dobro naučila. Preden sem to začela delati, nisem imela niti motivacije za učenje. Zato si zdaj, če se le da, podčrtujem zapiske.

Patricija Pretnar, 6. a

Slovenščina mi ne gre, zato mi je mami pomagala pri učenju. Igrala sva se križce in krožce in zmagovalc je poražencu določil besedo, za katero je moral povedati, ali je samostalnik, zaimek ... Tako sem se veliko naučil.

Rijad Mahnić, 6. a

OD KOGA SEM SE NAJVEČ NAUČIL?

Name so največ vplivali babici in dedka ter pradedek. Naučili so me biti samostojen, kuhanja, slovenščine, angleščine, ročnih del, ravnanja z orodjem. Zaslužni so za vse rezultate v šoli, pri dejavnostih, doma, zato vse zasluge dajem njim, saj me podpirajo v težkih trenutkih, me spodbujajo. Veliko pomoči so mi dali, ko sem jo potreboval.

Gal Avbelj Valjavec, 6. a

To je moj ati. Naučil me je življenja. Zapomnil sem si ga, ker mi je rekel, da moram vse najprej premisliti. Skupaj se igrava in mečeva na koš. Naučil me je, da preden kaj naredim, najprej gledam v prihodnost.

Andraž Komac, 6. a

Naučil sem se polagati ploščice. Preden sem to začel, mi je Tomo pokazal, kako se režejo, nato sem poskusil tudi sam in je mi je šlo. Začel sem brusiti, rezati in polagati ploščice. Medtem sem se velikokrat poškodoval, ampak se je izplačalo.

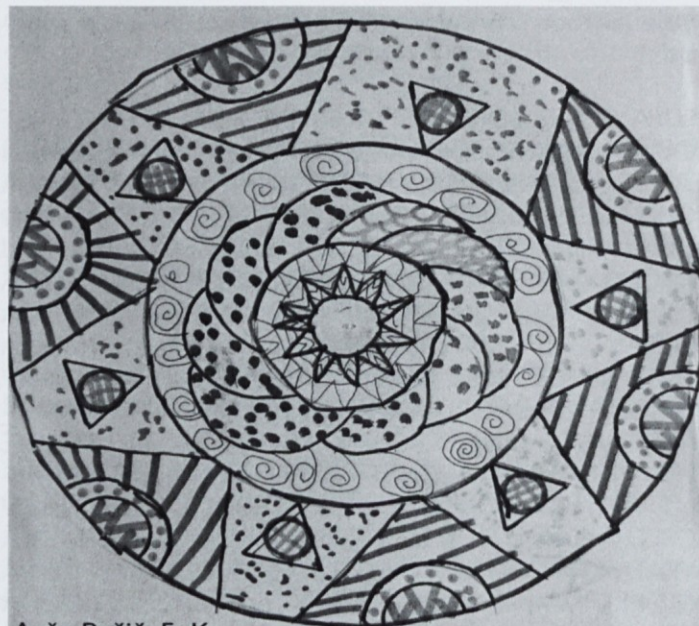
Valentino Sirc, 6. a

Brook Macdonall. On je gorski kolesar oziroma MTB in prihaja iz Amerike. Dal mi je pogum pri vsem. Ko smo gledali po televiziji tekmo v Mariboru za MTB, je napovedovalec povedal, da si je zlomil hrbtenico in se potem spet začel ukvarjati z MTB. To mi je dalo misliti, da nikoli ne smem obupati. Ko si je zlomil hrbtenico, so v bolnišnici mislili, da nikoli več ne bo hodil. In zdaj, če hočem doseči katerikoli uspeh in tudi če mi prvič ne uspe, moram poskušati, dokler mi ne uspe.

Urša Premrl, 6. a

Moj ati. Naredil velik vtis name. Naučil me je veliko stvari poleg hoje, govorjenja. Vtis je naredil z dejanji, in sicer tako, da je bil vsa leta zelo prijazen. Od njega sem spoznal zelo veliko. Vse je naredil, da sem bil srečen; kot dojenčku mi je na primer ati kupil 12 dud, čeprav nisem hotel nobene.

Luka Martič, 6. a

Anže Rožič, 5. K

WEIHNACHTEN IST SCHÖNER MIT DIR / BOŽIČ JE LEPŠI S TEBOJ

V mesecu novembru leta 2021 nas je gospa Katja Bradač iz Goethe-Instituta Ljubljana preko videoposnetka (<https://www.youtube.com/watch?v=INPFCFp1dYY>) povabila k ustvarjanju božično-novoletnih voščilnic za oskrbovance doma za ostarele v Bremnu. Učenke in učenci PŠ Kovor in OŠ Bistrica smo se pri pouku neobveznega izbirnega predmeta nemščina vabilu radi odzvali. Skupaj smo kljub karantenam in šolanju na daljavo ustvarili 40 voščilnic in zapisali prav toliko dobrih želja v nemškem jeziku.

Na vabilo gospe Katje se ni odzvala le naša šola. Sporočila nam je, da je v akciji sodelovalo kar 26 slovenskih osnovnih in srednjih šol. Skupaj smo ustvarili 765 voščilnic. Ogledate si jih lahko na <https://bit.ly/3gqungK>. Poslane so bile na osem različnih domov za starejše občane po Nemčiji in Avstriji. Akcija je bila odmevna tudi v Nemčiji, o njej so poročali celo v enem od nemških časopisov (<https://bit.ly/3gnCg6z>).

Nadvse smo bili presenečeni, ko smo po pošti prejeli tudi darilca zahvale. Razveseli smo se posodic za malico in brošk z napisom Freund (prijatelj). Spoznali smo, da se dobro z dobrim vrača. Gospe Katji in njenim sodelavcem smo učenci OŠ Bistrica in PŠ Kovor poslali zvočno sporočilo – prisluhnete mu lahko na:

<https://www.youtube.com/watch?v=a37hX0Flpyw>

A tu se naša zgodba o sodelovanju še ni končala. Akcijo je Goethe-Institut Ljubljana ponovil ob veliki noči. Do 21. 3. 2022 smo ustvarjali nove voščilnice in bili tokrat še uspešnejši. Učenci 49 slovenskih šol smo skupaj ustvarili 1495 voščilnic, ki so bile razposlane na 15 domov za starejše občane.

Veseli smo, da smo z ustvarjalnostjo in s svojim znanjem nemščine praznike lahko polepšali tistim, ki jih je pandemija korona virusa še bolj kot ostale oddaljila od domačih in prijateljev.

učenci 4. in 5. razreda PŠ Kovor

DER BUNTE VOGEL

bearbeitet nach Ptički v gnezdu von Jelena Sitar

Es war einmal eine Vogelmutter. Sie legte fünf Eier:
Ein Ei war gelb wie die Sonne,
ein Ei war blau wie der Himmel,
ein Ei war grün wie das Gras,
ein Ei war rot wie eine Erdbeere
und ein Ei war bunt wie der Regenbogen.

Das gelbe Ei lag in einem gelben Nest.
Das blaue Ei lag in einem blauen Nest.
Das grüne Ei lag in einem grünen Nest.
Das rote Ei lag in einem roten Nest
und das bunte Ei lag in einem bunten Nest.

Aus den Eiern schlüpften fünf Jungvögel:
aus dem gelben Ei schlüpfte ein gelber Jungvogel,
aus dem blauen Ei schlüpfte ein blauer Jungvogel,
aus dem grünen Ei schlüpfte ein grüner Jungvogel,
aus dem roten Ei schlüpfte ein roter Jungvogel
und aus dem bunten Ei schlüpfte ein bunter Jungvogel.

DIE JUNGVÖGEL HATTEN HUNGER. SIE SANGEN:

Ich habe Hunger, Hunger, Hunger,
habe Hunger, Hunger, Hunger,
habe Hunger, Hunger, Hunger,
habe Durst.

Wo bleibt das Essen, Essen, Essen,
bleibt das Essen, Essen, Essen,
bleibt das Essen, Essen, Essen,
bleibt der Wurm?

Die Vogelmutter suchte Würmer.
Ein gelber Wurm saß auf einer Gartenprimel.
Ein blauer Wurm saß auf einem Vergissmeinnicht.
Ein grüner Wurm saß auf einem Löwenzahn.
Ein roter Wurm saß auf einer Tulpe
und ein bunter Wurm saß auf einem bunten Blumen-
strauß.

Die Vogelmutter brachte viele Würmer:
einen gelben Wurm für den gelben Jungvogel,
einen blauen Wurm für den blauen Jungvogel,
einen grünen Wurm für den grünen Jungvogel,
einen roten Wurm für den roten Jungvogel
und einen bunten Wurm für den bunten Jungvogel.

Die Jungvögel hatten noch immer Hunger. Sie sangen
weiter:

Ich habe Hunger, Hunger, Hunger,
habe Hunger, Hunger, Hunger,
habe Hunger, Hunger, Hunger,
habe Durst.

Wo bleibt das Essen, Essen, Essen,
bleibt das Essen, Essen, Essen,
bleibt das Essen, Essen, Essen,
bleibt der Wurm?

Die Vogelmutter brachte noch Samen:
gelbe Samen für den gelben Jungvogel,
blaue Samen für den blauen Jungvogel,

grüne Samen für den grünen Jungvogel,
rote Samen für den roten Jungvogel und
bunte Samen für den bunten Jungvogel.

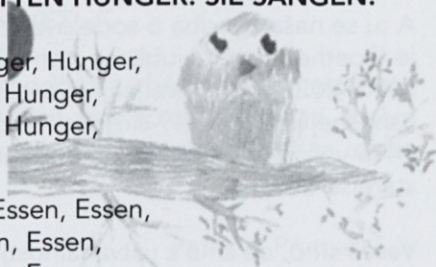
Die Jungvögel wurden groß. Sie fanden neue Freunde:
der gelbe Vogel einen gelben Hund,
der blaue Vogel einen blauen Kraken,
der grüne Vogel ein grünes Krokodil,
der rote Vogel einen roten Waschbären
und der bunte Vogel eine bunte Raupe.
Sie hatten viel Spaß.

Als die Vögel groß genug wurden, flogen sie in die weite
Welt hinaus:

der gelbe Vogel in das gelbe Land,
der blaue Vogel in das blaue Land,
der grüne Vogel in das grüne Land,
der rote Vogel in das rote Land.

Und der bunte Vogel?

Der bunte Vogel blieb hier bei uns. Hier gibt es alle Far-
ben der Welt.

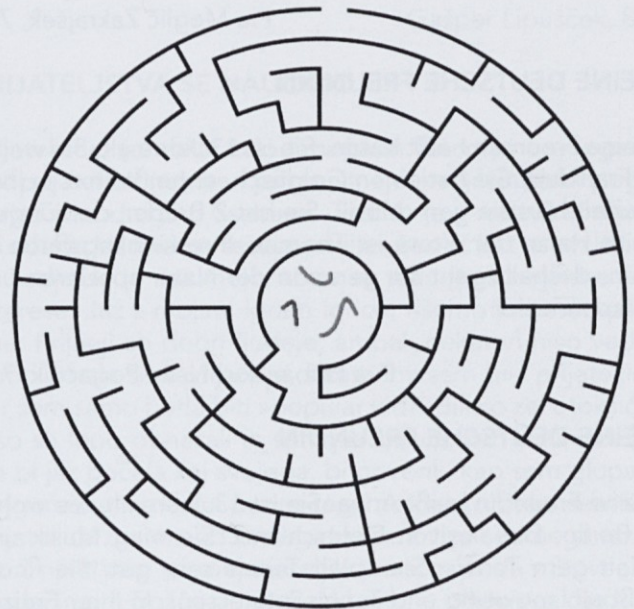
Napisali učenci in učenke 4., 5. in 6. razreda OŠ Bistrica
in PŠ Kovor

I N F M U Q E I Z V L B S F G
 X L S H O P R G K O A F L R Z
 B L E G I R E I Q G N U Ü A U
 O Q Z B A U E P L E D N W X U
 W Q R X G P B X E L M R U W D
 N I N O X R D J G M S M Y R H
 I E N E K O R I O U O D Q B Q
 W F G C M T E L V T B U N T U
 M E U O J A E K G T M B C J C
 P Z I I B M S T N E V M T Q V
 V S Q H M N S Y U R S O A T K
 T P E I Y E E Q J A W P G Q G
 V X H N Q F I G R Y R B G E H
 F F V E I A P G E S O N N E L
 J S I M Q X D K K R L F A Y Y

Der bunte Vogel sucht Würmer: Pisani pticipokaži pot do črvičkov v sredini labirinta.

V osmerki poišči nemške besede iz zgodbe »Der bunte Vogel«. Poleg nemških besed so zapisani slovenski prevodi. (op. V osmerki najdeš le nemške izraze.)

blau - modra

Ei - jajce

gelb - rumena

grün - zelena

Jungvogel - ptiček

Regenbogen - mavrica

Samen - semena

Vogel - ptica

Wurm - črv

bunt - pisan

Erdbeere - jagoda

Gras - trava

Himmel - nebo

Land - dežela

rot - rdeča

Sonne - sonce

Vogelmutter - mati ptica

Pripravili učenci

4. a, 4. b., 5. a, 5. b, 6. a in 6. b
pri NIP nemščina

MEINE KOREANISCHE FREUNDIN

Meine Freundin heißt Maddi. Sie ist 13 Jahre alt. Sie kommt aus Korea und wohnt in Seoul. In ihrer Freizeit trainiert sie Leichtathletik und liebt es zu zeichnen. Ihre Handynummer ist 0867 135 229. Ihre E-Mail-Adresse ist maddi0@gmail.com. Sie hat ein Kaninchen, eine Katze und eine Schildkröte. Maddi hat einen Bruder. Er heißt Scott. Maddi ist in der 8. Klasse. Sie lernt Deutsch, Englisch und Japanisch. Ihre Lieblingsfarbe ist weiß. Ihre Lieblingsband ist BTS. Sie mag Kimchi-Fried-Rice. Wir sind uns sehr ähnlich.

Pia Meglič Zakrajšek, 7. a

MEINE DEUTSCHE FREUNDIN

Meine Freundin heißt Katrin. Sie ist 13 Jahre alt. Sie wohnt in Frankfurt. Sie hat einen Goldfisch, er heißt Trixi. In ihrer Freizeit hört sie gern Musik. Sie hat 2 Brüder, der jüngere heißt Hans, der ältere ist Thomas. Ihre Lieblingsfarbe ist grün, deshalb geht sie gerne in der Natur spazieren und entspannt sich.

Eva Hribar und Neža Pogačnik, 7. a

MEINE DEUTSCHE FREUNDIN

Meine Freundin heißt Anna. Sie ist 13 Jahre alt. Sie wohnt in Berlin. Das liegt in Deutschland. Sie mag Musik und spielt gern Tennis. Sie spielt Tennis sehr gut. Sie findet Fußball langweilig und Tennis interessant. In ihrer Freizeit lernt sie Französisch. Sie spricht schon gut. Ihre Lieblingsfarbe ist blau. Sie ist in der 7. Klasse. Sie hat vier Haustiere: einen Hund, zwei Katzen und ein Kaninchen. Ihr Hund ist sehr groß. Der heißt Lili. Anna ist Einzelkind. Sie ist eine sehr gute Freundin.

Neža Kavčič, 7. a

MEIN TÜRKISCHER FREUND

Mein bester Freund kommt aus der Türkei. Er ist 13 Jahre alt. Er heißt Yigit. Yigit wohnt in Ankara, in der Hauptstadt von der Türkei. Er mag Computerspiele. Yigit besucht Ankara International School. Er ist in der 7. Klasse. Er liebt Haustiere, aber er hat leider keins. Seine Hobbys sind Computer spielen, Fernsehen und Sport treiben.

Elijaš Šukunda Hadaš, 7. a

MEINE BESTE FREUNDIN

Der Name meiner besten Freundin ist Mubina. Sie ist 13 Jahre alt. Sie ist in der 8. Klasse. Sie kommt aus Bosnien, aber lebt in Tržič. Mubina lernt 4 Fremdsprachen. Ihr Hobby ist Musik hören. Mubina hat einen Bruder und eine Schwester. Sie hat eine Katze. Sie heißt Zuzi. Mubina ist 160 cm groß. Sie hat braune Haare und braune Augen. Ihre Handynummer ist ... Das schreibe ich lieber nicht ;-). Sie spielt Basketball. Mubina schwimmt gern. Sie mag Kanarienvogel. Sie findet Fußball cool. Comics lesen findet sie langweilig.

Merhisa Mizić, 7. b

Lovro Sukič, 3. K

MOJ ŽIVLJENJSKI ŽAR

Vsi ljudje smo drugačni in med temi razlikami imamo vsi svoj žar, ki pa ni enak celo življenje. In tisto, kar mene zbuja, mi prinese žarek in največji nasmeh na obraz, je odbojka.

Ta žar se je začel prav v telovadnici v OŠ Bistrica, ko smo pri športu igrali odbojko. Že takoj na začetku sva z učiteljico opazili, da mi je šlo najboljše izmed vseh punc, zato sem se odločila dati si priložnost in se včlanila v Odbojarski klub Triglav Kranj, kar je bila ena najboljših odločitev, kar sem jih sprejela. Ko sem prvič vstopila v dvorano, me je pozdravila Katja, ki je zdaj moja najboljša prijateljica.

Ampak moj žar ni samo viden ob misli na odbojko in zvoku pri udarjanju ter podaji žoge. Rada se smejim in sem srečna tudi, ko se na primer usedem za mizo in se družim s svojo družino in si govorimo šale, se igramo družabne igre, pojemo karaoke... Veseli me tudi, ko si lahko vzamem kakšno uro ali pa dve ter se odpravim ven igrat ter družiti z prijatelji. Včasih se mi zgodi, da uživam v šoli, na primer pri likovni vzgoji ali pri športu.

V življenju sem ugotovila, da niso potrebne velike stvari ali dogajanja za žarek na obrazu. Včasih so najbolj pomembne le malenkosti ali pa samo ena beseda.

Tara Šmigič, 8. b

MOČAN SEM, KO POMAGAM

Nekega dne sem na igralih sedel za klopico in jedel sladolek. Opazoval sem okolico in zagledal nekega mlajšega otroka, ki se je igral na gugalnici. Bil je peti razred, se mi zdi. Stopil sem do njega, da bi ga vprašal, kako mu je ime, saj sem ga prvič videl, a med hodjo do tja so do njega pristopili že drugi otroci in se začeli z njim pogovarjati. Rekli so mu, naj gre z gugalnice. Ko se prišel tja, so ga zmerjali z vzdevkom Štajerček in boječka. Vprašal sem jih, zakaj ta tako kličejo. Rekli so, da zato, ker se jih je ustrašil in šel stran. Še sam sem ga tako poklical. Pobegnil je domov.

Naslednji dan sem ga spet videl na gugalnici. Hotel sem iti do njega, a je pobegnil. Začel sem ga lvoiti. Seveda je bil mlajši, zato sem ga kaj kmalu ujel. Vprašal sem ga, zakaj beži. A je bil tiho. Rekel sem mu, da mu nič hudega nočem. Odgovori. Mi je, da odkar se je preseli. S Štajerske sem, ni našel nobenega prijatelja, ker ima poseben naglas in govorno napako. Tato so se vsi norčevali iz njega. Te besede so me naredile sočutnega. Opravičil se se mu ter mu rekel, da bom njegov prijatelj.

Od takrat naprej sem ga branil in kmalu so ga pustili na miru. Našel je tudi prijatelje vrstnike. Čez približno leto dni se je tudi on privadil na Gorenjsko in živel kot vsi ostali.

Gašper Lipušček, 8. a

PRIJATELJSTVA SE NAUČIMO

Prijateljstvo je nekaj zelo lepega in vsi imamo enega ali več prijateljev, nekateri pa ga nimajo, ker jih je strah pogovarjati se z drugimi osebami. Tudi to je v redu, ker nismo vsi enaki. Jaz imama šest prijateljev že več kot osem let. To so ljudje, ki te razumejo, so tu za te in maš z njimi enake interese. Jaz z mojimi igram igrice, rišemo in beremo knjige. Prijateji so dobri ljudeje, ampak nekateri niso vedno dobri. Imela sem prijatelje, s katerimi sem bila prijateljica, ker sem samo hotla biti »popular kid«. Bili so zel otoksični, niso se lepo obnašali in sem jaz delala, kar so oni delali. Če bi jaz počela kaj svojega, bi govorili, kao sem glupa in dolgočasna in da kul punce tega ne delajo. Tako sem bila prijateljica z njima od šestega do polovice sedmega razreda. Z njimi sem se spoprijateljila, ko sem prišla v Slovenijo. A zdaj imam boljše prijatelje, ki me ne bodo ves čas nagali in grde besede govorili samo zato, ker bi hotela biti drugačna. Ne, potrebuješ imelti prijatelje samo zato, da bi bila popularna. Če se ne počutiš dobro v prijateljstvu, ga ne potrebuješ. Najdi sebi nekoga, ki je dober in imate enake interese in najpomembneje – da bo na tebi sprejmal to, kar si, ne pa to, kar nisi pa bi moral biti.

Melisa Tatarevič, 8. a

Vseh stvari se ne moremo naučiti, nekatere stvari se naučimo v šoli, nekatere nas naučijo starši, na svetu pa so tudi takšne stvari, ki se jih ne da naučiti. Takšno je prijateljstvo. In vseh stvari se naučimo na napakah. Najbolje je, če jih je čim manj, ampak morajo biti, da si zapomnimo, da tega ne počnemo več ali da ne zaupamo čisto vsakemu, ki nas pozdravi na cesti.

Napake, ki jih naredimo v prijateljstvu nas lahko zaznamujejo za celo življenje. In če ne delamo napak, ko smo otroci, jih potem, ampak za razliko napake, ki jih naredimo kasneje, nas ponavadi zaznamujejo še bolj. V življenju imamo veliko prijateljev: nekateri so dobri, drugi so slabši, nekateri so nam v napoto, drugi nam pomagajo, da lažje pridemo skozi bolečino ob dobrem. Tisti res slabi celo nepravi prijatelji pa, ko nam je težko situacijo še poslabšajo. Ko nas vsi ostali kličejo tako, kot nam ni všeč, nas žalijo, spreobračajo naše besede proti nam in jim nato pomagajo še naši prijatelji.

Vseh stvari se moramo naučiti, nekatere stvari se naučimo v šoli, nekatere nas naučijo starši, na svetu pa so tudi takšne, ki se jih ne da naučiti. Takšna stvar je prijateljstvo. In vseh stvari se naučimo na napakah. Najbolje je, če jih je čim manj, ampak morajo biti, da si zapomnimo, da tega ne počnemo več ali da ne zaupam čisto vsakemu, ki nas pozdravi na cesti.

Napake, ki jih naredimo v prijateljstvu nas lahko zaznamujejo za celo življenje. In če ne delamo napak, ko smo otroci, jih potem, ampak za razliko napake, ki jih naredimo kasneje, nas po navadi zaznamujejo še bolj. V življenju imamo veliko prijateljev: nekateri so dobri, drugi slabši, nekateri so nam v napoto, nekateri pa nam pomagajo, da lažje pridemo skozi določeno obdobje. Tisti res slabi prijatelji pa, ko nam je težko situacijo še poslabšajo. Ko nas vsi ostali kličejo tako, kot nam ni všeč, nas žalijo, spreobračajo naše besede proti nam. Takrat veš, da je bila res usod-

na napaka. V takih situacijah je najboljšo, da se upremo, če pa to ne pomaga in samo še bolj težijo, je treba najti prave prijatelje, saj kot pravijo pravega prijatelja spoznaš v nesreči. In se delati, kot da te ne moti, saj s tem da si prazen in vse, ko jih samo še podžiguješ, da ti težijo še bolj in sčasoma bodo nehali.

Take napake nas zaznamujejo in se jih spominjamo celo življenje in ko nas nauči, da ne zaupamo kar vsem in da prepoznamo pravega prijatelja in se ne družimo s slabimi.

Matic Premrl, 8.a

V soboto smo s prijatelji odšli na nek samotni kraj, kjer je bilo jezero. Voda je bila zelo mrzla, a ne glede na to, smo se še vedno vsi kopali, razen Gala. Gal se je družil z nami, a je večino časa izstopal, saj se ni hotel pogovarjati. Vsi smo skakali v vodo in se zabavali, on pa je osamljen gledal v svoj telefon in sedel na skali. Po kakšnih 2 urah smo se odločili oditi domov, saj je že nastajala tema.

Naslednji ponedeljek v šoli je učitelj poklical Gala pred tablo, bil je zelo sramežljiv, saj je vedel, da ne bo znal izračunati tega računa. Vsi so vedeli odgovor in dvigovali roke, Gal pa je samo gledal v račun in se delal, da ve, kako ga izračunati. Po kakšni minuti smo se mu vsi smejali, ker ni znal izračunati preprostega računa. Zato smo se spomnili vzdevka zanj – klicali smo ga Neumen sramežljivec. Gal je bil zelo užaljen in jezen, ker smo ga mi, njegovi edini prijatelji, izdali. Cel teden smo ga klicali tako, nato pa je prišla sobota, ko je bil čas za druženje. Spet smo odšli na tisto jezero. Gal je prišel kakšno uro za nami in spet smo ga klicali z novim vzdevkom. Takrat se je končno opogumil in povedal, da mu ni všeč. Mi se za njegovo mnenje sprva nismo zmenili. Ko pa sem ga poronila v vodo, je začel bežati in jokati, saj je sovražil vodo. Tekla sem za njim in se mu opravičila, obljubila sem, da ga ne bom več tako klicala. Od takrat sva najboljša prijatelja.

Vita Premrl, 8. a

Veliko stvari se je treba naučiti, prav tako tudi prijateljstva. Prijateljstvo se utrdi v najtežjih trenutkih, ko si s prijatelji stojiš ob strani. Včasih si premislimo, kaj rečemo, zato velikokrat nehote prizadenemo svojega prijatelja. Velikokrat se prijatelj ali sošolcev ne kliče po imenu, temveč po različnih vzdevkih. Ti vzdevki so nekaterim lahko všeč, nekaterim pa ne. Vedno moramo premisliti kaj rečemo, saj če nočemo, da bi tebi nekdo rekel nekaj grdega, mu tudi ti tega ne reči.

V kraju, kjer živim, imam prijatelja mojih let, ki ga zaradi njegovega šolskega uspeha mnogi sošolci ne marajo ali se iz njega norčujejo. Velikokrat ga to ne prizadene in po navadi sošolcem vrne za norčevanje, lahko pa se zgodi, da ima slab dan in mu to ni všeč. Potem je lahko še ves dan žalosten, ko ostali vidijo, da mu to ni všeč, ga namerno začnejo jeziti še oni, ker želijo videti, kakšen bo njegov odziv. Ko sem z njim šel velikokrat igrat košarko, je bil žalosten, ko je prišel domov. Vedel sem, da ga to močno prizadene. Bila sva zelo dobra prijatelja in sva velikokrat šla skupaj na kolo. Vozila sva se v hribih in ko sem videl, da je padel s kolesa in se začel valiti v prepad, sem ga v strahu poklical po njegovem vzdevku, ker nisem premislil tega kar sem rekel. Prijatelj se je ujel za drevo in se rešil. Obljubil sem mu, da mu tega ne bom nikoli več rekel.

Brin Zupan, 8.a

Učenci iz 8.c razreda se niso prav razumeli, ker so »cool« učenci druge vedno zmerjali. Skoraj vedno je bil na tapeti fant močnejše postave brez prijateljev. Vedno so ga klicali z grdimi imeni glede na njegovo postavo. Pod »cool otroci« je spadala skupina fantov, ki so se skupaj vedno družili in so mislili, da so boljši od ostalih. Vedno se zmerjali ostale učence in bili nesramni do njih. Cene je bil nešteto krat zmerjan zaradi svoje postave in zato, ker ni imel družbe. Cene je bil sicer čudovit in prijazen fant, vendar zaradi predsodkov drugih ni vedel, kako bi ustvaril prijatelje v razredu. Bil je zelo potr zaradi svojih vzdevkov

in ni upal z nobenim od bližnjih govoriti o svoji situaciji. Nekega dne, ko je prišel v šolo, so ga že čakali fantje in komaj čakali, da ga zmerjajo. Eden od fantov, ki mu je bilo ime Nik, se mu je Cene zelo smilil in ko je Cene prišel v razred, se je začelo zmerjanje in posmehovanje. Nik pa se je vendarle odločil, da se bo postavil za Ceneta. In rekel je, da on ni drugačen od njih samo zato, ker nimajo iste postave. Vedno je važno, kakšen je v notranjosti, ne kako izgleda in da ni v redu, da zaradi predsodkov zmerjajo nekoga, ki mu niso dali možnosti, da se spoznajo. Cene je samo stal in gledal, razmišljal je, ali je to res, da se je nekdo končno postavil za njega. Fantje so šli stran, vendar so vsi dojeli, da so naredili ogromno napako. Cene se je Niku zahvalil.

Nik in Cene sta postala najboljša prijatelja in vsi fantje, ki so zmerjali Ceneta, so se mu opravičili. Nikoli več niso nikogar zmerjali zaradi predsodkov.

Uma Crnkić, 8.a

Sem Jan in treniram balet. Hodim v baletno šolo v Ljubljani. Balet obiskujem jaz in še 5 deklet. Treninge imam 5x na teden.

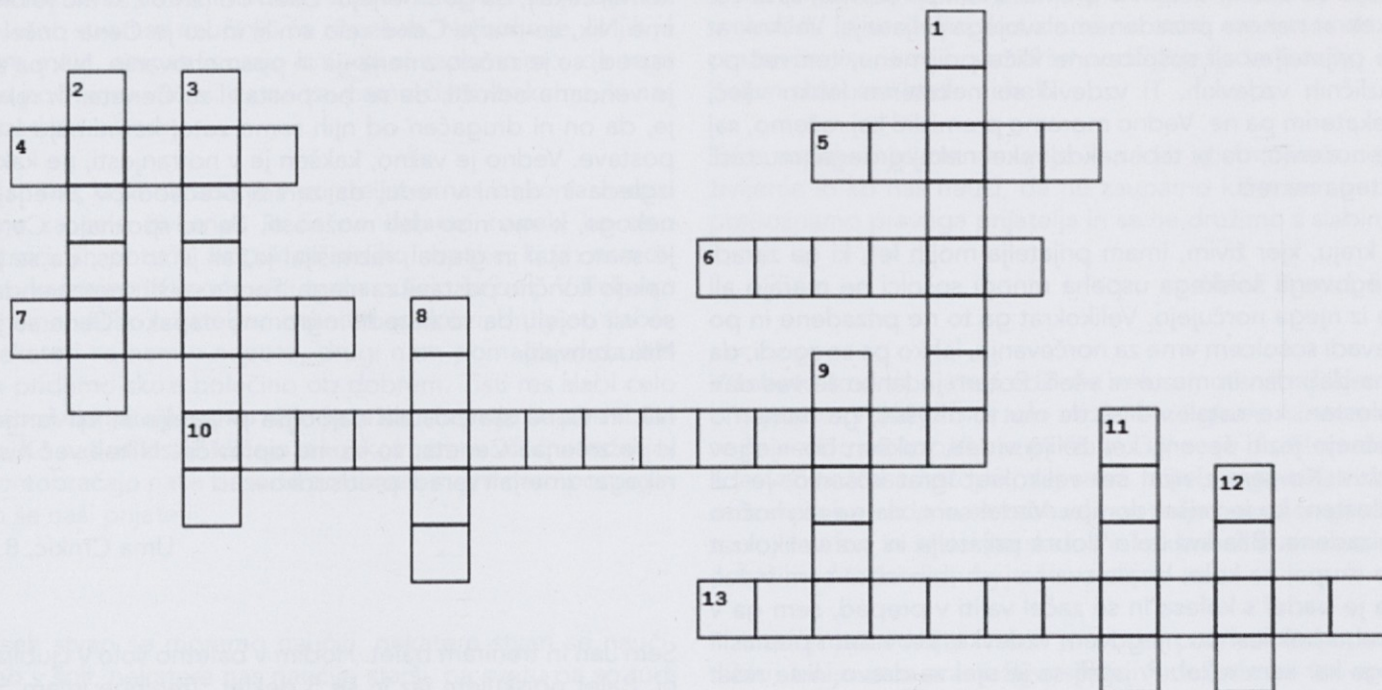
Meni je balet enako kot drugim fantom nogomet ali košarka. Ta dva športa me nista privlačila. Jaz sem najbolj užival v baletu. No, stvari ob drogu so mi bile malo dolgočasne. Zabavno mi je postalo, ko smo vadili kakšne skoke in podobno. Rad sestavljam tudi koreografije. Ko plešem, se lahko tudi sprostim. Želim si, da bi plesal v kakšnih operah in ansamblih. Ampak drugi fantje so me po navadi zafrkavali, da je to za punce in ne zame. Dajali so mi različne vzdevke in se mi posmehovali.

Na koncu sem vedno manjkal, ker sem se udeleževal različnih tekmovanj in dosegel zelo dobre rezultate. Ko sem prišel v šolo, so bili vsi zelo ponosni name in z vrstnikom, ki me je najbolj zafrkaval, sva postala najboljša prijatelja.

Eva Lisec, 8. a

British life and culture

Across

4. Elisabeth II is the ..... of England.
5. The weather is often ..... in England.
6. the capital of Great Britain
7. breakfast + lunch
10. red buses with two decks, typical of London
13. a typical English dish

Down

1. In England, pupils have to wear school .....
2. past, present,.....
3. If life brings you lemons, make....
8. The UK consists of England, Northern Ireland, Scotland and .....
9. An apple a day ..... the doctor away.
11. Unlike Europe ..... cats bring good luck in England.
12. In a pancake race, the contestants are supposed to run and ..... a pancake.

PROJEKT POGUM**NAŠA ŠOLA JE POGUMNA**

Na šoli je letos potekalo kar nekaj projektov, v katere smo bili vključeni učitelji in učenci. Namen projektov je z združenimi močmi prispevati k skupnemu dobremu, rezultati so pa včasih očitni, drugič manj. Projekt POGUM je potekal od leta 2018 do 2022. Namen je bil, da učenci sami pod vodstvom učitelja nekaj načrtujete in potem tudi izvedete, pri čemer pa mora biti vrednost dela oplemenitena s skupnim dobrim – koristiti mora tudi drugim. V okviru tega projekta smo uredili učilnico SLJ 1, nišo nad stopnicami v zgornjem hodniku, igrala pri Podružnični šoli v Kovorju, likovne razstave in talne igre na spodnjem hodniku.

Ti kotički in stvari v njih bodo zaživel z obiskovalci in kolikor smo uspeli videti, jih radi uporabljate. To nas zelo veseli. Ker s tem dokazujete, da ni res, da je šola nepriljubljena in da učenci ne marate hoditi v šolo. Te trditve so stereotipne. S svojim delom in trudom tudi osmošolci dokazujejo, da je šola pomemben del življenja in želijo v njej sodelovati, le da drugače, kot so vajeni v vsakodnevni rutini.

Na začetku šolskega leta smo se 8. b in razredničarka odločili, da – malo iz hvaležnosti, ker smo dobesedno »back to school«, malo za boljšo motivacijo – v okviru projekta Pogum prenovimo matično učilnico. Ure oddelčne skupnosti so postale pravi delovni sestanki. Stikali smo glave, ugotavljali, kaj si želimo in katere želje so uresničljive: prebeliti učilnico, zamenjati gradivo na stenah, imeti svoj kotiček za sprostitvev pa še kaj je na seznamu. In smo se pogumno lotili – sestavili delovne ekipe, postavili časovnico, določili naloge ekip in odraslih, predvsem tehničnega kadra šole, katerih pomoč potrebujemo. Za beljenje učilnice smo izbrali konec tedna. Od prvotnih šest učencev na seznamu jih je prišlo deset. V takšnem zanosu in delovni vnemi učilnica slovenščine gotovo še ni diha-

la, saj so se samostojno organizirali in z dogovorom lotili dela. V soboto se je v učilnici zbralo 16 učencev in ob tem se nam je kar smejalo, saj se jih je na razpored vpisalo le 6. Ne le prepleskali, tudi očistili smo vse sledi delovnega konca tedna, zraven pa se še zabavali z glasbo, šalami in prigrizki.

V ponedeljek smo prišli v šolo drugačni – umirjeni, ponosni, žarele so oči, ko je prišla ravnateljica pogledat rezultate dela. Bili smo ekipa, ki ve, kaj hoče in to tudi naredi – v šoli se počutiti kot doma, torej sproščeno, aktivno, in početi kaj novega na svoj način.

Pripravljenost za delo ne pojenja in iz začetnih idej ter želja že snujemo nove. Nastaja kotiček s sedalnimi vrečami, na steni kotička je osnutek poslikave, želimo si še rož, preprostih iger in pripomočkov, s katerimi urimo miselne, čustvene, socialne veščine ... Ker je naše vodilo biti vedno boljši.

Andreja Kosec,
učiteljica slovenščine in razredničarka

PRAVLJIČNA NOČ NA OŠ BISTRICA

Na OŠ Bistrica smo nestrpno čakali dan, ko nam bodo razmere dopuščale, da izvedemo prvo Pravljično noč. In ta dan, oziroma bolje rečeno večer, smo tudi dočakali. Pravljično noč smo izvedli v petek, 11. 3. 2022, vstopnico za dogodek pa si je prislužilo kar 43 učencev od 1. do 5. razreda, ki so med prvimi prebrali vse knjige za Bralno značko.

Tekom večera so učenci obiskali tri različne delavnice, ki jih je med seboj povezovala skupna tema – astronomija. Vodile so jih učenke 8.a, 9.a in 9.b razreda. Prva delavnica je potekala v šolski knjižnici, kjer so učenci s pomočjo namigov iskali skriti zaklad in brali knjige. Da je bilo zares pravljlično, so bile v knjižnici ugasnjene luči, učenci pa so za lov na zaklad uporabljali svetilke. Na drugi delavnici so učenci iz barvnega papirja in bleščečih dodatkov izdelovali oblike, ki jih najdemo v vesolju in tako ustvarili pravo »vesolje na palici«. Tretja delavnica je bila namenjena peki piškotov vesoljskih oblik, oblitih s čokolado in posutih s sladkimi dodatki, ki pa so še dodatno poskrbeli za živahnosti med učenci. Njami, nad piškoti smo bili vsi navdušeni!

Poleg tega, da smo z dogodkom nagradili in razveselili pridne bralce, smo ponosni, da smo pri tem spodbujali tudi medgeneracijsko sodelovanje. Dogodek ne bi tako dobro uspel brez pomoči učenk Julije in Zoje iz 8.b, Mance in Laure iz 9.a ter Jerneje in Eve iz 9.b razreda, ki so načrtovale in vodile delavnice. Učenke so pokazale izjemne sposobnosti vodenja, kreativnosti in iznajdljivosti, za kar si zaslužijo vse pohvale in zahvale. Posebna zahvala gre tudi učiteljicama Mancii Kokalj Vernig in Tanji Kralj, ki sta pomagali pri izvedbi dogodka. Z velikim zadovoljstvom lahko rečem, da je bila prva Pravljična noč na OŠ Bistrica zelo uspešna in že komaj čakamo, da izvedemo naslednjo.

Tjaša Haler, knjižničarka

Z ROBOTKI NA VOJSKO

Tabor za nadarjene in prizadevne učence je letos potekal na Vojskem nad Idrijo. Okoli 50 učencev je tja odšlo s tremi učitelji, kjer so dva dni nadgrajevali svoje znanje z učenjem robotike.

14. marec, Vojsko – Večina nas sploh ni vedela, kam potujemo, ko smo 2 uri trpeli v avtobusu, da bi prispeli. Peljali smo se po ozki cesti, obkroženi z drevesi, in prišli do majhne vasice, v kateri smo skoraj zmrznili. Ko smo stopili iz avtobusa, so nas postavili pred veliko hišo, v kateri naj bi preživel 3 dni. Najprej so nam pred vhodom na mrazu povedali, kaj moramo narediti ob vstopu. Ko so nas končno spustili skozi vrata, smo odložili prtljago, se sezuli in stekli v jedilnico, kjer so "zrecitali" njihov govor o pravilih. Vsi smo bili lačni in na srečo je bilo kosilo samo nekaj minut stran. Ko smo se najedli, smo se že takoj začeli ukvarjati z roboti, ampak najprej smo jih morali sestaviti iz lego kock, mislim Midnstorm lego blocks. Po razlagi robotika Maja smo jih lahko sami začeli zaletavati drug v drugega. V enem dnevu smo že opravljali zahtevnejše naloge iz robotike.

Naslednji dan smo robotom dodali senzorje, da so bili še bolj napredni. Po drugem kosilu v Vojskem smo se v šestih skupinah odpravili na orientacijski pohod po gozdu, kjer smo iskali namige, da smo lahko prišli nazaj v dom. Po večerji pa smo taval po temi in prišli do hriba iz katerega naj bi se videl Trnovski gozd, ampak je bila zunaj megla, da smo videli le drug drugega.

Zadnji dan, preden smo se odpeljali nazaj proti Trziču, smo večino časa preživel zunaj in igrali 'team building' igre. Po kosilu smo odšli domov. Moji vtisi so dobri, zabavala sem se ob programiranju robotov in druženju z drugimi, ampak še vedno nisem navdušena nad tamkajšnjimi temperaturami.

Zoja Rožič, 8. b

DIGITALNO=REALNO=NORMALNO

Drugo leto zapored smo v OŠ Bistrica priredili tehniški dan v sodelovanju s knjižnico dr. Toneta Pretnarja. Čudili smo se napredovanju tehnologije, ki nas obdaja in nam pomaga v našem vsakdanu. Hoteli so nas podučiti o tem, kako si lahko s tehnologijo pomagamo pri učenju in zabavi.

Učenci od 1. do 9. razreda smo ob 8.20 pričeli z delavnicami, pri katerih smo spoznavali današnjo tehnologijo in kaj vse se da narediti s pomočjo le-te. Izvajalci so prišli iz cele Slovenije ter se pripravili na predstavitve in delo z učenci. Zahvaljujoč dobri organizaciji, je delo potekalo nemoteno, za učence pa so bile nekatere delavnice bolj zanimive, druge manj, odvisno od njihovih interesov. Glavno vodilo pri izbiri izvajalcev je bila digitalizacija in tudi poklicna orientacija.

Učenci smo spoznali 3D tisk, rezalnik nalepk, ki jih lahko natisnemo na majice, laser za gravuro, spoznali smo drone, in sicer od hobi, dirkalnih, običajnih dronov, ki jih lahko kupimo v trgovinah, ter posebej razvite profesionalne drone (tak večji stane 40.000 €). Sestavljali smo lego robotke, 3D tisk, AR knjige, interaktivno plezalno steno in še mnogo drugega.

Za doživeto predstavljanje z aplikacijo preberite spodnjo kodo in zdelo se vam bo, da ste pri nas.

Med glavnimi organizatorji na šoli je bila učiteljica tehnike dr. Majda Fiksl, ki je pripravila »vozni red« in različno stare učence umestila na primerne delavnice.

Šolske novinarke smo tekom dopoldneva zbirale vtise in mnenja udeležencev ter 12 gostujočih predavateljev. Kako velik zalogaj je izpeljati takšen dogodek, je pojasnila tudi Majda Fiksl: »Organizacija tehniškega dneva je bila zelo zahtevna, saj smo morali razvrstiti kar 31 skupin učencev na razpoložljive delavnice. Vsako šolsko uro so učenci zamenjali delavnico in pri prehajanju smo morali dosledno

upoštevati gibanje po šoli. Ob menjavi učilnic smo zadnjih 5 minut poskrbeli še za razkuževanje in zračenje prostora. Goste (predavatelje) smo lepo sprejeli z jutranjo kavico, kavico med odmorom, poskrbeli za usmerjanje na rezerviran parkirni prostor za šolo, jim z učenci pomagali pri prenosu stvari in zaključili s povabilom na šolsko kosilo.«

Ob koncu dneva mora seveda slediti še konstruktivna kritika poteka tehniškega dneva, ki bi jo učitelji strnili takole: »Pogrešali smo predvsem večjo aktivnost učencev pri določenih delavnicah in več gibalnih aktivnosti. Veliko časa je vzelo nalaganje aplikacij na pametne telefone, zato bodo v prihodnje učenci aplikacije dobili že vnaprej, da jih bodo namestili na svoje naprave že doma.« Učence pa je motila le ena stvar: »Takšnih dni bi lahko bilo več! Internetna mreža na šoli ni tako zmogljiva, da bi lahko raziskovali brez prekinitvev. To je bilo moteče.«

Tehniški dan je bil uspešen in učenci bi bili veseli še kakšnega takega obiska namesto pouka. Najbolj so nam bile všeč delavnice, na katerih smo sami iskali po spletu in uporabljali svoje telefone, tablice. Nas prav zanima, kaj bo naša šola še ponudila in izvedla v prihodnje.

Laura Poljanec Nemeč in Eva Boldin

TEK PO MAMUTOVIH POTEH 2021

Letos, 13.10., se je na Kokrici pri Kranju po dolgem času spet odvijal že 12. tek po mamutovih poteh. Tekmovanje je potekalo malo drugače kot po navadi, in sicer vsaka šola je svoje tekače spuščala na 15. sekund. Vsak tekač je progo odtekel sam, kar je bilo za nas tekače malo nenavadno ker smo bili vajeni skupinskega starta. Vzdušje je bilo kljub temu da je bilo navijačev manj in da se šole niso mogle premešati, živahno in veselo. Naša šola je po številu udeležencev dosegla 7. mesto, v skupnem seštevku pa smo si pritekli kar 2. mesto.

Najmlajše tekačice, 1.- 3. razreda s progo dolgo 300 m so zasegle sledeča mesta:

Olivia Mandič, 1. a - **4. mesto**, **Neli Stritih**, 2. b - **4. mesto**, **Daša Cvetković**, 3. a in **Ana Lynn Cvek**, 3. b - sta si delili **4. mesto**, **Emma Zajec**, 3. b - **7. mesto**.

Tekačice 4. - 5. razreda s progo dolgo 750 m so si pritekile:

Sara Šifrar, 4. k - **3. mesto**, **Tara Stojanovič**, 4. a - **8. mesto**, **Gara Stegnar**, 5. b - **6. mesto**.

Na 1000 m so tekle učenke 6. in 7. razredov:

Urša Premrl, 6. a - **2. mesto**, **Emma Csontos**, 6. b - **15. mesto**, **Hanna Kavčič**, 7. b - **1. mesto**, **Nika Mali**, 7. b - **5. mesto**

Najstarejše učenke 9. razreda so se pomerile na 1500 m:

Eva Jerman, 9. b - **2. mesto**,
Loti Mušinovič, 9. b - **1. mesto**

Najmlajši tekači 2.- 3. razreda pa naslednja mesta:

Ali Halid Mulalić, 2. a - **8. mesto**,
Bor Pungaršek, 3. b - **2. mesto**

Dečki 4. in 5. razreda so si priborili naslednja mesta:

Blaž Žeželj, 4. a - **2. mesto**, **Urh Jerman**, 5. a - **2. mesto**

Tekači 6. in 7. razreda so zasegli:

Luka Martič, 6. a - **5. mesto**,
Kristjan Tišler Sušnik, 6. a - **4. mesto**,
Jaka Dolinar, 7. b - **1. mesto**,
Žiga Žeželj, 7. b - **4. mesto**

Najstarejši tekači pa so si pritekli naslednja mesta:

Matic Aljančič, 8. b - **14. mesto**,
Tež Premrl, 9. a - **1. mesto**, **Enej Košir**, 9. b - **7. mesto**

Z nami tekači so se na tek odpravili tudi učitelji za spremstvo. Jerca Kralj, Silvia Šlibar in Mitja Žnidaršič, ki so nam bili v pomoč in za nas glasno navijali.

Loti Mušinovič, 9. b

Ana Lynn Cvek, 3. b

MLADIM SE DOGAJA

Podjetniški tabor z naslovom Mladim se dogaja 2021, je za učence od 7. do 9. razreda na naši šoli potekal v petek, 12., in soboto, 13. novembra. Sodelovali smo na dvodnevni dejavnosti, kjer smo razvili lastne poslovne ideje in iskali rešitve, s katerimi se soočajo prava podjetja. Tabor je organiziralo podjetje SPIRIT Slovenija.

Ob prihodu v šolo smo najprej odložili naše stvari v razrede, namenjene posameznim oddelkom. Mentorja Nejc in Laura sta nas pozdravila z uvodom o tem, kaj sploh bomo delali in kaj so naši cilji. Vsak od nas si je zamislil idejo, ki bi jo rad bolje razvil ter o njej razložil tudi ostalim. Laura je naše zamisli napisala na liste, na katere smo kasneje nalepili barvne nalepke, ki so pomenile naš glas. Medtem ko smo razrede pripravljali za spanje, sta mentorja izmed 30 izbrala 7 idej. Kasneje smo se vsi spet zbrali v jedilnici, kjer smo se razdelili v ekipe ter začeli z izpolnjevanjem ankete o našem končnem izdelku in o tem, kaj bo vseboval. Nadaljevali smo z izdelovanjem prototipov. Za večerjo smo se sladkali s palačinkami, ki so nam jih pripravile učiteljice. Ko smo dokončali prototipe, smo odšli spat. Zbudili so nas ob 8. uri zjutraj in kar takoj smo odšli na zajtrk. Vsaka ekipa je morala pripraviti govor, ki smo ga vadili na generalki pred kosilom. Preden smo nastopili, smo si nabrali energijo s picami. Prišla je tudi ravnateljica, da bi videla, kaj smo uspeli »spraviti skupaj« v dveh dneh.

Na 1. mesto se je uvrstil 7. a-razred. Ekipo so sestavljali Tilen Zupan, Jošt Jenko, Ema Borojevič, Neža Pogačnik in Pia Meglič Zakrajšek. Predstavili so nam spalni nahrbtnik, v katerem je vgrajena spalna vreča. Nahrbtnik ima 3 predale. Zgornji je namenjen stvarjem, ki jih običajno vzamemo s seboj, v srednjega pospravimo telefon, denarnico, ključke ..., spodnji predal pa ima vgrajeno spalno vrečo, ki jo zlahka pospravimo po uporabi. Vsem članom zmagovalne ekipe se je tabor zdel zanimiv, poučen in zabaven.

Drugi dve podjetniški ideji pa sta bili aplikacija, preko katere lahko preverite, kaj imate in kaj vam manjka v hladilniku, ter aplikacija za pohodniške poti, ki vam poišče najbolj idealne gorske poti.

»Bodoči podjetniki«

ŠOLA NA POKLJUKI

V mesecu februarju smo odšli v zimsko šolo v naravi na Pokljuko. Tja smo se odpravili s šolo za cel teden. Cel teden smo smučali.

V celem tednu se nam je zgodilo veliko smešnih in zabavnih dogodkov. Eden izmed njih je bil še posebej smešen. V torek sta se Bojan in Dominik v naši sobi že zelo zgodaj zbudila. Bila sta tako glasna, da sta zbudila učitelja Mitja in ostale fante v sobi. Učitelj Mitja nas je okregal in za kazen smo morali cel dan in pol pospravljati mize v jedilnici in klet, kjer smo imeli pospravljeno smučarsko opremo.

Kljub kazni, ki smo jo dobili, je bilo na Pokljuki zelo dobro.

Žan Lisec, 5. K

ŠOLA V JURČKU

V septembru smo bili na taboru v domu Jurček. Najprej smo obiskali kraško jamo. Zvečer smo imeli kviz. Naslednji dan smo imeli lokostrelstvo, se peljali s kanujem in se igrali športne igre. Zvečer smo zakurili ogenj, pekli jabolka in kruh. Zadnji dan smo šli na ogled Kočevja. Ko smo šli proti OŠ Bistrica, smo se ustavili pri medvedih in fazanih. En fazan je bil kitajski. Bil je zelo barvit in najbolj se je videla zlata barva. Na taboru smo veliko časa preživeli v naravi.

Otto Hafner, 3. a

UČENKE IN UČENCI OŠ BISTRICA V ŠPORTU POMETAMO S KONKURENCO

Tržiška občina je v tem šolskem letu priredila kar nekaj tekmovanj, na katerih so se šole potegovale za najboljše uvrstitve v atletiki, rokometu, nogometu, košarki in odbojki. OŠ Bistrica je osvajala zlate medalje.

Z uspehi na Mamutovem teku smo učenci šolsko športno sezono pričeli že 13. oktobra na Kokrici. Najboljša učenka razredne stopnje je bila Sara Šifrar iz 4. K, ki je osvojila 3. mesto, 4. mesto pa so osvojile tudi učenke 1., 2. in 3. razreda. Starejše deklice pa so posegle po najvišjih mestih, in sicer sta bili prvi Hanna Kavčič in Loti Mušinović, drugo mesto sta si pritekli Urša Premrl in Eva Jerman, Nika Mali je na cilj pritekla kot 5. tekačica.

19. oktobra je bilo občinsko prvenstvo v atletiki. Tekmovanja se je udeležilo 10 učenk, med katerimi sta blesteli Eva Jerman, ki je pobrala zlate medalje v troboju, skoku v daljino in teku na 300 m in 60 m. Manca Štular pa si je z metom vortexa priborila 2. mesto.

Odbojkarice so postale občinske prvakinja 21. 12. 2021 v Križah. Tekma je bila do konca zelo izenačena, rezultat pa je v našo zmago odločil prav zadnji izvrsten sprejem servisa Mateje Rutar. Zlati pa so bili tudi starejši dečki, ki so v obeh tekmah zmagali z 2:0.

Zaradi pomanjkanja igralck starejše kategorije so na tekmi občinskega prvenstva v rokometu 4. januarja 2022 igrale tudi mlajše deklice. Ekipa si je priigrala 3. mesto, zlato medaljo pa so na šolsko polico postavili starejši dečki.

11. januarja se je odvijalo tudi prvenstvo v badmintonu za mlajše in starejše deklice in dečke. Najboljša igralca med šestošolkami je postala Taja Meglič, Maruša Arnez iz 7. r. pa je bila druga. Najuspešnejša med starejšimi je bila Neža Rožič iz 9. r. s priigranim 4. mestom. Najboljša igralca, ki sta zastopala našo šolo v badmintonu, sta osmošolec Nejc Melihen, ki je zasedel 2. mesto, in sed-

mošolec Gašper Zupanc z bronasto medaljo.

Nad rezultati deklic in dečkov sta navdušena njihova učiteljica Silvia Šlibar ter Mitja Žnidaršič, ki pravi: »Po dveh letih odsotnosti tekmovanj so fantje izredno motivirani in veseli, da se lahko udeležujejo teh tekmovanj. V marcu nas čakajo še tekmovanja z mlajšimi dečki. Čestitke vsem nastopajočim in pohvala za trud in zagnanost.«

Tekmovanja iz košarke, ki je potekalo 23. decembra, so se fantje tudi z veseljem udeležili in v šolo prinesli zlate medalje.

9. decembra pa so bili fantje na občinskem tekmovanju v nogometu zopet nepremagljivi in posegli po najvišjem odličju.

Loti Mušinović, 9. b

OBČINSKI OTROŠKI PARLAMENT

V sredo, 30. 3. 2022, smo nekateri učenci OŠ Bistrica odšli v Trzič in se udeležili Občinskega otroškega parlamenta, ki ga je organizirala OŠ Križe.

Na parlamentu je bilo prisotnih 20 učencev iz OŠ Križe, OŠ Trzič in OŠ Bistrica, njihovi mentorji, ravnateljice ali pomočnice ravnatelja ter župan Občine Trzič in direktor občinske uprave.

Pogovarjali smo se o modernih problemih in vprašanjih, kot so: kakšni bodo poklici prihodnosti, kakšna je po našem menju dobra služba, kakšna je naša poklicna prihodnost ipd. Naša mnenja so bila različna, zato je bil pogovor pester.

Na koncu nas je vse nagovoril župan ter nam predstavil nekaj največjih in uspešnih tržiških podjetij.

Dogodek se nam je vsem vtisnil v spomin, hkrati pa so se stikala nova prijateljstva.

Jaka Stritih, 8. b

NARAVOSLOVNI DAN

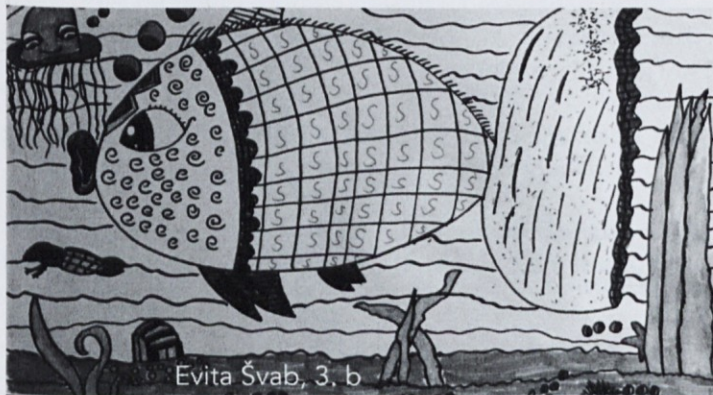
V četrtek, 7. aprila 2022, smo se nekateri učenci OŠ Bistrica konec tretje ure z avtobusom odpeljali v Ljubljano na inštitut Jožefa Štefana ter na ogled jedrskega reaktorja.

Na inštitutu so nas razdelili v skupine ter nam predstavili svoje delo na vseh oddelkih. Naši skupini so na kratko predstavili mikroskopijo in nam pokazali 2 mikroskopa tako velika, da sta zavzemala celo sobo. Ampak verjetno je bilo vsem najbolj všeč, ko smo naredili nekaj poskusov z dušikom in ognjem. Ugotovili smo, da če dušik zlijemo po naši koži, nas ne bo poškodoval. Naredili smo tudi barvni ogenj. Na zadnji delavnici na inštitutu so nam razložili o delu, ki ga opravljajo za računalniki. Bilo je precej zapleteno, ampak kljub temu zanimivo.

Po tem smo se odpeljali do jedrskega reaktorja v Podgorico, kjer so nam povedali, čemu je namenjen, kako deluje in kaj sploh to je. Izvedeli smo, da ima Slovenija dva jedrska reaktorja, kar je veliko glede na število prebivalcev, čeprav je ta v Ljubljani namenjen le eksperimentom. Kasneje so nam razložili o radioaktivnem sevanju, ki je povsod okoli nas, še več pa ga je ob reaktorju, medtem ko le-ta deluje.

Naučili smo se veliko novih stvari in svoj prosti čas brez dvoma dobro uporabili.

Zoja Rožič, 8. b

Evita Švab, 3. b

EVROPSKI DAN JEZIKOV

Evropski dan jezikov praznujemo vsako leto 26. septembra, zato v septembru pri pouku tujih jezikov še intenzivneje ustvarjamo na različne načine in teme. V tem šolskem letu je bila v ospredju tema PRIJATELJSTVO. Na spletu smo iskali tujejezične misli o prijateljstvu ter jih pri urah tujega jezika in med odmori prevajali v angleščino, nemščino, slovenščino, hrvaščino, češčino, albanščino, italijanščino, madžarščino, francoščino. Misli smo zapisali na razglednice, ki so jih izdelali učenci 7. razreda, in jih razstavili v knjižnici, večnamenskem prostoru in avli. E-razstava je bila na ogled tudi na <https://www.os-bistrica.si/evropski-dan-jezikov-4/>. Po objavi smo prisluhnili skladbam o prijateljstvu in vsak dan spoznali eno od misli v različnih jeziki. Za Stežice smo izbrali:

Svet brez prijateljev je kot svet brez sonca.
Die Welt ohne Freunde ist eine Welt ohne Sonnenschein.
Un monde sans amis est un monde sans soleil.
The world without friends is the world without the sun.
Zemlja bez prijatelja je kao zemlja bez sunca.
Bota pa miq ešhtë bota pa diell.

Naj vas sonce spremlja na vseh vaših poteh.

učenke in učenci 8. a in 8. b

Ruby Grum, 3. K

BISTRŠKA KUH'NA

V četrtek, 21. aprila, smo na naši šoli poskusili nekaj novega in rojena je bila Bistrška kuh'na. Ta dan smo pripravljali različne izdelke, ki smo jih želeli ponuditi na posebnem dogodku, da bi jih lahko poskusil cel Tržič.

Namesto da bi se dolgočasili s pisanjem, smo tisto šolsko dopoldne namenili ustvarjanju enostavnih, a okusnih jedi. In ker vedno mislimo izven okvirjev, se je 6. razred celo domislil vode z okusom. Seveda je sodelovala cela šola pa tudi naša podružnica v Kovorju. Tako je s skupnim delom in pod vodstvom naših učiteljic in učiteljev nekaterim uspelo končati zadano nalogo že pred predvidenim časom. Ampak ker se tudi stojnice ne postavijo same od sebe, to ni pomenilo, da gremo lahko prej domov. Pravo garanje se je začelo ob 17. uri, ko je bila kuh'na na šolskem igrišču uradno odprta. Ker se dogodku nihče ni mogel upreti, je bila udeležba velika. Učenci smo si razdelili naloge in se lotili dela. Vsak razred je pripravil in prodajal svoje jedi: palačinke, sladice v lončkih, paketke zdravega zajtrka, obaro z žličniki, presne sladice, slane palčke, sadni piling za telo, vazelin za ustnice in še mnogo drugega. Zabavno se je bilo tudi fotografirati z zanimivimi rekviziti in dobiti poslikavo za obraz.

21. april je tudi svetovni dan Zemlje, zato smo tudi temu namenili svojo stojnico. Devetošolci so zato z županom pred šolo posadili sadna drevesa. Ob koncu dneva je bil naš trud poplačan, saj smo zbrali veliko denarja za šolska igrala. Zagotovo bo Bistrška kuh'na postala tradicionalen družabni dogodek.

Zoja Rožič, 8. b

UGANI, KAJ JE ...

Brina Frantar: Je rdeče barve, je okroglo in ima pecelj. Kaj je to? (češnja)

Maša Štular: Okroglo je in se lahko razbije. Kaj je to? (jajce)

Jožef Pij Erlah: Je zelene barve in je v obliki številke 0. Kaj je to? (lubenica)

Jakob Lučovnik: Je okrogel in rumene barve. Nastopa tudi v eni risanki. Kaj je to? (ananas)

Dardan Kokollari: Je iz čokolade in jagod. Je na črko T. Kaj je to? (torta)

Julija Bence: Je rumena, rdeča ali zelena. Ima zelen pecelj. Kaj je to? (paprika)

Olja Borojevič: Je iz kitajske restavracije in ima zraven še nekaj morskega. Kaj je to? (suši)

Neja Kadivnik: Je oranžen in pozimi ga damo na snežaka. Kaj je to? (korenje)

Brina Erlah: Delajo jo v Italiji. Obložijo jo s šunko, sirom in omako. Kaj je to? (pica)

Tim Purgar: Je okroglo, ploščato in bele barve. Kaj je to? (krožnik)

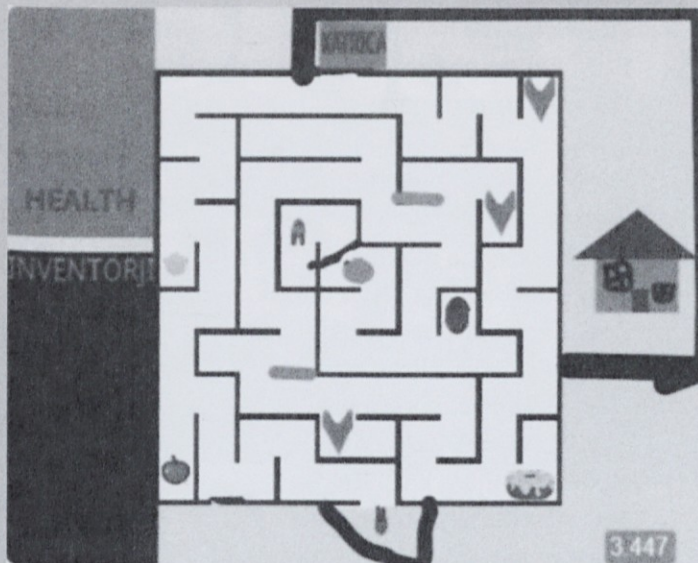
Eva Podržaj Stare: So dolgi, tanki in rumeni. Jemo jih z žlico in vilico. Kaj je to? (špageti)

Rubi Obrstar: Raste na vrtu, lahko jo kupimo tudi v trgovini. Je zelene barve. Jemo jo z vilicami. Kaj je to? (solata)

DOGODIVŠČINA VELIKONOČNEGA JAJCA

Preizkusite se v računalniški igri Dogodivščina velikonočnega jajca.

Postavite se v njegovo vlogo, ga usmerjajte s tipkami WSAD, poiščite hrano, portale, pazite na pošasti in rešite prijatelja.

Igrate lahko na računalniku preko spodnje povezave:
<https://tinyurl.com/yr2rw3w2>

**Igro je ustvaril v Scratchu
Rijad Mahnić iz 6. a pri NIP računalništvo.**

IZPOSTAVLJAMO IZJEMNE DOSEŽKE

ZLATO PRIZNANJE

Jaka Zrim, 6. a

Državno tekmovanje iz angleščine
Mentorica: Melita Učakar

SREBRNO PRIZNANJE

Laura Poljanec Nemeč, 9. b

Državno tekmovanje iz nemščine
Mentorica: Mateja Žnidaršič

SREBRNA MEDALJA

Tevž Premrl, 9. a

Državno tekmovanje iz keglanja
Mentorica: Silvia Šlibar

PRIZNANJE ZA NAJ ŠPORTNIKA IN ŠPORTNICO

prejmeta

Eva Jerman, 9. b

in **Tevž Premrl, 9. a.**

ODLIČNI VSEH DEVET LET

Laura Gorenc, David Meglič, Barbara Ribič,
Enej Košir, Urh Veternik, Maj Zupan,
Eva Jerman, Ema Kogoj, Eva Boldin,
Jerneja Šlibar.

9. A

BarbarEva naš ikonični duo je,
Žaku pri miru ostati ne uspe.
Blaž počasi nekam z motorjem gre.
Matevž se z kick boxom ukvarja,
Jakob s tomosom promet zaustavlja.
Esma je med učenci, ki so tu novi.
Laura se doma uči.
Hana rada pametuje,
Dare zraven šole doma kuj je.
Vid I. v sobi igra igrice.
Beno na ping pongu je.
Larisa rada riše.
David in Tevž sprašujeta, če s kolesom
nekam gremo,
Eli je pa malo vseeno.
Manca ima rada ples, to vemo.
Jaka igra košarko na igrišču,
Vid R. je s telefonom na stranišču.
Mateja z Blažem govori,
Lea tiho sedi.
Vida Š. na treningih ni,
Nina namesto v šoli doma spi.
Luka požare gasi,
Lara se z Matejo smeji,
Marko od kebaba živi.

9. B

Juš printa 3D,
Žan v šolo nič ne gre.
Leon vedno tiho je,
Evi »angla« dobro gre.
Iz **Erženove** moke kruha ne bo,
Evačo v kebab rada hodi zelo.
Jermanca s plezalnih sten visi,
Peter nobenga maral ni,
Ema pa v Bistrici z Nežo mrgoli.
Enej s kolesom po bregu drvi,
Karin v šoping z Dino hiti.
Naja Tržičanka bi rada bila,
Loti bi DJ-ka bila.
Nika z Rutarjem kri si deli,
Laura na igrišču s tipi sedi.
Neža mamu v šoli ima,
Rutar v razredu vedno glasno kramlja.
Vesna na metli s Harryem Poterjem leti,
Jerneja v Mercator po zemlj zjutraj hiti.
Lucija s konji po travniku se lovi,
Timon z dinozavri živi in angleško govori.
Dino kot **Segmedino** noben ne pozna,
Urh kmetijo ima, jajca učiteljem da.
Maj s kolesom se kar naprej voz',
Žos – vsak ga potegne za nos.

OSMRTNICA 9.A

(generacija 2007)

LEA
SOKOLOVA

VID
ŠLIBAR

BENJAMIN
JEKOVEC

JAKOB
GABOR

HANKA
GRGIĆ

LAURA
GORENC

MATEJA
RUTAR

LARA
VALJAVEC

NINA
ŠVAB

VID
ISKRA

ELLA
MUŠINC

BLAŽ
BUČIČ

HANKA
PETERNELJ

TEVŽ
PREMRL

LARIŠA
KASUMOVIĆ

JAKA
PRAPROTNIK

LUKA
TOPORIŠ

BARBI
RIBIČ

DAVID
HEGLJIČ

VID
ROBLEK

MARKO
ZEČEVIČ

EVA
AHAČIČ

ŽAK
BONCELJ

MATEVŽ
DOVŽAN

JAKA H.P.
"DARE"

Stežice

OSMRTNICA

2013-2012

GENERACIJE

2007

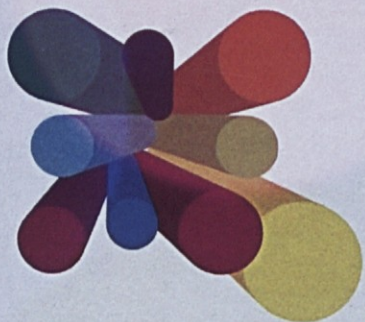
9B

DIGITALN PRIZNA

Depo

sp 908TRŽIČ
STEZICE
2022

373.3(497.4 Bistrica pri Trziču)

4005452,1

COBISS e

KNJIZNICA TRZIC

Osnovna šola Bistrica

Priznanje odličnosti na področju

